

รายงานสรุปการจัดเวทีวิเคราะห์ปัญหาเด็กที่รับผลกระทบจากเอดส์แบบมีส่วนร่วม
บ้านหนองเหนียง วันที่ 11 พฤษภาคม 2545 ณ ศูนย์ราษฎรประจำหมู่บ้าน
บ้านหนองเหนียง หมู่ที่ 13 ต.บวกก้าง อ.สันกำแพง จ.เชียงใหม่

วัตถุประสงค์

1. เพื่อวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหาเอดส์ ผลกระทบแบบมีส่วนร่วมในชุมชน
2. เพื่อคัดเลือกค้นหาที่วิจัยร่วมในชุมชน หมู่บ้าน

ผู้เข้าร่วมเวทีวิเคราะห์ปัญหาเด็กแบบมีส่วนร่วม ทีมวิจัยหลัก และทีมวิจัยหลัก 3 หมู่บ้าน
ผู้ใหญ่บ้าน อบต. อสม. ผู้ติดเชื้อเอดส์ คนในชุมชน รวม 30 คน

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

- 08.30-09.00น. ลงทะเบียน
- 09.00-09.30น. “ชี้แจงวัตถุประสงค์”
- 09.30-10.00น. “สถานการณ์เอดส์ในหมู่บ้าน”
- 10.00-10.30น. “พักรับประทานอาหารว่าง”
- 10.30-11.00น. “ปัญหาของผู้ติดเชื้อและเด็กที่รับผลกระทบจากเอดส์”
- 11.00-12.00น. “จัดกระบวนการวิเคราะห์ปัญหาเด็กแบบมีส่วนร่วม”
- 12.00-13.00น. รับประทานอาหารกลางวัน
- 13.00-15.00น. “จัดกระบวนการแนวทางในการแก้ไขปัญหาคี”

สรุปเนื้อหาในการจัดกิจกรรม

-ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดย อ.อภิเดช ชัยราชา

การวิจัยในครั้งนี้จะเน้นให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ปัญหา ไม่เหมือนกับงานวิจัยทั่วไปที่ผู้วิจัยเป็นผู้นำ โดยชุมชนไม่มีส่วนร่วม

-แนะนำผู้เข้าร่วมประชุม โดย นายอินสม เมืองแก้ว (ทีมวิจัยหลัก) ประกอบไปด้วย

2.นายแก้ว ปัญญาเจริญ

3.นายทุนปัญเจริญ

นายอินสมได้เล่าประสบการณ์เกี่ยวกับ ควรไปร่วมอบรมฝึกการวิเคราะห์ปัญหาแบบมีส่วนร่วมของ ทีมวิจัย จากโครงการว่ามีการจัดอบรม 2 วัน ตนเองได้เข้าร่วม 1 วัน แล้วเกิดท้อถอยไม่อยากจะทำเพราะ เป็นงานหนัก แต่ด้วยกำลังใจจากภรรยาและทีมวิจัยและมีญาติพี่น้องที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์ ตนเองจึงคิด ให้และเกิดกำลังใจและกระใจในการทำงานครั้งนี้ และได้เล่าถึงประวัติของหมู่บ้านหนองเหนียงดังนี้

บ้านหนองเหนียงเริ่มก่อตั้งมาประมาณ ปี พ.ศ 2480 มีครอบครัวตั้งถิ่นฐานอยู่กัน 5 ครอบครัว ซึ่งย้ายมาจากหมู่บ้านกอสะเลียม และบ้านกอม่วง ต.อุโมงค์ อ.เมือง จ.ลำพูน ต่อมาก็มีครอบครัวเพิ่มมาเรื่อยๆ และในหมู่บ้านนี้มีหนองน้ำอยู่กลางหมู่บ้าน 1 แห่ง ซึ่งน้ำฝนทุกปีจะมีแมลงเหวนี้เข้ามาชุกชุมมากมาย

ต่อมามีคนในหมู่บ้านมีคนได้แมลงเหยิงขึ้นมาจากหนองน้ำ 1 ตัว ตั้งแต่นั้นมาหนองน้ำแห่งนี้เลยไม่มีแมลงเหยิงจริงอยู่เลยแม้แต่ตัวเดียว จึงได้ขนานนามว่าบ้านหนองเหยิงมาตราบเท่าทุกวันนี้ บ้านหนองเหยิงอยู่ในความปกครองของบ้านกอสะเลียม หมู่ที่ 8 ต.บวกล้าง อ.สันกำแพง จ.เชียงใหม่ มาโดยตลอด จนถึงวันที่ 24 มิถุนายน 2540 ได้แยกหมู่บ้านหนองเหยิงมาเป็น หมู่ที่ 13

นางวนิดา ปาลิ ผู้ดูแลเชื้อเฮดส์ในหมู่บ้าน

ซึ่งเป็นอาสาสมัครผู้ติดเชื้ออำเภอสันกำแพง และกิ่งอำเภอแม่ออน ได้เล่าประสบการณ์ในการทำงานของตนเองว่า การที่ตนเองมาทำงาน เพราะสามีติดเชื้อเฮดส์และเสียชีวิตลง จากการเยี่ยมบ้านเด็กพบปัญหาของเด็กที่ติดเชื้อคือเด็กได้รับการปฏิเสธจากโรงเรียนและศูนย์เด็กเล็ก แต่ก็มีบ้านคงจีเหล็กที่มีศูนย์เด็กเล็กให้โอกาสแก่เด็กเหล่านี้ และได้เล่าถึงการไปเยี่ยมเด็กที่พ่อแม่เสียชีวิต ไปแล้วสภาพความเป็นอยู่ของเด็กแตกต่างจากตอนที่เด็กอยู่กับพ่อแม่ที่เห็นได้ชัดเจน คือการแต่งกายเด็กมอมแมม สกปรกเพียงแค่วันเดียวที่แม่เขเสียชีวิตไป อยากให้ทุกคนตระหนักในปัญหาของเด็ก เวลาที่ผู้ใหญ่จะทำอะไรลงไปให้คิดก่อนทำ เพราะถ้าไม่คิดแล้ว จะมีปัญหาต่างๆตามมามากมายโดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาการติดเชื้อเฮดส์และปัญหาเด็ก ถึงแม้ว่าขณะนี้จะมียาค้านไวรัสสำหรับเด็กแล้ว 3 อำเภอ คือ สันทราย ดอยสะเก็ด กิ่งอำเภอแม่ออน แต่ก็จัดให้เพียง 60 รายเท่านั้นไม่เพียงพอสำหรับเด็ก ถ้าจะประสานติดต่อเรื่องยาค้านไวรัสสำหรับเด็กให้คิดต่อได้ที่โรงพยาบาลแม่ออน ปัญหาอีกเรื่องหนึ่งของเด็กคือ ผู้ปกครองที่ดูแลเด็กหาผลประโยชน์จากเด็กทำให้เด็กถูกริด รอนสิทธิ เช่น ได้รับนมมาแทนที่จะเอาไปให้เด็กแต่เอานมที่ได้รับมาไปขายเพื่อเอาเงินไปใช้จ่ายอย่างอื่นเสีย อยากให้ผู้ดูแลเด็กเห็นความสำคัญของเด็กให้มาก ในเรื่องของการเรียนของเด็กที่ติดเชื้อ เวลาไม่สบายเป็นตุ่มมากก็ควรให้เด็กอยู่กับบ้าน เป็นเวลาที่เด็กควรพักผ่อน ผู้ปกครองควรเอาใจใส่ดูแลเด็กอย่างดี ไม่ใช่ผลักไปให้ครูดูแล ควรเอาใจเขามาใส่ใจเราบ้าง

นายแก้ว ปัญญาเจริญ (ทีมวิจัยหลัก)

ได้พูดถึงสถานการณ์จำนวนผู้ติดเชื้อที่เสียชีวิตไปแล้วในหมู่บ้านทั้งหมด 22 ราย มีเด็กที่ได้รับผลกระทบจากเฮดส์ (พ่อแม่เสียชีวิตทั้ง 2 คน) 4 ราย และเด็กที่พ่อหรือแม่เสียชีวิต อีก 3 ราย จากนั้นได้ให้ผู้เข้าร่วมประชุมทุกคนร่วมกันวิเคราะห์ปัญหาเด็กว่ามีปัญหาอะไรบ้าง โดยแจกกระดาษให้ทุกคน คนละ 4-6 แผ่นเขียนปัญหาแผ่นละ 1 ปัญหา โดยเขียนได้มากที่สุด ผู้เข้าร่วมประชุมท่านใดที่เขียนไม่ได้ให้บอกปัญหาแล้วให้คนที่เขียนได้ช่วยเขียน แล้วนำปัญหาที่ทุกคนเขียนไปคิดค้นแก้ปัญหา

อ.อภิเดช ชัยราชา

ได้พูดเสริมในเรื่องต้นไม้ของปัญหาว่าเปรียบเทียบกับเหมือนเด็กที่พ่อแม่เสียชีวิต จะมีปัญหาต่างๆมากมาย ปัญหาบางปัญหาอาจจะอยู่ที่ราก ลำต้น หรือใบของต้นไม้ ขึ้นอยู่กับปัญหาว่ามากหรือน้อย

นายอินสน เมืองแก้ว

ได้นำทุกคนร่วมกันวิเคราะห์เพื่อจัดกลุ่ม ของปัญหาที่เขียนเป็นต้นๆดังนี้

ด้านการศึกษา

- ขาดทุนการศึกษา
- ครูขาดการดูแลเด็กที่ติดเชื้ออย่างเหมาะสมเท่าเทียมกับเด็กทั่วไป

-เด็กถูกปฏิเสธไม่ให้เข้าเรียนหรือศูนย์เด็กเล็ก

ด้านสุขภาพ

-ขาดยาด้านไวรัสสำหรับเด็ก

-เด็กที่ติดเชื้อมีสุขภาพที่อ่อนแอ

ด้านการดูแล

-เด็กขาดการดูแลเอาใจใส่จากผู้ดูแล ผู้ดูแลโยนความผิดของพ่อแม่ที่ติดเชื้อให้สังคม

-ขาดเงินในการเลี้ยงดู

-ขาดผู้ดูแลอย่างใกล้ชิดที่เปรียบเหมือนพ่อแม่

-เด็กที่ติดเชื้อถูกการเอาเปรียบหรือละเมิดสิทธิจากผู้ดูแล

ด้านการดำรงชีพ

-ขาดคน

-ขาดเงินในการดำรงชีพ

-สภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ที่ไม่ดี

ผู้สูงอายุ

-เกิดช่องว่างระหว่างวัยผู้ดูแลกับเด็ก

-เป็นภาระให้กับผู้สูงอายุในการดูแลเด็ก ซึ่งไม่มีรายได้

สิทธิเด็ก

-เด็กถูกละเมิดสิทธิ เช่น มรดก เงินทุนการศึกษา นม

ความต้องการ

-อยากได้ยาด้านไวรัสมาให้เด็กกิน

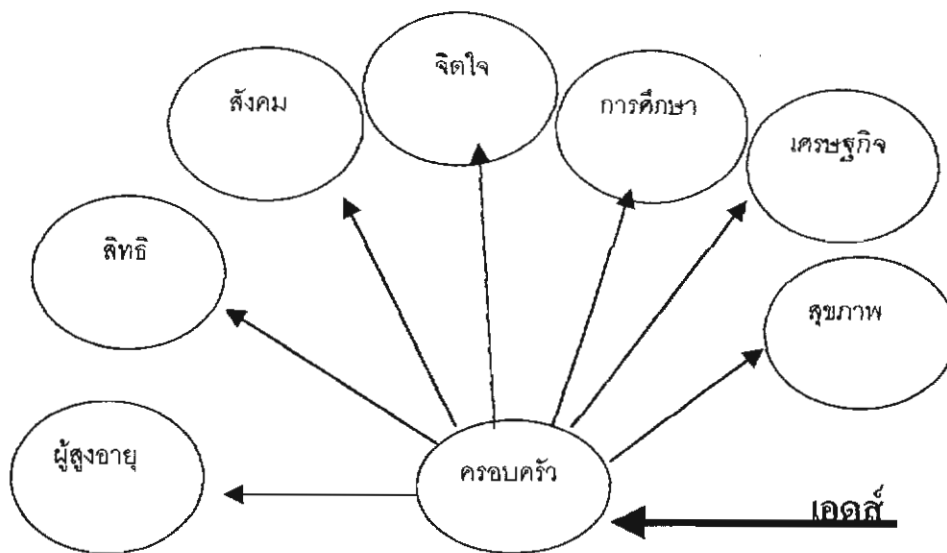
-อยากให้รัฐช่วยเหลือ

-อยากได้ทุนการศึกษาสำหรับเด็ก

-อยากมีเงินซื้อพาหนะ (รถจักรยานให้เด็กไปโรงเรียน)

อภิเดช ขั้วราชา

ได้เสริมในเรื่องของปัญหาต่างๆที่จัดกลุ่มไว้ไม่ได้มาจากทีมวิจัย แต่มาจากทุกคนที่เข้าร่วมประชุม เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นที่เข้ามาสู่ครอบครัวแล้ว เกิดปัญหาตามมามากมายดังรูปภาพ

เมื่อโรคเอดส์เข้ามาในครอบครัวเกิดวิกฤตการณ์ปัญหาเกิดขึ้นหลายด้าน คือด้านสุขภาพทำให้ผู้รับเชื้อเจ็บป่วยและไม่สามารถทำงานได้ จึงส่งผลถึงทำให้สภาพเศรษฐกิจของครอบครัวขาดรายได้ ส่งถึงปัญหาขาดเงินทุนการศึกษาให้แก่เด็ก จึงทำให้จิตใจของผู้ป่วยและคนในครอบครัวยำแย่ และถูกซ้ำเติมจากการรังเกียจจากสังคม ผู้สูงอายุต้องรับผิดชอบหลังจากผู้ติดเชื้อเสียชีวิตในการดูแลเด็กและตนเอง ขาดรายได้ ไม่สามารถทำงานได้ เกิดความเครียดในผู้สูงอายุและเด็กเหมือนมีระเบิดสองลูกขนาดใหญ่วางพร้อมจะระเบิดถูกวางไว้ในครอบครัวของผู้รับผลกระทบจากเอดส์ และปัญหาระยะยาวคือการเลี้ยงดูเด็ก ซึ่งจะต้องเติบโตขึ้นต่อไป เด็กขาดความรัก ความอบอุ่น นม อาหาร การศึกษา เก็บกด ถูกตรึงตรวนสิทธิโดยเฉพาะสิทธิในมรดกเป็นต้น

นายอินสม เมืองแก้ว

นำที่ประชุมวิเคราะห์การแก้ไขปัญหามา เมื่อเกิดปัญหากับเด็กเช่นนี้แล้ว ให้ทุกคนร่วมกันคิดว่าจะมีวิธีการแก้ไขปัญหาลำนี้ได้อย่างไรบ้าง โดยแจกกระดาษให้ทุกคนเขียนลงในกระดาษ แล้วนำมาติดที่ต้นไม้แห่งการแก้ไขปัญหามาและรวบรวมจัดกลุ่มวิธีการแก้ไขปัญหาดังนี้

ด้านการศึกษา

- จัดเวทีสร้างความตระหนักรู้ระหว่างผู้ปกครองและครูในการดูแลเด็กที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์
- ประสานความร่วมมือจากภาครัฐ เอกชน และองค์กรชุมชนในการช่วยเหลือด้านทุนการศึกษาแก่เด็ก

ด้านจิตใจ

- มีผู้ดูแลเด็กที่ให้ความรัก ความอบอุ่นกับเด็กเปรียบเหมือนพ่อแม่

ด้านสังคม

- จัดเวทีให้ความรู้และคำปรึกษาแก่ชาวบ้าน เรื่องการอยู่ร่วมกับผู้ติดเชื้อ
- ประพาดคิดเป็นแบบอย่างที่ดี ในการอยู่ร่วมกับผู้ติดเชื้อ

ด้านกิจกรรม

- จัดกิจกรรมให้เด็กได้มีส่วนร่วมในการแสดงออกเพื่อความสนุกสนาน จิตใจจะได้สบายและมีสุขภาพดี เพื่อเป็นการฝึกเด็กในด้านการแสดงออก การอยู่ร่วมกัน

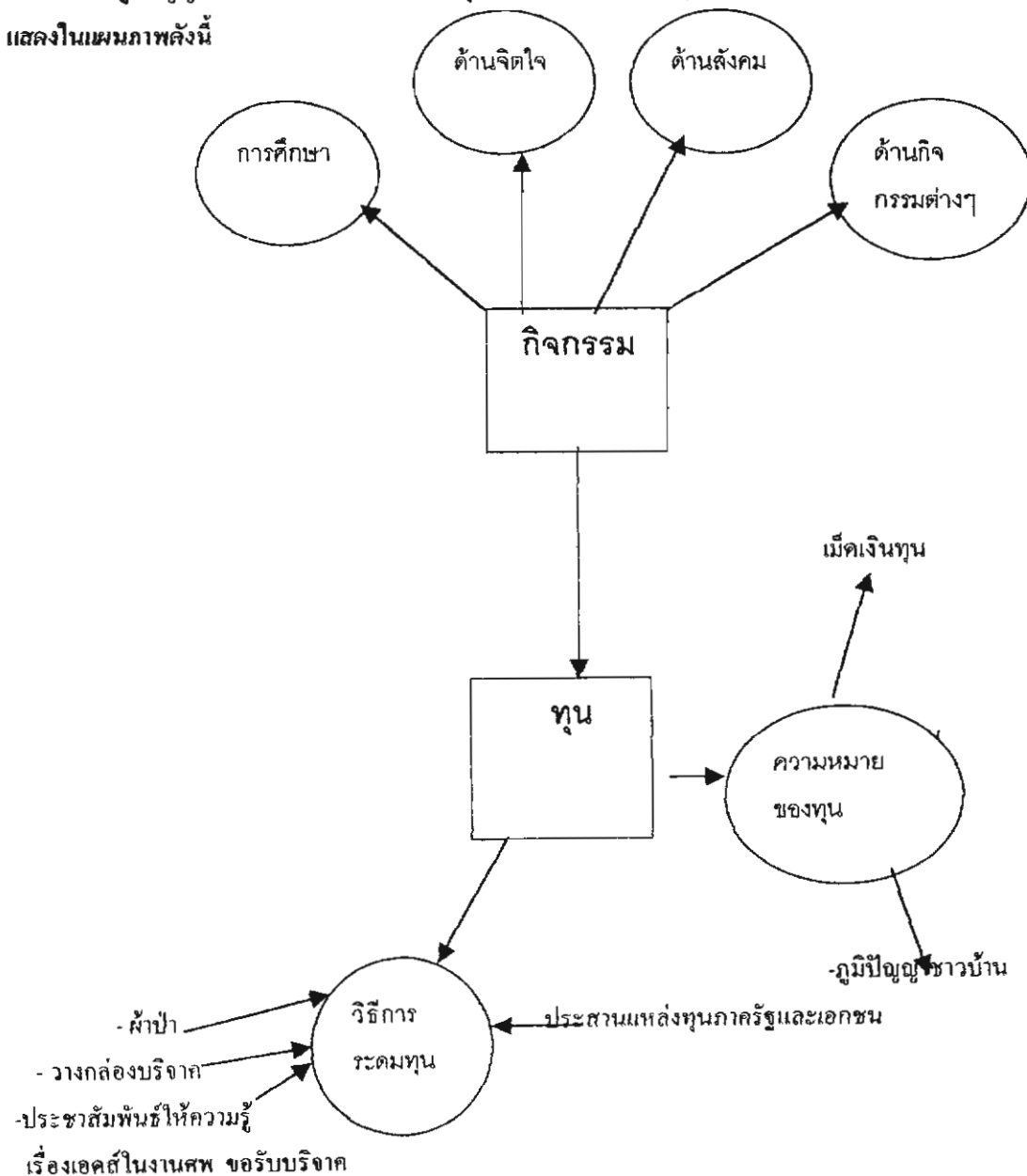
ด้านแหล่งทุน- กองทุน

- มีการรวบรวมทุนในชุมชน เช่น ผ้าป่า วางกลองบริจาค
- ขอรับการสนับสนุนช่วยเหลือจากแหล่งเงินทุนอื่นๆและองค์กรต่างๆ

ความหมาย ของ คำว่า ชุน

1. เงินทุนที่เป็นเม็ดเงินและวัตถุประสงค์ต่าง ๆ
2. ภูมิปัญญาของชาวบ้านในกระป๋องชุมชน และองค์กรต่างๆ เพื่อจัดกิจกรรมให้เกิด

แสดงในแผนภาพดังนี้

นายดวงแก้ว สองแก้ว (ทีมวิจัยหลัก)

ได้เล่าประสบการณ์ไปต่างประเทศเกี่ยวกับเรื่อง ผู้สูงอายุ ที่ประเทศสเปน ให้ผู้สูงอายุดูแลตนเองก่อน โดยเฉพาะด้านจิตใจ และผู้สูงอายุสามารถเข้าไปช่วยเหลือผู้คิดเชื่อโดยเข้าไปเยี่ยมเยียน หนุนใจ ให้กำลังใจผู้คิดเชื่อได้

นายศรีทน กำนะโน (ทีมวิจัยหลัก)

ได้เสริมเรื่องในเรื่องของการแก้ปัญหาเด็กว่าเป็นเรื่องของ ความเมตตา และทุกคนที่มีส่วนร่วมกัน ทำงานต้องมีใจมาเป็นอันดับหนึ่ง ทั้ง 3 หมู่บ้าน ที่ร่วมกันทำวิจัยจะมีการพึ่งพาอาศัยกันและได้ เสนอวิธีการ ในการแก้ปัญหาเพิ่มเติม คือ

1. ให้ความรู้เรื่องโรคเอดส์ และ การช่วยเหลือในงานศพโดยโมฆะประจำงานศพ
2. วางกล่อ้งบริจาค
3. รวบรวมคนที่มีภาระใจมาร่วมกันทำงาน เพราะสิ่งที่แรงที่สุด คือ ใจ

นายอุทัย ปินไชย ผู้ใหญ่บ้านหนองหน้อง

กล่าวปิดการประชุมและขอบคุณทีมวิจัยที่ได้ฝึกการคิดวิเคราะห์ถึงปัญหาเด็กที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์ในหมู่บ้าน หนองหน้องและคิดวิธีการแก้ปัญหาร่วมกัน เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาคือไป

ผู้บันทึกการประชุม

นางอุพิน ชัยราชา

วันที่ 11 พฤษภาคม 2545

สรุปการดำเนินงานกิจกรรม วิเคราะห์ปัญหาเด็กที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์

บ้านป่าสักน้อย หมู่ที่ 3 ต.ปูลกา อ.สันกำแพง จ.เชียงใหม่

วันที่ 18 พฤษภาคม 2545 ณ สถานีอนามัยบ้านปูลกา

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหายาของเอดส์ที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์
2. เพื่อค้นหาทีมวิจัยร่วมเพื่อจะได้ออกไปช่วยเหลือแก้ไขเด็กที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์

ผู้เข้าร่วมเวทีวิเคราะห์ปัญหาเด็กที่ได้รับผลกระทบฯ นักวิจัยหลัก และผู้ช่วยนักวิจัย ทีมวิจัยหลัก

ผู้ใหญ่บ้าน คนในชุมชน รวม 30 คน

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

09.00-09.30น.	ลงทะเบียน
09.30-10.00น.	“ชี้แจงวัตถุประสงค์”
10.00-10.30น.	“สถานการณ์เอดส์ในหมู่บ้าน”
10.30-10.45น.	“พักรับประทานอาหารว่าง”
10.45-11.00น.	“ปัญหาของผู้ติดเชื้อ”
11.00-12.00น.	“วิเคราะห์ปัญหาแบบมีส่วนร่วม”
12.00-13.00น.	“จัดขบวนกรรณวาทกรรมแก้ไขปัญหายา”

เนื้อหาในการจัดกิจกรรม

กล่าวเปิดโดย ผู้ใหญ่บ้าน ป่าสักน้อย กล่าวต้อนรับที่ประชุมและเอดส์เป็นปัญหาอย่างหนึ่งในหมู่บ้าน ป่าสักน้อยและหมู่บ้านจะอย่างไรต่อไป ถ้าเราไม่ช่วยกันแก้ไขปัญหายาของเอดส์ที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์และผู้ติดเชื้อและดีใจอย่างยิ่งที่ชุมชนที่มาประชุมวันนี้และขอเปิดการประชุม

ชี้แจงวัตถุประสงค์โดย อ.อภิเดช ชัยราชา

การทำงานวิจัยได้เจอะลิกลงหมู่บ้าน 3 หมู่บ้าน คือ บ้านคางซี้เหล็ก บ้านป่าสักน้อย บ้านหนองเหนือ แต่นักวิจัยเองก็คิดว่าวิจัยไปแล้วได้รับปริญญาเสร็จแล้วให้หมู่บ้านอยู่กันเอง แต่ขณะนี้ทางทีมวิจัยก็ได้คัดเลือก นักวิจัยในหมู่บ้านจะได้เป็นนักวิจัยกันเองเพื่อมาร่วมกันแก้ไขปัญหายาในหมู่บ้านของตนเอง และได้หาข้อมูลและหาปัญหาได้แล้วนำมาแก้ไขและ ได้แผนใน 6 เดือนหลังก็จะเกิดกิจกรรมขึ้นในหมู่บ้านจะได้ทำงานร่วมกัน แต่ทางบ้านป่าสักน้อยได้มีนักวิจัย 3 คนคือ ศรีทน กัมมะโน อ.รัตนาวงศ์นาง ชัยนันท์ อุปลำ และจะได้หาทีมวิจัยร่วมอีก 3 คนเพื่อจะได้คัดเลือกจากที่ประชุมวันนี้ เพื่อมาช่วยกันแก้ไขปัญหายาของเด็กที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์ในชุมชน

ศรีทน กัมมะโน ทีมวิจัยหลัก

ได้เสริมว่างานวิจัยที่ผ่านมาที่นักศึกษาได้เข้ามาวิจัยเสร็จแล้วเก็บไว้ในห้องสมุด แต่ขณะนี้ชาวบ้านจะได้มาเป็นนักวิจัยกันเองเพื่อช่วยกันแก้ไขปัญหายาและ ทางทีมงาน อ.อภิเดช ชัยราชา ได้คัดเลือกเพียง 3 หมู่บ้านได้เข้าการอบรมที่ วังธารีสาร และได้ฝึกปฏิบัติวิเคราะห์ปัญหาแบบมีส่วนร่วมเพื่อมาจัดเวทีแล้วหาทีมวิจัยร่วมหมู่บ้านละ 3 คนจากเวทีนี้เพื่อมาช่วยกันแก้ไขปัญหายาเด็กที่ไม่มีใครดูแลและผู้ติดเชื้อ และได้แนะนำทีมวิจัยและทีมวิจัยหลัก 2 หมู่บ้าน

เรื่องวิจัยชุดอีกหนึ่งภาษาก็คือ มาเลือกดู ว่าทำไมเอาแค่ 3 หมู่บ้านคนที่รู้ปัญหาก็คือ คนในหมู่บ้านเปรียบเหมือนกับครอบครัวต้องรู้ปัญหาในครอบครัวของตัวเอง และจะมีผู้คิดเชื่อได้มาคุยถึงปัญหาของเขาเอง และได้เลือกผู้ประสบปัญหาได้เข้าร่วมประชุมครั้งนี้ที่สำคัญคือ 6 เดือนหลังจากได้แผนออกมาและมีปัจจัยเข้ามาช่วยในหมู่บ้าน เรื่องของคำบารัฐบาลมาช่วยส่วนหนึ่งแต่ยังไม่พอและคณะกรรมการช่วยกันและได้... ได้สูญเสียเปล่าและคณะกรรมการได้ไปเยี่ยมและติดตาม

กิ่งแก้ว วรรณก้อน ผู้คิดเชื่อในหมู่บ้าน

ได้เล่าความรู้สึกรู้สึกของผู้คิดเชื่อคือ เมื่อก่อนเขาไม่คิดเชื่อไปที่ไหนก็สบายใจแค่ปัจจุบันกลัวชุมชนรังเกียจและสังคมไม่ยอมรับผู้คิดเชื่อ เพราะเขาสีไม่คิดกันง่าย แต่ทุกวันนี้ได้กำลังใจและไม่ท้อแท้เพราะครอบครัวได้ดูแลและให้ความรักต่อตัวเองมาโดยตลอด และยังมีคณะกรรมการได้ให้กำลังใจและกำลังใจเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้คิดเชื่อและได้ไปเข้าค่ายที่แม่อนและได้เห็นคนอื่นอีกหลายคนที่มีสิทธิ์ตัวเองและคิดว่าต้องอยู่ได้เพราะยังมีลูกผลกระทบของลูกก็คือในวันข้างหน้าเด็กจะต้องอยู่กับตากับยาย และได้เป็นห่วงลูกและในปัจจุบันเขาสีไม่ได้เป็นในเฉพาะในหมู่บ้านเราแต่ทุกหมู่บ้านเขาสีได้เข้าไปทั่วถึงหมด

ดวงแก้ว สองแก้ว ทีมวิจัย

ได้เล่าประสบการณ์ที่ได้ดูงานที่ต่างประเทศ เรื่องเก่าเล่าใหม่การศึกษางานของผู้สูงอายุที่ประเทศสเปน และมีผู้สูงอายุที่กรุงเทพและได้ไปพบกันรวมแล้วไปต่างประเทศครั้งนี้รวมแล้วเป็น 3 คน ได้เล่าความเป็นมาของผู้สูงอายุ ส่วนมากจะคล้ายๆกัน บางคนก็ผู้หญิงถูกข่มเหง และมีผู้หญิงสาวที่ได้เล่าประสบการณ์เป็นเอดส์เป็นเอดส์มาได้ 10 ปีแต่เขาแข็งแรงทำงานได้เหมือนคนปกติ แต่พ่อดวงแก้วได้ให้ข้อคิดกับที่ประชุม ผู้สูงอายุควรจะดูแลผู้คิดเชื่อ และผู้คิดเชื่อที่แข็งแรงควรจะดูแลผู้สูงอายุที่ทำงานไม่ได้และผู้สูงอายุควรจะแลกเปลี่ยนดูแลซึ่งกันและกัน

ศรיתน กำนะโน ทีมวิจัย

ได้เสริมพ่อดวงแก้วว่าได้ไปดูงานที่ต่างประเทศสเปนและ พ่อดวงแก้วได้เล่าประสบการณ์ให้กับทั้ง 3 หมู่บ้าน และได้นำสู่ขบวนการวิเคราะห์ปัญหาแบบมีส่วนร่วมช่วงที่ 1 โดยใช้ต้นไม้ปัญหา และช่วงที่ 2 ใช้ต้นไม้แห่งการแก้ไขปัญหา และได้ให้หัวข้อว่าการแก้ไขปัญหาลูกที่ได้รับความกระทบจากเอดส์ และการศึกษา เรื่องจิตใจของเด็ก และเรื่องสุขภาพและทางด้านสังคมเศรษฐกิจในครอบครัวของเด็กเป็นอย่างไร

อ.รัตน วรรณาง ทีมวิจัย

ได้นำสู่ขบวนการเด็กที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์ที่อยู่กับญาติหรือคนชราปัญหามีอะไรบ้าง และได้วาดต้นไม้ปัญหาและ แจกกระดาษให้ทุกคนและเขียนปัญหาลงในกระดาษแล้วนำไปติดที่ต้นไม้ปัญหาและได้ปัญมาแล้วได้แบ่งปัญหามาเป็นกลุ่มเช่น

ด้านสุขภาพ

- สุขภาพผู้คิดเชื่อไม่ค่อยแข็งแรง
- ป่วยไม่มีใครดูแล

ด้านการเลี้ยงดู

- มีปัญหาเวลาไปโรงเรียนไม่มีใครดูแล
- ไม่มีคนดูแล
- ขาดทั้งพ่อและแม่

ด้านจิตใจ

- ขาดความอบอุ่น
- ขาดกำลังใจ

ด้านสังคม

- กลัวเพื่อนรังเกียจที่พ่อแม่ติดยา
- ปัญหาของครอบครัวแตกแยก
- เด็กถูกเพื่อนล้อว่าเป็นเด็กเอคส์

ด้านทุน

- ไม่มีเงินซื้ออุปกรณ์การเรียน
- ไม่มีเงิน

ด้านการช่วยเหลือ

- เด็กที่ติดยาที่จากพ่อแม่ควรได้รับการช่วยเหลือ

ด้านเศรษฐกิจ

- ครอบครัวยากจน
- ขาดทุนทรัพย์
- ผู้ปกครองรายได้น้อย

ด้านการศึกษา

- เด็กที่ติดยาเรียนสูงๆแต่ไม่ค่อยไหว
- มีปัญหาคือเด็กเรียนไม่เก่ง

ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม

- ปัญหาของเด็กคือการเข้าอบรมและเข้าค่ายไม่มีเงินในการไปอบรมให้กับเด็ก

อ.ยุพิน ชัยราชา

ได้เสริมปัญหาที่ได้มาจากที่ประชุมอยากจะเน้นปัญหาของเด็กที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์และผู้ติดเชื้อ
พอได้ปัญหาและเราจะมีวิธีการแก้ไขได้อย่างไร

ศรיתน กำนะโน

ได้อธิบายที่จะมีแนวทางร่วมแก้ไขปัญหาโดยใช้ต้นไม้แห่งการแก้ไขปัญหา เช่น การศึกษาเราจะมีการ
แก้ไขได้โดยต้องมีเงินให้เด็กหรือมีรถให้เด็กไปโรงเรียน ถ้าได้แนวทางการแก้ไขแล้วจะได้วางแผนใน 6
เดือนหลังทำโมทิมงาน อ.อภิเดช ถึงไม่เลือกทั้งสันกำแพงแต่ได้เลือก 3 หมู่บ้านเพราะวันข้างหน้าอาจจะ
เป็นต้นแบบให้กับอีกหลายๆที่ แก้ไขเรื่องเด็กที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์และผู้ติดเชื้อ

ชฎนันท์ อุปคำ

ได้นำเข้าสู่กระบวนการแนวทางแก้ไขปัญหา ได้ปัญหามาแล้วเราจะทำอะไรต่อไป เริ่มจากการวาดค้น
ไม้การแก้ไขปัญหา และได้แจกกระดาษให้ทุกคน 5 แผ่น แล้วให้ทุกคนเขียนลงในกระดาษแนวทางในการแก้ไข
ปัญหา แล้วนำไปติดที่ต้นไม้การแก้ไขปัญหามาแล้วได้แบ่งเป็นกลุ่มดังนี้

ด้านสังคม

- ให้โอกาสแก่เด็กให้มากๆ
- ช่วยเหลือให้เด็กเข้าสังคมดีและมีการศึกษาที่ดี

ด้านการศึกษา

- ควรจัดหาทุนช่วยเหลือเด็กและอุปกรณ์การเรียน เช่น หนังสือ เสื้อผ้า อื่นๆ
- การศึกษารเรียนของเด็กควรจะมีทุนมาช่วยเหลือ

ด้านการช่วยเหลือ

- ควรดูแลเอาใจใส่ผู้ติดเชื้อและเด็กที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์

ด้านการเลี้ยงดู

- ควรให้ความอบอุ่นให้กับเด็กมากๆ

ด้านรัฐ

- ทางการเข้ามาช่วยเหลือเด็กที่ขาดพ่อขาดแม่

ด้านทุน

- ควรจะมีเงินมาช่วยเหลือ
- ควรจะมีกองทุนช่วยเหลือเด็กและผู้ติดเชื้อ
- มีทุนการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ด้านจิตใจ

-ให้ความรักและความอบอุ่นให้แก่เด็ก

ด้านสุขภาพ

-ควรมีเจ้าหน้าที่แนะนำเรื่องสุขภาพ

จากปัญหาที่ได้มาน่าจะเสนอแนวความคิดได้หลายอย่างเช่นทางด้านเศรษฐกิจไม่มีใครเสนอแนวทางแก้ไขเรื่องเศรษฐกิจน่าจะมีส่วนเกี่ยวข้อง เพราะเศรษฐกิจของผู้ติดเชื้อและผู้สูงอายุที่ดูแลเด็กควรมีแนวทางการแก้ไข และขบวนการที่ได้ทำมาแต่ที่มวิจัยจะนำไปช่วยเหลือ

รัฐกิจ ไชยแสง

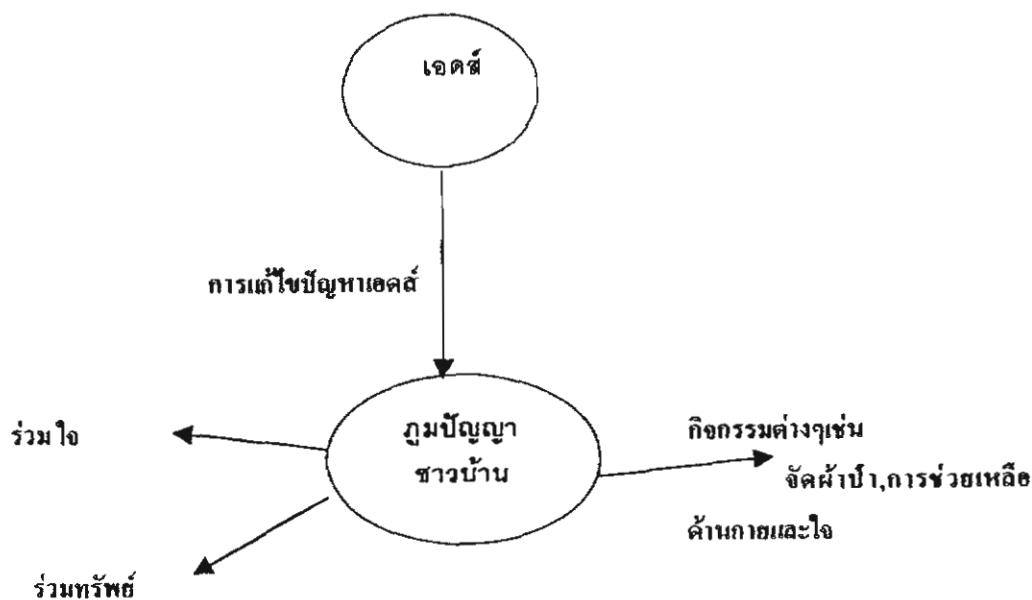
ได้ให้ข้อคิดกับที่ประชุม เรื่องของเด็กกำพร้าเอดส์ปัญหาที่มีตั้งแต่ปี 2526 และผู้ติดเชื้อที่บ้านดงขี้เหล็กที่ติดเชื้อได้เสียชีวิต 100กว่าคน คนที่เสียชีวิตไม่เปิดเผยตัวว่าเป็นเอดส์ในการแจ้งตายเป็นใบสำคัญสำหรับเด็กกำพร้าแม่เสียชีวิตด้วยโรคเอดส์ใบแจ้งตายได้ระบุ เช่น หัวใจล้มเหลว เด็กไปขอรับความช่วยเหลือที่ไหนก็ได้ แต่ผู้ที่ดูแลเด็กที่บ้านดงขี้เหล็ก ได้มีการระดมทุนให้กับเด็กที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์เพื่อเป็นกองทุนการศึกษาให้กับเด็ก แต่ทางชุมชนจะหวังทางรัฐก็ไม่ค่อยได้เพราะรัฐไม่ค่อยจะมีเงินให้ เราควรช่วยเหลือกันเองในหมู่บ้าน

อ.ยุพิน ชัยราชา

ได้เสริมอยากจะเน้นเรื่อง ภูมิปัญญาชาวบ้านทุกคนที่มาประชุมครั้งนี้เชื่อว่าทุกคนต้องมีภาระใจที่จะช่วยกันแก้ไขปัญหาร่วมกัน คือ ทุนอย่าไปหวังจากองค์กรอื่นเพราะทุนหาได้จากภูมิปัญญาของชาวบ้าน ถ้ามีทุนกิจกรรมก็เกิด และอยากจะทำให้ที่ประชุมเสนอกิจกรรมที่จะทำใน 6 เดือนหลังต่อไป

ในส่วนที่ อ.อภิเดชเข้ามาตรงนี้เพราะเขามีภาระใจที่จะทำงานเพื่อชุมชน และเข้ามาช่วยเหลือซึ่งกันและกัน คือ ทุนจะต้องกิจกรรม เช่น ภูมิปัญญาชาวบ้าน ยกตัวอย่างบ้านป่าสักน้อยมีกลุ่มออมทรัพย์ กลุ่มเครดิตยูเนียน ควรจะใช้ภูมิปัญญาเพื่อจะหาทุน และอย่างบ้านดงขี้เหล็กมีการเริ่มจัดทอดผ้าป่ามาก่อน

วิธีการ

อ.อภิเดช ชัยราชา

ได้เตรียมแผนแก้ไขปัญหาคือการแก้ไขปัญหาคือ ทุนบางที่ดีความเป็นแต่เงินแท้ที่จริงถ้าไม่หามันก็ไม่เข้ามายังหมู่บ้าน ขกตัวอย่างเช่น ทางบ้านป่าสักน้อยทำข้าวแค้น หน้าไหนได้บ้างบางที่ลืม ภูมิปัญญาของชาวบ้านการที่เราจะเข้าไปเอาเงินเราต้องมีวิธีการ คือ ข้าวเดิมใครเป็นคนเริ่มต้นมาจากไหนที่จะมาช่วยเหลือกันได้เรามีภูมิปัญญาแล้วให้คิดว่า เริ่มจากการ ทอดผ้าป่า แต่ทุกคนเขียนแนวทางในการแก้ไขว่าอยากทำนั้นอยากทำนี้ แต่ทุกคนต้องหาทุนจากภูมิปัญญาชาวบ้านจะเกิดขึ้นโดยต้องมีใจถ้าไม่เสียสละมีทุน มีภูมิปัญญาก็ไม่เกิด ถ้าเรารวมใจภูมิปัญญาและทุนก็จะเกิด

คุณหมอ ขวณพิศ เจ้าหน้าที่สถานีอนามัย

กล่าวปิดประชุมได้มีโอกาสจะผลักดันหมู่บ้านป่าสักน้อยมานั่งที่ประชุมทุกคน มีใจที่จะทำงานและร่วมกันแก้ไขปัญหาร่วมกันและวันข้างหน้าคงจะเป็นที่ดูงานของหมู่บ้านอีกหลายๆที่และกล่าวขอบคุณทุกคนที่เข้าร่วมประชุมครั้งนี้

นัดประชุมที่มโดยอ.อภิเดช ชัยราชา

หมู่บ้านที่ประชุมที่มวิชัยหมู่บ้านละ 6 คนที่มวิชัยหลักและที่มวิชัยร่วม ในวันที่ 27 พฤษภาคม 2545 ณ โรงเรียนวัดคงขี้เหล็ก เวลา 90.00น-15.00น

ผู้บันทึกการประชุม

นางสายฝน แก้วรากมูข

วันที่ 18 พฤษภาคม 2545

สรุปเวทีพัฒนาทีมวิจัยหลักและวิจัยร่วม การแก้ไขปัญหาคัดค้านที่ได้รับผลกระทบจากเอกสาร

วันที่ 27 พฤษภาคม 2545 ณ โรงเรียนวัดคงขี้เหล็ก 08.30-16.30 น.

วัตถุประสงค์

1. เพื่อฝึกทีมวิจัยหลักและวิจัยร่วมและพัฒนาเพื่อแก้ไขปัญหาคัดค้านที่ได้รับผลกระทบจากเอกสาร
2. เพื่อให้ทีมวิจัยหลักและวิจัยร่วมวิเคราะห์สาเหตุและปัญหาและจะได้ร่วมทำแผนใน 6 เดือนหลัง

ผู้เข้าร่วมประชุม

นักวิจัย ผู้ช่วยนักวิจัย นักวิจัยหลักและนักวิจัยร่วม วิทยากร รวม 20 คน

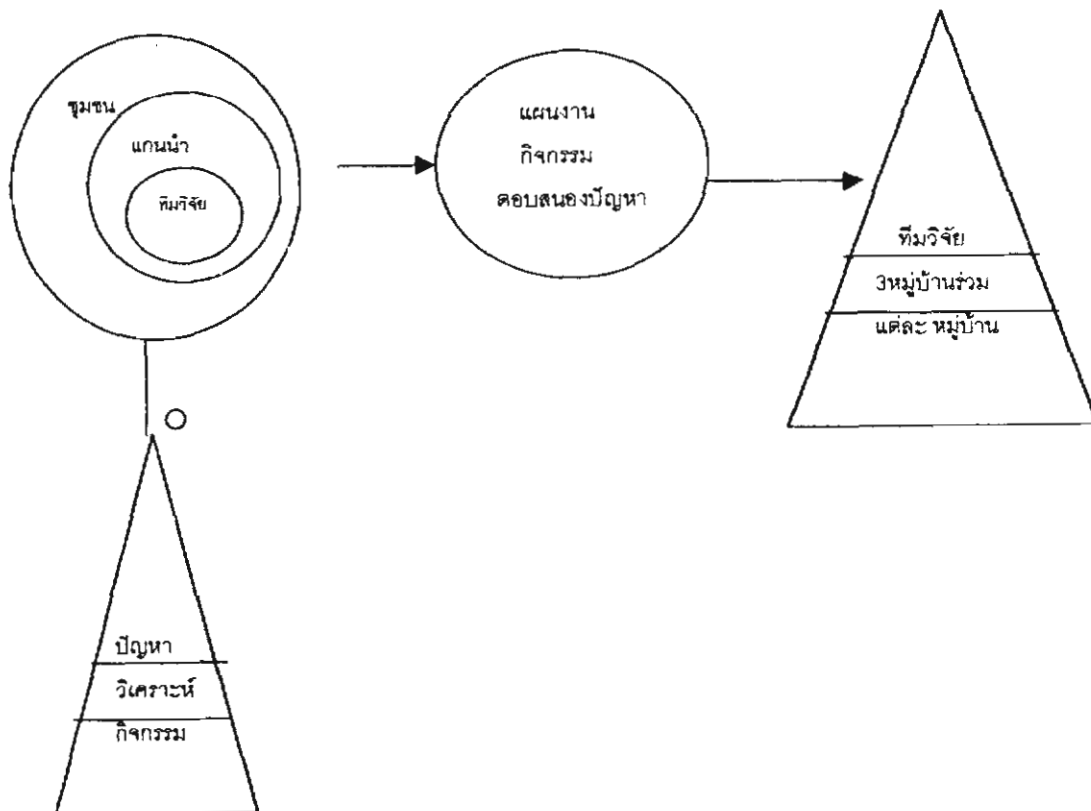
ขั้นตอนในการจัดกิจกรรม

09.00-09.30น.	ลงทะเบียน
09.30-10.30น.	ชี้แจงวัตถุประสงค์
10.30-11.30น.	ทบทวนปัญหาคัดค้านแต่ละหมู่บ้าน
11.30-12.00น.	ทีมวิจัยได้สะท้อนถึงปัญหาที่แท้จริงในหมู่บ้าน
13.00-15.00น.	แบ่งกลุ่มหาผลของปัญหาและสาเหตุของแต่ละหมู่บ้าน
15.00-16.30น.	นำเสนออภิปราย

สรุปเนื้อหาในการประชุม

อ.อภิเดช ชัยราชา

ขบวนการในการทำงานทีมวิจัย

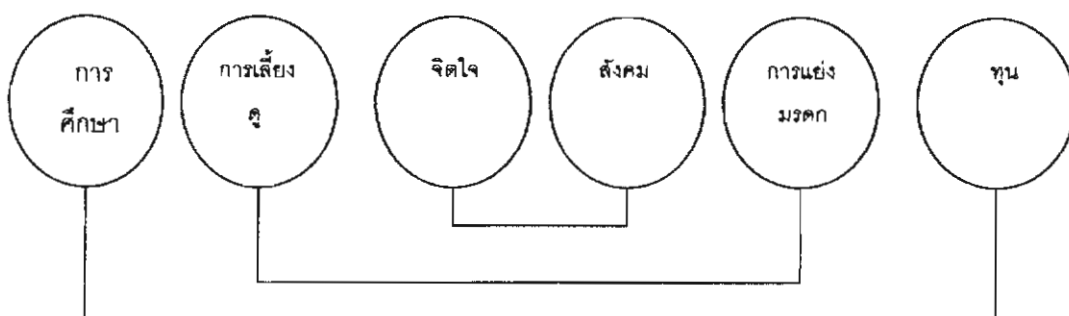
ทบทวนการทำงานงานวิจัยทำ 3 หมู่บ้านหมู่บ้านมีนักวิจัยหลักและวิจัยร่วมหมู่บ้านละ 6-7 คนเพื่อเป็นนักวิจัยในชุมชนเพื่อมาช่วยกันแก้ไขปัญหาเด็กที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์ 6 เดือนแรกพัฒนาทีมวิจัยและ 6 เดือนหลังได้แผนและกิจกรรมไปเสนอยัง สกว.

คุณปิ่นทิพย์

ได้ทบทวนปัญหาให้กับทีมวิจัยหลักและทีมวิจัยร่วมปัญหาที่ได้มาหลักๆของปัญหาคือ ปัญหาแต่ละหมู่บ้านมีปัญหาคล้ายๆกันแต่หมู่บ้านหนองเหนียวมีปัญหาในเรื่อง สิทธิเด็ก คือเด็กถูกละเมิดทางมรดก และพ่อแม่ที่ติดเชื่อไม่มีคนจ้างทำงานและปัญหาทุกด้านเหมือนกันทุกหมู่บ้านมีปัญหาดังนี้

1. การเลี้ยงดู - ไม่มีใครดูแลจริงจัง
2. สุขภาพ - เด็กป่วย
3. จิตใจ - มองโลกแง่ร้าย
- ก้าวร้าว/การเรียนต่ำ/คุณธรรมไม่มีอยู่
- ซึมเศร้า /พฤติกรรมเป็นลบ
4. สังคม - เพื่อนรังเกียจ
5. ทุน /เศรษฐกิจ
6. การศึกษา-การเรียนต่ำ
- อยากเรียนสูงแต่ไม่มีเงิน
7. สิทธิเด็ก-ถูกละเมิดทางมรดก
- พ่อแม่เด็กที่ติดเชื่อ ไม่มีคนจ้างทำงาน

ได้ปัญหาออกมาเป็น 3 กลุ่มดังนี้

ได้ปัญหาหลักของเด็กที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์ มาร่วมกันวิเคราะห์ปัญหาที่เชื่อมโยงกัน คือปัญหา ด้านการศึกษาและเงินทุน และด้านการเลี้ยงดูและการแบ่งมรดก และด้านจิตใจและด้านสังคม โดยแบ่งกลุ่มเป็นหมู่บ้านช่วยกันวิเคราะห์ห่อออกมา และได้แบ่งกลุ่มคือหมู่บ้านหนองเหนียว ได้การศึกษาและเงินทุน

บ้านป่าดงน้อย ได้การเลี้ยงดูและมรดกมรดก บ้านคงขี้เหล็กได้ตัวจิตใจและสังคมและให้ทุกคนบอกความคิดของตนเองออกมาออกมาโดยแบ่งกลุ่มโดยได้ผลต่อตัวเด็กและ ผลต่อชุมชน และสาเหตุของปัญหาคือเด็กกับชุมชน

ด้านการศึกษา

นำเสนอโดย คุณนิมิตา คำโหมง บ้านหนองเหนียว ด้านการศึกษา / เงินทุน

ปัญหา

- สถานเลี้ยงเด็ก / รังเกียจ เช่น แยกเด็ก
- เพื่อนล้อเลียนในโรงเรียน
- ขาดคนดูแลสั่งสอนด้านการเรียนในครอบครัว

ผลต่อเด็ก

- เรียนไม่รู้เรื่อง / ไม่เข้าใจ
- เกิดปมด้อย / น้อยใจ / เหมาเศร้าซึม / เก็บกด
- ไม่มีโอกาสเรียนต่อในระดับสูงต่อไป
- ก้าวร้าว

ผลต่อชุมชน

- เด็กโตขึ้นเข้าหายาเสพติด / ขาดความรู้ / ว่างาน / ลักขโมย / การพนันชุมชนอยู่ไม่สงบ
- เด็กเป็นขยะสังคมชุมชน

ด้านเงินทุน

ปัญหา

- ขาดทุนการศึกษา / การดำรงชีพ
- ไม่มีเงินซื้อยา (ติดเชื่อ)

ผลต่อเด็ก

- ไปโรงเรียนไม่ต่อเนื่อง / ขาดเรียน ขาดโอกาสเรียนสูงขึ้น
- สุขภาพไม่ดี

ผลต่อชุมชน

- ขาดแรงงานที่มีคุณภาพ
- หาแรงงานต่างชาติทำงานแทน

สาเหตุด้านการศึกษา

1. มันเป็นเอดส์ (พ่อแม่) “สกปรก ชี๊วะ”
2. ขาดความเข้าใจ (ครู-เด็กเพื่อนในชุมชน)
3. กลัวติดเชื่อจากเด็ก
4. ผู้ปกครองเด็กจะเอาบุตรหลานออกจากโรงเรียน (ศูนย์เด็ก) ถ้ามีเด็กติดเชื่อ

สาเหตุด้านเงินทุน

1. ยากจน / ทำงานไม่ได้สุขภาพไม่ดี

วิธีการแก้ไข

1. จัดเวทีทำความเข้าใจเรื่องการอยู่ร่วมกัน (ครู / ผู้ปกครอง / ผู้ติดเชื้อ) อบต. อสม. สอ. ผู้นำชุมชน หรืออย่างต่อเนื่อง
2. จัดศึกษาฐานงานของผู้นำและผู้เกี่ยวข้องในชุมชน
3. จัดอบรมการปฏิบัติตัวของผู้ติดเชื้อกับชุมชน หรือชุมชนกับผู้ติดเชื้อ
4. ทอดผ้าป่า (ชุมชน)
5. ส่งเสริมอาชีพคนที่ติดเชื้อ / ไม่ติดเชื้อ แบ่งเข้ากองทุน
6. ขอความช่วยเหลือจาก อบต. / แหล่งอื่นๆ (เสนอโครงการต่อ อบต.)

ด้านการเลี้ยงดู / แ่่งมรดก นำเสนอโดย ศรีทน กำมะโน บ้านป่าสักน้อย

ปัญหา

- การเลี้ยงดู
- แ่่งมรดก

ผลต่อเด็ก

- ขาดความอบอุ่น เด็กรู้สึกเกิดซึมเศร้าจะคิดว่าตนเองมีปมค้อย → จะหนีสังคมแยกตัว
- ไม่มีคนอบรมมารยาท / ก้าวร้าว มองโลกในแง่ร้าย ควบคุมตนเองไม่ได้ ไม่มีคนคอยควบคุมดูแลให้แนวทางจากกำลังใจ / ท้อถอย → ทำให้เรียนหนังสือไม่เก่งไม่ชอบเรียน
- แม่เด็กก็เป็นห่วงเด็กว่าจะเรียนสูงไม่ได้ก็จะเลือกงานทำที่ต่ำไม่ได้
- อยู่กับญาติเป็นคนแก่ไม่มีรายได้ญาติที่ห่วงไปตามลำคับจะไม่ใส่ใจการกินอยู่ของเด็ก ลคน้อยลงตามลำดับความห่าง
- เด็กไม่มีใครดูแลและมีพฤติกรรมลักษณะโมย เมื่อสุดท้ายคนจะมองว่าเป็นความผิดของเด็กโดย ไม่ได้มองว่าเด็กมีปัญหาอะไรมาก่อน
- ญาติก้าวข้ามมรดกและทรัพย์สินมบัติของเด็กโดย คนอื่นไม่ยอมเข้าไปเกี่ยวข้องถูกต้องว่า และผลประโยชน์ที่จะได้แก่เด็กจะถูกเอาเปรียบ
- เบิกกองทุนไปแล้วเอาไปทำอย่างอื่นมากกว่าใช้สำหรับเด็กกำพร้าเอดส์ (ผู้ปกครอง เอาเงินทุนไปใช้ผิดวัตถุประสงค์)
- ถ้าไม่มีระบบและคณะบุคคลช่วยเหลือ เข้าไปปกป้องชาวบ้านรู้แต่จะทำอะไรไม่ได้

ผลที่มีต่อชุมชน

- เด็กอาจลี้ภัยไปขโมยน้อย
- ยาเสพติด / เอดส์
- ทำให้ชาวบ้านสงสาร สมเพช
- เด็กหญิงอาจถูกกลั่นแกล้งไปขายบริการ

สาเหตุ

- โลกอยากได้ อยากมีเหมือนคนอื่น
- ญาติคิดทางผิดมาแต่ต้น ใช้ช่วยเงินไม่ถูก เช่น การพนัน มีหนี้สิน จะแก้ไขปัญหของตัวเฉพาะ

หน้าจึงเห็นช่องทางนี้ ใครว่าอะไรฟังได้แต่เอาตัวรอด

-ยากจน

-ไม่มีใครดูแล / ไม่มีใครกล้ายุ่งเกี่ยว

-ญาติมักอ้างว่าเวลาเลี้ยงดูเด็กชาวบ้านไม่ได้ยื่นมือต้องมีหนทางจากข้างนอกในการช่วยเหลือเด็กด้วย
เพื่อคณะช่วยเหลือจะได้มีอำนาจต่อรอง

-ถ้ามีระบบมีการรายงานจากเด็กจะสามารถจัดการ ได้ดีกว่านี้

-เด็กจะรู้ได้อย่างไรว่ากำลังถูกเอาเปรียบ?

-คนใกล้ชิดจะสะท้อนพฤติกรรมตามญาติได้

-ความห่างของญาติทำให้ไม่ให้อาใจได้

-ญาติมีลูกใกล้ชิด ห่วงเหินไปช่วยพ่อแม่ เมื่อแม่ตายญาติฝ่ายหญิงติดกัน

-ไม่อยากเป็นภาระจะยอมเป็นภาระเมื่อเห็นผลประโยชน์บางอย่าง

ด้านจิตใจ /สังคม นำเสนอโดย พ่อดวงแก้ว สองแก้ว บ้านคงขี้เหล็ก

ด้านจิตใจ

ปัญหา

-ซึมเศร้า / เก็บตัวอยู่คนเดียว

-ก้าวร้าว เรือรื่องความสนใจ

-อ่อนไหว ไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง

-ไม่กล้าแสดงออก เช่น บนเวที คอที่ขมขื่น

ผลต่อเด็ก

-ไม่มีความสุข ไม่มีความสุข

-ถูกเพื่อนรังแก ต้องการความช่วยเหลือ

-ไม่มีพ่อแม่ยึดเหนี่ยว และไม่มีที่ปรึกษา

-อายเพราะพ่อแม่ติดเชื้เอชไอวี

-ก้าวร้าว/เก็บกด

ผลต่อชุมชน

-ทำให้ประชากรในชุมชนไม่มีคุณภาพในอนาคต

-อาจก่อให้เกิดอาชญากร ในหมู่บ้าน

-เกิดความรุนแรงในชุมชน

ด้านสังคม

ปัญหา

-สังคมตราบาปให้กับเด็กว่าเป็นเด็กเอชไอวี

-เด็กถูกเพื่อนล้อเลียน

-คนส่วนใหญ่ก็คิดกันลูกหลานตนเองไม่ให้เล่นกับเด็กที่กำพร้าเอชไอวี (มาจากครอบครัวผู้ติดเชื้อ)

หัวนเกรงอันตรายจากเด็กกักกันและเกิดอุบัติเหตุ

-ถูกกีดกันจากครอบครัว เช่น เพื่อนฝูง ญาติ

-สังคมรังเกียจ ไม่เปิดโอกาสให้กับเด็ก

ผลต่อเด็ก

-ทำให้สังคมของเด็กแคบลง คนในสังคมวันกลัวเด็กที่มาจากครอบครัวผู้ติดเชื้อเกิดความแตกแยก ในสังคมเหตุมารจากญาติและเด็กเป็นภาระให้สังคม เสื่อมโทรมทำให้เกิดปัญหาสุขภาพเสียด และ มีเพศก่อนอันวัยสมควรเป็นต้นเหตุของการติดเชื้อ

ผลต่อชุมชน

-เกิดความแตกแยกในชุมชนเอดส์และไม่เป็นเอดส์ ทำให้การยอมรับความช่วยเหลือยาก
-ชุมชนไม่ค่อยสนใจและให้การช่วยเหลือ รังเกียจผู้ติดเชื้อและเด็ก

สาเหตุ

-พ่อแม่ที่ติดเชื้อเอดส์เพราะสังคมไม่ยอมรับเพราะในอดีตและปัจจุบัน โรคเอดส์ร้ายแรงที่สุด ผู้ติดเชื้อส่วนใหญ่ฐานะยากจน สภาพร่างกายของผู้ติดเชื้อก่อนเสียชีวิต นานที่สุดการไม่ยอมรับของญาติ และพ่อแม่ที่ติดเชื้อมีผลต่อตัวเด็กทำให้สังคมลงโทษต่อตัวเด็ก

-ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคเอดส์ยังไม่ชัดเจน จะชัดเจนภายในเครือข่ายและผู้ที่ได้รับผลกระทบ
-สภาพทางเศรษฐกิจ การเงิน เป็นตัวชี้วัดการยอมรับ ฐานะดีการยอมรับมากกว่าฐานะยากจน

การแก้ไขด้านจิตใจ

- 1.ชุมชนยอมรับให้กำลังใจ
- 2.สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับ สภาพจิตใจของเด็กให้กับผู้ใหญ่และเด็กที่อยู่ร่วมกัน
- 3.จัดกิจกรรมการอยู่ร่วมกันของเด็ก เช่น กีฬา การแสดง ค่ายเยาวชน
- 4.เยี่ยมเยียนเด็กที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์ให้กำลังใจและช่วยเหลือเป็นที่ปรึกษา
- 5.ให้ความสำคัญกับเรื่องของเด็กไม่ตำหนิดำเด็กทำผิดของเอดส์เมื่อทำถูก

การแก้ไขปัญหาด้านสังคม

- 1.สร้างความตระหนักให้แก่นานาในชุมชน ให้สนใจปัญหาของเด็กอย่างแท้จริง และให้ชุมชนมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในการแก้ไขปัญหาเด็กที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์และผู้ติดเชื้อ ให้ชุมชนอยู่ร่วมกันที่เด็กปและผู้ติดเชื้อ
อย่างเหมาะสม ช่วยเหลือกันและกัน

คุณสมบัติ

ขบวนการยังไม่จบวันนี้ได้ผลและสาเหตุของปัญหาของเด็ก ที่มวิจัยจะพบกันวันที่ 10 มิถุนายน 2545 ณ หนองเหนียว จะได้หาแนวทางการแก้ไขร่วมกันและวางแผนร่วมกันเพื่อจะได้นำเสนอ แผนใน 6 เดือนหลัง

อ.อภิเดช ชัยราชา

ปิดประชุมและนักวิจัยร่วมเดือนมิถุนายนจะได้พบกัน 2 ครั้ง ในวันที่ 10 มิถุนายน 2545 และ วันที่ 28 มิถุนายน 2545 ต้องทำสรุปส่งทาง สกว.ให้เสร็จก่อน 6 เดือนแรกเพื่อนำเสนอแผนยังต่อไป และได้ทีมวิจัยร่วม ได้แนะนำตนเองทั้ง 3 หมู่บ้าน

สาขณ แก้วรากมูข

ผู้บันทึกการประชุม

วันที่ 27 พฤษภาคม 2546

สรุปรายงานประชุมพัฒนาทีมวิจัย กับ การแก้ไขปัญหาลูกที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์

วันที่ 10 มิถุนายน 2545 ณ ศูนย์ราษฎรประจำหมู่บ้านหนองเหนียว

ผู้เข้าร่วมประชุม นักวิจัยโครงการ ผู้ช่วยนักวิจัย นักวิจัยหลัก นักวิจัยร่วม 20 คน

ขั้นตอนในการจัดกิจกรรม

09.00- 09.30 น.	ลงทะเบียน
09.30-10.30 น.	ทบทวนประชุมครั้งก่อน
10.30-10.45 น.	พักรับประทานอาหารว่าง
10.45-12.00 น.	ทบทวนปัญหาและเพิ่มประเด็นปัญหา
12.00-13.00	รับประทานอาหาร
13.00-14.00 น.	แบ่งกลุ่มวิธีการแก้ไขปัญห
14.00-16.30 น.	นำเสนออภิปราย

สรุปเนื้อหาในการประชุมครั้งก่อนโดย อภิเดช ชัยราชา

ให้ทีมวิจัยดูสรุปงานครั้งก่อนที่โรงเรียนวัดคงขี้เหล็กและทบทวนปัญหาแต่ละประเด็นว่ามีเพิ่มเติมและได้ดูไปละประเด็นจะลึกถึงปัญหาและสาเหตุที่แท้จริง ของปัญหาลูกที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์

สรุปประเด็นปัญหาจริงและจะลึกถึงสาเหตุ

ปัญหาด้านการศึกษา

- 1.ถูกรังเกียจ (สถานเลี้ยงดูเด็ก) แบ่งแย่ง
- 2.เพื่อนล้อเลียน
- 3.ขาดคนชี้แนะด้านการศึกษารอบครัว
- 4.การเรียนรู้ของเด็กไม่ดีเพราะสุขภาพไม่ดี
- 5.คนดูแลไม่สนับสนุนในการศึกษา
- 6.ครูไม่ค่อยสนใจเอาใจใส่

สาเหตุ

- 1.ครอบครัวเป็นเอดส์ เด็กคิดเชื่อเอดส์ กลัว—>ขาดความรู้ —> ความเข้าใจ
- 2.ผู้ดูแล / ครู ขาดความรู้ความเข้าใจในการอยู่ร่วมกัน การดูแลเด็ก
- 3.เพราะขาดญาติใกล้ชิด ขาดความผูกพัน
- 4.การสื่อสารออกมาในภาพไม่ดี

ปัญหาและสาเหตุของด้านการศึกษา คือ เด็กเข้าโรงเรียนหรือเข้าศูนย์เด็กเล็กไม่ยอมรับ เพราะเกิดการรังเกียจเลยเกิดการแบ่งแยกเด็กบางที่ครูก็รังเกียจเอากระเป๋าลูกไปไว้หน้าห้องน้ำและไม่ยอมรับเด็กและเพื่อนที่โรงเรียนเกิดการล้อเลียนว่าเป็น เอดส์ เวลาที่พ่อแม่คอยดูอาศัยอยู่กับญาติก็ไม่ค่อยสนใจ เพราะภาระของญาติที่ดูแลมีเยอะเด็กเลยขาดความอบอุ่นและขาดคนชี้แนะทางด้านการศึกษารับรู้การเรียนรู้ของเด็กก็ต่ำ และเด็กที่ไม่สบายไปโรงเรียนก็ไม่ได้เต็มที่เนื่องจากสุขภาพเด็กไม่สบายส่งผลต่อการเรียนไม่ดี บางทีคนดูแลก็ไม่สนับสนุนในการเรียนของเด็กและครูก็ไม่สนใจการเรียนของเด็กเพราะครูคิดว่าเด็กคงอยู่ไม่ได้นานเลยไม่ค่อยสนใจเด็กทำให้เด็กเกิดปัญหาด้านการศึกษา

ปัญหาด้านทุน

1.ขาดทุนการศึกษา / การดำรงชีพ

2.ยา / การดูแลสุขภาพ

สาเหตุ

1.ครอบครัว / คนดูแล ผู้ติดเชื่อ สุขภาพไม่ดี ยากจน ป่วยตาช่าย แก่ชรา

2.ผู้ติดเชื่อ เด็กติดเชื่อ คนชราใช้เงินในการดูแลรักษาสุขภาพส่งผลทำให้การสนับสนุนทุนการศึกษาของเด็กลดลง

3.พ่อแม่เด็กเสียชีวิต

4.การให้ทุนของรัฐ เอกชนไม่เพียงพอ

5.เด็กที่อยู่กับคนชราซึ่งไม่สามารถดูแลเด็กได้อย่างเหมาะสมเพราะไม่สามารถทำงานได้ และสุขภาพไม่ดี

ปัญหาและสาเหตุของด้านทุน คือ เด็กขาดทุนการศึกษาและขาดปัจจัยการดำรงชีพเพราะเด็กอยู่กับคนดูแล เช่น คนชรา ผู้ติดเชื่อ ญาติยากจน ถ้าเป็นคนชราไม่มีเงินให้เด็กไปโรงเรียนและใช้จ่ายให้กับเด็กเนื่องจากไม่มีรายได้ ผู้ติดเชื่อ ไม่สามารถทำงานหนักได้ไม่มีคนว่าจ้างทำงานเพราะคนรังเกียจทำให้ไม่มีรายได้ไม่มีเงินให้ลูกและซื้อยารักษาตนเอง และญาติที่ดูแลก็ต้องมีภาระในครอบครัวตนเองและลูก ทุนทางรัฐและเอกชนไม่เพียงพอสำหรับเด็ก

สาเหตุ

1.คนใกล้ชิดไม่ยอมรับส่งผล ทำให้คนอื่นไม่ยอมรับ

2.สังคมในปัจจุบันขาดความเอื้อเฟื้อ เมตตาตัวใครตัวมัน / ประเพณีวัฒนธรรมเปลี่ยนไปเอาเงินเป็นใหญ่

3.สื่อข้อมูลให้เป็นภาพลบ

4.ผู้ได้รับผลกระทบจากเอดส์ไม่เข้าใจตัวเอง และสถานะของปัญหาเอดส์

5.เศรษฐกิจในชุมชนที่ร่วมแก้ไขปัญหามีไม่เพียงพอ

6.ความผิดพลาดของนโยบายของรัฐบาล ทางด้านสื่อส่งผลกระทบต่อเด็กและครอบครัว

7.จิตสำนึกคนในชุมชนไม่มีภาระร่วม

สาเหตุด้านจิตใจ

1.สังคมไม่ยอมรับ

2.ขาดการอบรมจากผู้ดูแล

3.ขาดที่ยึดเหนี่ยวทางจิตใจ / ที่ปรึกษา

4.ขาดคนส่งเสริมให้กำลังใจ

5.กีดน้าออก

6.ถูกจำคุกจากญาติครอบครัว / ชุมชน / สังคม

7.ป่วย

ปัญหาและสาเหตุด้านสังคมและจิตใจ คือ สังคมในปัจจุบันในอคติเคยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เช่น รกร้างเมื่อก่อนเคยแบ่งให้กันกินแต่ในปัจจุบัน ต้องซื้อในราคาแพง ก็เปรียบเหมือนคนส่วนใหญ่เอาเงินเป็นใหญ่

บ้านป่าสักน้อยนำเสนอโดย ศรีทน กำมะโน ด้านการเลี้ยงดูและสิทธิมรดก

วิธีการแก้ไขปัญหาเลี้ยงดูและสิทธิมรดก

1. จัดตั้งคณะกรรมการระดับหมู่บ้านและเชื่อมโยงกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
2. จัดให้มีการอบรมให้ความรู้เรื่องสิทธิเด็กแก่ญาติเด็กที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์และคนในชุมชน
3. เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาร่วมเสวนาเรื่องการดูแลเด็กที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์
4. คณะกรรมการชุมชนร่วมกันสร้างจิตสำนึกแก่ญาติและผู้ใกล้ชิดเด็กที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์
5. จัดหาทุนส่งเสริมอาชีพ เช่น ข่ายไข่ จักรสาน ไม้แคะ ข้าวแคบ เลี้ยงหมู แก่ครอบครัวเด็กและติดตามประเมินผล ของบจาก อบต. และแหล่งทุนอื่นๆ
6. จัดตั้งคณะกรรมการระดับหมู่บ้าน โดยการรับรองจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งเชื่อมโยงกับหมู่บ้านต่างๆ
7. จัดทำ "โครงการเอาบุญด้วยกันเห็นใจผู้ติดเชื้อเพื่อเด็กน้อยโอกาส" ด้วยการระดมทุนจากงานสหงานประเพณี ต่าง ๆ

บ้านหนองเหนียงนำเสนอโดย ฟองคำ มูลเฟย ด้านการศึกษาและทุน

1. ของบจากองค์กรรัฐ และเอกชนและชุมชนเข้ามาสนับสนุนในด้านส่งเสริมอาชีพ สุขภาพ การศึกษาของเด็ก

ด้านอาชีพ	ด้านสุขภาพ	ด้านการศึกษา
- ให้ออกคอกเป็ด	- สนับสนุนค่ายา ค่าพาหนะไปโรงพยาบาล	- หนังสือ/อุปกรณ์การเรียน
- ทำทอดจุก	- นม อาหารเสริม	- ซื้อจักรยานให้เด็กไปโรงเรียน
- ทำฝังบะขี้		- ค่ารถเข็นไปโรงเรียน
- ทอดผ้าป่า		- ค่าอาหารกลางวัน
- ทำดอกไม้จันทร์		

2. ส่งเสริมอาชีพผู้ดูแลเด็กที่สุขภาพไม่ดี /ยากจน/คนชราที่ดูแลเด็กอาชีพที่เบาไม่หนักจนเกินไป เช่น ทอดจุก เพราะปัจจุบันไปรวมทำทอดจุกที่บ้านกอสะเลียมหมู่ 8 ระยะทางไกลซึ่งทางหนองเหนียงมีคนทอดจุกเป็น 4 คน เพื่อจะได้รวมกลุ่มและมาสอนกับผู้ดูแลที่สุขภาพไม่ดีเช่นคนชราที่ดูแลเด็กที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์

3. จัดเวทีประชาคมให้ชุมชนกับครูและแกนนำในหมู่บ้านให้ความรู้เรื่องโรคเอดส์และการอยู่ร่วมกันเชิงวิทยากรให้ความรู้เรื่องเอดส์

4. จัดแกนนำและคณะกรรมการและครูไปศึกษาดูงานเพื่อนำข้อมูลมาปรับในหมู่บ้าน

5. ให้ความรู้เด็กและเป็นผู้ชี้แนะด้านการศึกษาเด็กและสุขภาพของเด็ก

6. จัดตั้งกองทุนในหมู่บ้านต้องมีคณะกรรมการเปลี่ยนเวียนดูแลทางด้านการศึกษา การเป็นอยู่ สุขภาพ มีค่าตอบแทนให้กับเด็กที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์กับเด็กทั่วไปเพื่อเกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

กล่าวปิดการประชุมสรุปโดย อภิเดช ชัยราชา

ได้ปิดประชุมและนัดทีมวิจัยประชุมกันวันที่ 29 มิถุนายน 2545 ณ บ้านป่าสักน้อย

บันทึกการประชุม

สายฝน แก้วรากมูข

10 มิถุนายน 254

ประชุมเตรียมครีมนี้อาจมาจากเวทีระดับหมู่บ้านเพื่อจัดเวทีระดับเครือข่าย
วันที่ 27 มิถุนายน ณ คริสตจักรรุ่งเรืองธรรม

ผู้เข้าร่วมประชุม นักวิจัยหลัก นักวิจัยร่วม นักวิจัยและผู้ช่วยนักวิจัยโครงการ 20 คน

สรุปภาพรวมการวิเคราะห์ปัญหาเด็กฯ(เตรียมข้อมูลประชุมเวทีใหญ่)

ปัญหาด้านการศึกษา

ปัญหา

- สถานเลี้ยงเด็ก /รังเกียจ เช่น แยกเด็ก
- เพื่อนล้อเลียนในโรงเรียน
- ขาดทุนการศึกษา
- ขาดคนดูแลสั่งสอนด้านการเรียนในครอบครัวและสนับสนุนในการศึกษา
- เจ็บป่วยสุขภาพไม่ดีทำให้การเรียนไม่ดี
- ผู้ดูแลเด็กและครูไม่ค่อยสนใจ

สาเหตุด้านการศึกษา

1. เด็กคิดเชื่อเฮดส์ /พ่อแม่เด็กคิดเชื่อเฮดส์
2. ครู+เด็กเพื่อนในชุมชน ขาดความรู้ความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันกลัวคิดเชื่อจากเฮดส์
3. ผู้ปกครองเด็กจะเอาบุตรหลานออกจากโรงเรียน (ศูนย์เด็ก) ถ้ามีเด็กคิดเชื่อ
4. เจ็บป่วยไม่มีเงินรักษาซื้อยา
5. ผู้ปกครองเด็กไม่เห็นความสำคัญในการศึกษา
6. ครอบครัวยากจน
7. ผู้ดูแลเด็กและครูไม่ค่อยสนใจ เพราะคิดว่าเด็กต้องเสียชีวิต

ผลต่อเด็ก

- เรียนไม่รู้เรื่อง /ไม่เข้าใจ
- เกิดปมด้อย /น้อยใจ /เหงาเศร้าซึม /เก็บกดก้าวร้าว
- ไปโรงเรียนไม่ต่อเนื่อง /ขาดเรียน ขาดโอกาสเรียนสูงขึ้น

ผลต่อชุมชน

- เด็กโตขึ้นเข้าหาขบวนการ /ขาดความรู้ /ว่างงาน /ลักขโมย /การพนันชุมชนอยู่ไม่สงบ
- เด็กเป็นขยะสังคมชุมชน

วิธีการแก้ไข

1. ขอบจากองค์กรรัฐ และเอกชนเข้ามาสนับสนุนในด้านส่งเสริมอาชีพ สุขภาพ การศึกษาของเด็ก
2. ส่งเสริมอาชีพผู้ดูแลเด็กที่สุขภาพไม่ดี /ยากจน/คนชราที่ดูแลเด็กอาชีพที่เบาไม่หนักจนเกินไป เช่น ทอดคุ้งเพราะปัจจุบันไปรวมทำทอดคุ้งที่บ้านกอสะเลียมหมู่ 8 ระยะทางไกลซึ่งทางหนองเหนียวมีคนทอด

- คงเป็น 4 คน เพื่อจะได้รวมกลุ่มและมาสอนกับผู้ดูแลที่สุขภาพไม่ดีเช่นคนชราที่ดูแลเด็กที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์
3. จัดเวทีประชาคมให้ชุมชนกับครูและแกนนำในหมู่บ้านให้ความรู้เรื่องโรคเอดส์และการอยู่ร่วมกัน
เชิงวิชาการให้ความรู้เรื่องเอดส์
4. จัดแกนนำและคณะกรรมการและครูไปศึกษาดูงานเพื่อนำข้อมูลมาปรับในหมู่บ้าน
5. ให้ความรู้เด็กและเป็นผู้ชี้แนะด้านการศึกษาค้นคว้าและสุขภาพของเด็ก
6. จัดตั้งกองทุนในหมู่บ้านต้องมีคณะกรรมการเปลี่ยนเวียนดูแลทางการศึกษา การเป็นอยู่ สุขภาพมีค่าอบรมให้กับเด็กที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์กับเด็กทั่วไปเพื่อเกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

ปัญหาสิทธิและการเลี้ยงดู

ปัญหา

- ขาดคนดูแล
- ญาติละเมิดสิทธิมรดกหรือไม่เลี้ยงดูเพราะเด็กไม่มีมรดก
- ครอบครัวผู้เลี้ยงดูยากจน คนชราที่เลี้ยงดูเด็กไม่มีรายได้มีภาระ
- ญาติรังเกียจไม่รับเลี้ยงดูไม่มีสมบัติใกล้ชิด
- หน่วยงานรัฐเอกชนสนับสนุนดูแลไม่เพียงพอสาเหตุ

สาเหตุ

- โลกอยากได้ ดินสุรา การพนัน มีหนี้สิน
- ญาติยากจน
- ไม่มีใครดูแล / ไม่มีใครกล้ายุ่งเกี่ยว (องค์กร/หน่วยงาน /บุคคล)
- ไม่มีระบบการรายงานข้อมูล สิทธิคือชุมชน สังคม
- เด็กไม่รู้ว่าถูกเอาเปรียบ
- ความห่างของญาติทำให้เอาใจใส่
- ไม่มีองค์กรหน่วยงานเกี่ยวกับสิทธิเด็กในชุมชน
- ญาติไม่ยอมเป็นภาระจะยอมเป็นภาระเมื่อเห็นผลประโยชน์บางอย่าง

ผลต่อเด็ก

- ขาดความอบอุ่น เด็กรู้สึกเกิดซึมเศร้าจะคิดว่าตนเองมีปมด้อย → จะหนีสังคมแยกตัวซึมเศร้า
- ไม่มีคนอบรมมารยาท / ก้าวร้าว มองโลกในแง่ร้าย ควบคุมตนเองไม่ได้ ไม่มีคนคอยควบคุมดูแล
ให้แนวทางขาดกำลังใจ / ท้อถอย → ทำให้เรียนหนังสือไม่เก่งไม่อยากเรียน
- เด็กไม่มีโอกาสศึกษาในระดับสูง
- อยู่กับญาติเป็นคนแก่ไม่มีรายได้ญาติที่ห่างไปตามลำดับจะไม่เอาใจการกินอยู่ของเด็ก ลคน้อยลง
ตามลำดับความห่างทำให้สุขภาพเด็กไม่สมบูรณ์
- เด็กไม่มีใครดูแลมีพฤติกรรมลักขโมย ถูกมองว่าเป็นความผิดของเด็กโดยไม่ได้
มองว่าเด็กมีปัญหาอะไรมาก่อน
- ญาติก้าวร้าวมรดกและทรัพย์สินของเด็กโดย คนอื่นไม่ยอมเข้าไปเกี่ยวข้องถูกต่อว่า และผลประโยชน์ที่จะได้แก่เด็กถูกเอาเปรียบ

- ถ้าไม่มีระบบและคณะกรรมการช่วยเหลือ ช่วยดูแล เข้าไปปกป้องชาวบ้านรู้แต่จะทำอะไรไม่ได้
- ญาติและพ่อแม่เด็กนำเงินช่วยเหลือของเด็กไปใช้ไม่ถึงตัวเด็กไม่มีระบบและคณะกรรมการช่วยเหลือทำให้เด็กเสียชีวิต

ผลที่มีต่อชุมชน

- เด็กอาจลี้ภัย โหม่นน้อย เมื่อโตขึ้นเพราะไม่ได้รับสิ่งที่ต้องการ
- บิดาเสียสติ และลี้ภัย โหม่น ปล้นจี้สร้างความเดือดร้อนต่อชุมชน
- ทำให้ชาวบ้านสงสาร สมเพช หดหู่
- เด็กหญิงอาจถูกล่อลวงไปขายบริการ และสู่การติดเชื้อมีอีกครึ่งหนึ่ง

วิธีการแก้ไข

1. จัดตั้งคณะกรรมการระดับหมู่บ้านและเชื่อมโยงกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
2. จัดให้มีการอบรมให้ความรู้เรื่องสิทธิเด็กแก่ญาติเด็กที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์และคนในชุมชน
3. เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาร่วมเสวนาเรื่องการดูแลเด็กที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์
4. คณะกรรมการชุมชนร่วมกันสร้างจิตสำนึกแก่ญาติและผู้ใกล้ชิดเด็กที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์
5. จัดหาทุนส่งเสริมอาชีพ เช่น ข่ายไข่ จักรสาน ไม้ตะ ข้าวแคบ เลี้ยงหมู แก่ครอบครัวเด็กและติดตามประเมินผลและ ของบจาก อบต. อื่นๆ
6. จัดตั้งคณะกรรมการระดับหมู่บ้านโดยการรับรองจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งโยงกับหมู่บ้านต่างๆ
7. โครงการเอาบุญด้วยกันเห็นใจผู้ติดเชื้อเพื่อเด็กคือโอกาส

ปัญหาด้านจิตใจและสังคม

ปัญหา

- ซึมเศร้า / เก็บตัวอยู่คนเดียว
- ก้าวร้าว เรียกร้องความสนใจ
- อ่อนไหว ไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง
- ขาดที่พึ่ง
- สังคมรังเกียจ ชุมชนกีดกัน
- เพื่อนรังเกียจ ล้อเลียน

สาเหตุ

- คนใกล้ชิดไม่ยอมรับส่งผล ทำให้คนอื่นไม่ยอมรับ
- สังคมในปัจจุบันขาดความเอื้อเฟื้อ เมตตาตัวใครตัวมัน / ประเพณีวัฒนธรรมเปลี่ยนไปเอาเงินเป็นใหญ่
- สื่อข้อมูลให้เป็นภาพลบ
- ผู้ได้รับผลกระทบจากเอดส์ไม่เข้าใจตัวเอง และสถานะของปัญหาเอดส์
- จิตสำนึกคนในชุมชนขาดความเอื้อเฟื้อ
- สังคมไม่ยอมรับ
- ขาดการอบรมจากผู้ดูแล
- ขาดที่ยึดเหนี่ยวทางจิตใจ / ที่ปรึกษา
- ขาดคนส่งเสริมให้กำลังใจ

- ลูกชั่วเดิมจากญาติครอบครัว / ชุมชน / สังคม
- ป่วย

ผลต่อเด็ก

- ไม่มีความสุขอบอุ่น ไม่มีความสุข
- ถูกเพื่อนรังแก ต้องการความช่วยเหลือ
- ไม่มีพ่อแม่ยึดเหนี่ยว และไม่มีที่ปรึกษา
- อายเพราะพ่อแม่ติดเชื้อมีเชื้อเอชไอวี เกือบกลืน ก้าวร้าว ซึมเศร้า
- ทำให้สังคมเด็กมึนงง

ผลต่อชุมชน

- ทำให้ประชากรในชุมชนไม่มีคุณภาพในอนาคต
- อาจก่อให้เกิดอาชญากรรมในสังคม
- ชุมชนไม่ค่อยสนใจและให้การช่วยเหลือ รังเกียจผู้ติดเชื้อและเด็กที่มาจากครอบครัวผู้ติดเชื้อ
- เกิดการแบ่งแยกผู้ติดเชื้อและชุมชน

วิธีการแก้ไข

จัดกิจกรรมแก้ไขปัญหาด้านจิตใจเด็กที่ได้รับผลกระทบจากเอชไอวีให้สังคมมีส่วนร่วม

1. จัดงานแสดงของเด็กเนื่องในวันสำคัญต่างๆ

-เชิญผู้มีตำแหน่งมาเปิดงานและกล่าวโน้มน้าวจิตใจและการอยู่ร่วมกัน

-ผู้มีตำแหน่งแสดงทำยอมรับและให้ความสำคัญแก่เด็ก ผู้ติดเชื้อ เพื่อให้สังคมค่อยๆยอมรับ

2. การแข่งขันกีฬาพื้นบ้าน

3. เชิญชวนแกนนำในหมู่บ้าน ผู้ใหญ่บ้าน อบต. อสม. ครู พระ ชาวบ้านร่วมงานและเป็นเกียรติแจกรางวัล

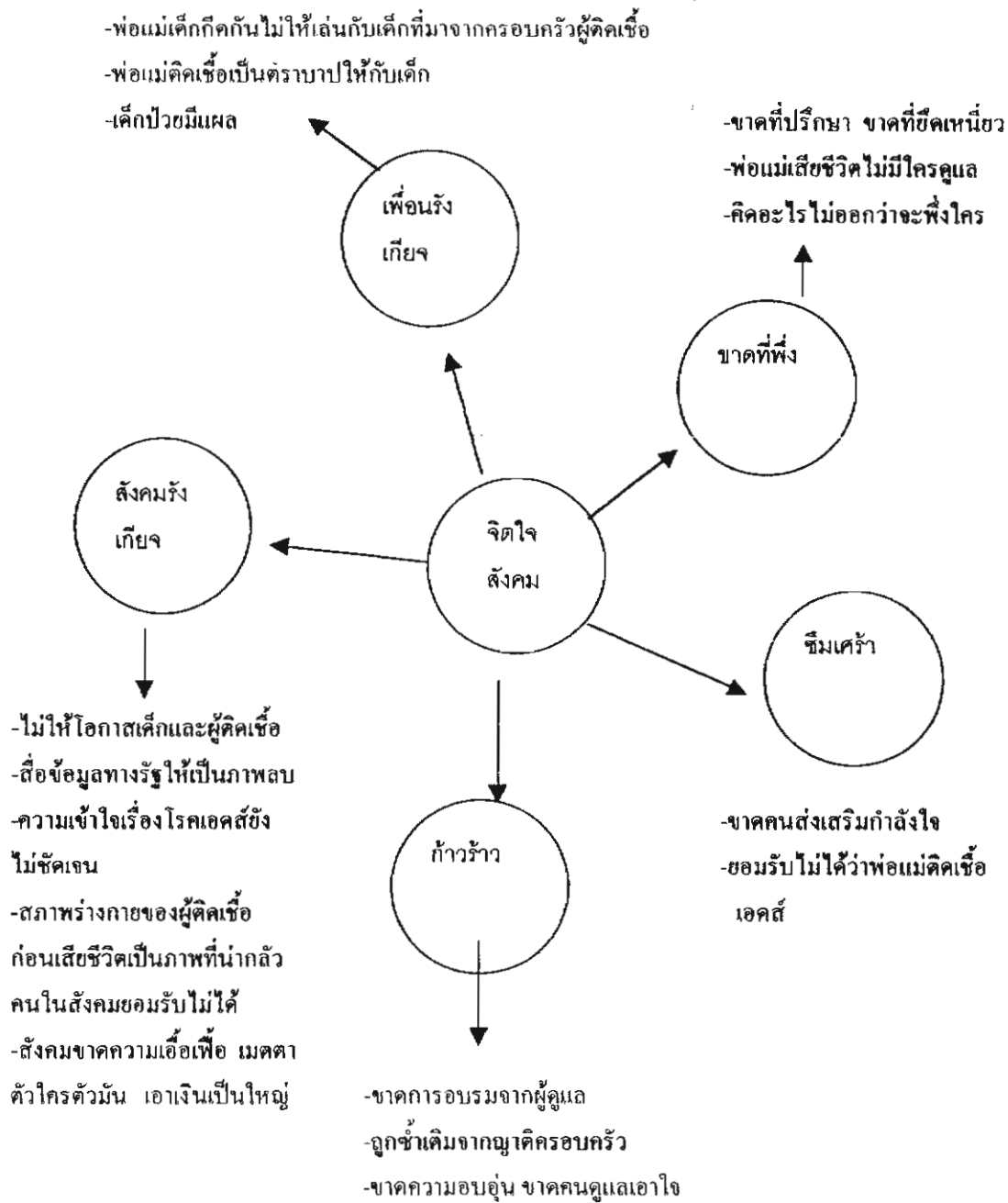
4. นิมนต์พระให้ความรู้เรื่องประเพณี วัฒนธรรม ศีลธรรมพร้อมให้ครูแทรกเรื่องกิริยา มารยาทโดยไม่เป็นเชิงวิชาการมากนัก

5. ระดมทุน ผ้าป่า / เดินขอระดมทุนเอชไอวีโลก (แบบแห่ซอฟ้า)

6. จัดทัศนศึกษาสวนสัตว์โดยใช้งบประมาณจากกองทุนหรือหน่วยงานใดก็ได้ให้เด็กรู้จักชีวิตสัตว์ และการอยู่ร่วมกันกับคนอื่น และเบี่ยงเบนจากสภาพชีวิตจริงที่ประสบปัญหาให้เข้าสู่สภาวะจิตใจที่ดีได้

7. เวทีสร้างความเข้าใจในครอบครัว / ชุมชน

8. จัดทีมเยี่ยมเยียน

บันทึกการประชุมโดย สายฝน แก้วรากมูข

27 มิถุนายน 2545

สรุปรายงานเวทีวิเคราะห์ปัญหาภาพรวม 3 หมู่บ้าน
วันที่ 29 มิถุนายน 2545 ณ สถานีอนามัยป่าสักน้อย

ผู้เข้าร่วมประชุม

ผู้ใหญ่บ้าน อสม. กำนัน เจ้าหน้าที่สถานีอนามัย อบต. พระ คนในชุมชน ทีมวิจัยหลัก ทีมวิจัย
 ร่วมนักวิจัย ผู้ช่วยนักวิจัย 73 คน

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

08.30-09.00 น.	ลงทะเบียน
09.00-09.30 น.	เปิดประชุมโดย นายศรีสุรย์ ไชยขาววงศ์ สจ. อ.ต้นกำแพง จ. เชียงใหม่
09.30-09.45 น.	ชี้แจงวัตถุประสงค์
09.45-10.00 น.	แนะนำคณะกรรมการเอดส์ ค.แม่ปูคาและทีมวิจัย
10.00-10.30 น.	มอบทุนการศึกษาเด็กฯ และจ่ายเบี้ยยังชีพผู้ด้อย
10.30-14.00 น.	แบ่งกลุ่มแต่ละหมู่บ้านวิเคราะห์ปัญหาและหาสาเหตุ วิธีการแก้ไข
14.00-15.00 น.	สรุปภาพรวมโดย คุณเป็นทิพย์

เนื้อในการจัดกิจกรรม

ชี้แจงวัตถุประสงค์โดย อ.อภิเดช ชัยรารชา (นักวิจัย)

ในการทำงานของนักวิจัยทั้ง 3 หมู่บ้านซึ่งจะเข้ามาเป็นนักวิจัยในหมู่บ้านเพื่อเข้ามาช่วยกันแก้ไข
 ปัญหาในหมู่บ้านของตนเอง และจะได้นำเสนอแผนไปเสนอยัง สทว. และได้แนะนำนักวิจัยทั้ง 3 หมู่บ้าน
 แนะนำคณะกรรมการ ค.แม่ปูคาโดย นายศรีทน ก้ามะโน

คณะกรรมการ ค.แม่ปูคา ในการทำงานซึ่งได้ทำงานเด็กที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์ มีหลายฝ่ายซึ่งได้
 มาเป็นคณะกรรมการ ผู้ใหญ่บ้าน อบต. ผู้ด้อย พระ ฯ

สรุปภาพรวมประเด็นปัญหาทั้ง 3 หมู่บ้าน โดยคุณเป็นทิพย์

ปัญหาด้านการศึกษา บ้านป่าสักน้อย

ปัญหา	สาเหตุ	วิธีการแก้ไข
1.ขาดทุนการศึกษา	1.1 ขาดพ่อแม่	- จัดตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน ระดับหมู่บ้านและเชื่อมโยงกับ ภาครัฐเอกชน - จัดหาทุนโดยวิธี ตั้งคู่บริจาค คังองค์ผ้าป่า ขอรับการ สนับสนุนจากหน่วยงานต่างๆจัด ทุนส่งเสริมอาชีพ
	1.2 ขาดงาน รายได้ไม่เพียงพอ อาชีพไม่ มั่นคง	
	1.3 ผู้ดูแลเจ็บป่วยและเด็กอยู่ในวัย ทราน	
2.เจ็บป่วยสุขภาพไม่ดี	2.1 ขาดสารอาหาร	- คณะกรรมการออกเยี่ยมเยียนเพื่อ เป็นกำลังใจ - ให้ความรู้ ความเข้าใจแก่ญาติผู้ ปกครองนักเรียนในการใช้ชีวิต
	2.2 สุขภาพจิตไม่ดี	
	2.3 เด็กติดเชื้อ	
3.เพื่อนล้อเลียน	3.1 เด็กติดเชื้อ	- คณะกรรมการออกเยี่ยมเยียนเพื่อ เป็นกำลังใจ - ให้ความรู้ ความเข้าใจแก่ญาติผู้ ปกครองนักเรียนในการใช้ชีวิต
	3.2 เพราะสนุกสนาน	
	3.3 เพราะรังเกียจ ผู้ใหญ่ตอนผิด	
	3.4 เพราะไม่เข้าใจปัญหาอย่างแท้จริง	

4.ขาดคนดูแล	4.1 ขาดพ่อแม่ 4.2 ผู้ดูแลเป็นคนชรา ไม่มีความรู้ 4.3 ผู้ดูแลไม่ให้ความสนใจเท่าที่ควร 4.4 ผู้ดูแลมีภาระฝืดชอบมาก	ร่วมกันกับผู้คิดเชื้อ -สร้างความเข้าใจกับครูและเข้าถึงผู้ บังคับบัญชาระดับเจ้าของโรงเรียนทั้ง ภาครัฐและเอกชน สถานรับเลี้ยงเด็ก
5.ครูไม่เอาใจใส่เด็ก	5.1 สถานรับเลี้ยงเด็กไม่รับเด็ก 5.2 มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อเด็ก 5.3 ขาดความรู้ความเข้าใจ 5.4 ครูได้รับความกดดันจากผู้ปกครอง 5.5 ผู้ปกครองไม่สนใจ 5.6 กลัวเสียชื่อเสียงของโรงเรียน	

ด้านการศึกษา บ้านหนองเหมียง

ปัญหา	สาเหตุ	วิธีการแก้ไข
1.ครู +ผู้ดูแลเด็กรังเกียจ ไม่สนใจเพื่อนล้อ	1.1ครู+ผู้ดูแลขาดความเข้าใจเรื่องเอดส์	1.1 จัดเวทีประชาคมกับครู+แกนนำ คุยเรื่องการอยู่ร่วมกันของเด็กคิด เชื้อ+เด็กปกติสร้างความเข้าใจ เรื่องเอดส์ 1.2 ค่ายสร้างสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็ก ปกติ+เด็กได้รับผลกระทบจาก เอดส์
2.ขาดคนดูแลสั่งสอน ด้านการเรียนและ สนับสนุน (ครอบครัว)ผู้ ปกครองไม่สนับสนุน	2.1 เด็กอยู่กับปู่ย่าตายายที่อายุมากไม่มี ความรู้ 2.2 ญาติเด็กไม่สนใจเท่าลูกคนถือว่ามีไร ธุระหรือมีภาระหนัก	2.1 อบรบผู้สูงอายุในการดูแลเด็ก ญาติที่ดูแล คนใกล้ชิด 2.2 ให้ความรู้และชี้แนะการเรียนกับ เด็กโดยจัดหาพี่เลี้ยง สอนพิเศษ
3.ขาดทุนการศึกษา	3.1 ไม่มีพ่อแม่ผู้ดูแลยากจน 3.2 คิดว่าเด็กต้องตายไม่ต้องเรียนก็ได้ 3.3 คนชราที่ดูแลและเด็กไม่มีงานทำและยาก จน	3.1 ส่งเสริมอาชีพหลายอย่างตาม ถนัด (คนดูแล) 3.2 ส่งเสริมอาชีพหารายได้พิเศษให้ กับเด็กโต 3.3 ระดมทุนและจัดตั้งกองทุนมี คณะกรรมการดูแล
4.เจ็บป่วย	4.1 เจ็บป่วย	4.1 มีค่ายอบรมเด็กเรื่องการดูแลสุขภาพ ภาพ 4.2 อบรมผู้ดูแลเด็ก ผู้สูงอายุ ญาติผู้ ปกครอง เรื่องการรักษาพยาบาล ทั้งจิตใจและร่างกาย 4.3 จัดแกนนำ คณะกรรมการ ครู ไปดูงานเพื่อนำข้อมูลมาปรับใช้

		ในหมู่บ้าน 4.4 มีกองทุนยาอาหารและกรณีฉุกเฉิน
--	--	---

ด้านการศึกษา บ้านคงขี้เหล็ก

ปัญหา	สาเหตุ	วิธีการแก้ไข
1.สถานเลี้ยงเด็กไม่ยอมรับและรังเกียจเด็ก	1.1 กลัว ไม่เข้าใจ 1.2 กลัวโรคติดต่อ หวัดไอเป็นต้น 1.3 กลัวกระทบต่อชื่อเสียงโรงเรียน, ผลประโยชน์จะขาดหาย	1.1 สร้างความเข้าใจกับผู้ประกอบการให้ความรู้อบรมผู้ปกครอง ครู/ เด็กโดยจัดสัมมนา
2.เพื่อนล้อเลียน	2.1 เลียนแบบจากผู้ปกครอง 2.2 อยากขับไล่ไม่อยากเล่นด้วย 2.3 หุคเพื่อสนุกสนาน ไม่เข้าใจ	2.1 ให้ครูกำหนดโทษปรามไม่ให้เด็กล้อเล่นกันและสร้างความเข้าใจและมีความเมตตา สงสาร 2.2จัดอบรมสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันกับเด็กในโรงเรียนและชุมชน
3.ขาดทุนการศึกษา	3.1 พ่อแม่เสียชีวิต 3.2 ตายายยากจนไม่มีรายได้ 3.4 พ่อแม่และคนชราป่วยไม่ได้ทำงาน	3.1 ขอภาครัฐเอกชนช่วยเหลือเช่น อบต. ประชาสงเคราะห์จังหวัดมูลนิธิต่างๆ 3.2 ระดมทุน ทอดผ้าป่า คุ้บริจาคจัดงานบอลล์ ชนโคกหางานพิเศษให้ทำ
4.ขาดคนดูแลอบรม	4.1 คนดูแลไม่เห็นค่าชีวิตของเด็ก เสียหายเงินและเด็กไม่มีสมบัติ มรดก 4.2 ไม่มีใครสนใจคิดว่าเด็กที่ติดเชื้อมีอะไรบ้าง	4.1หาคนอุปถัมภ์ ตามความสมัครใจ 4.2 หาทีมงานดูแล อบรมสนับสนุน อาหารการกินให้ความอบอุ่น กำลังใจ
5.เจ็บป่วย	5.1 เด็กติดเชื้อ ขาดอาหารและยารักษา ไม่มีคนพาไปหาหมอ	5.1 พาไปหาหมอดูแลสุขภาพ 5.2 หุคไปโรงเรียนขณะป่วย
6.ผู้ดูแล ครูไม่สนใจ	6.1 กลัวติดเชื้อ มีแผลเน่าคุ่มเรื้อรัง 6.2 รังเกียจไม่อยากสัมผัสและร่วมอยู่ด้วย 6.3 เห็นว่าเด็กไม่มีอนาคต	6.1 จัดเวทีสร้างความเข้าใจสิทธิเด็กให้ความรู้เรื่องเอดส์ การป้องกันและการติดต่อ การดูแล

ด้านจิตใจและ สังคม บ้านป่าสักน้อย

ปัญหา	สาเหตุ	วิธีการแก้ไข
1.ซึมเศร้า เก็บตัว	1. ขาดคนส่งเสริม ให้กำลังใจ ขอมรับสภาพความจริงไม่ได้	- จัดกิจกรรม เพื่อให้เด็กได้แสดงออกและตอบสนอง ความต้องการในชุมชนและโรงเรียนเช่นการเพื่อนร่วมนกับเด็กอื่น ทำศนศึกษาร่วมนกับเด็กในชุมชน
2.เรื้อกร้องความสนใจ	2. เพราะสังคมไม่ยอมรับและเปิดโอกาส ต้องการความสนใจ	- จัดเวทีและเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่าง ผู้ติดเชื่อ ชุมชน สังคม
3.เข้ากับผู้อื่นไม่ได้	3. คิดว่าเพราะตัวเองมีปมค้อยไม่ยอมรับตัวเข้ากับสังคม	- สื่อประชาสัมพันธ์ ให้คนในชุมชนเกิดการยอมรับว่า “ เอดส์ไม่ใช่เรื่องน่ากลัว อย่างที่คิด โดยวิธีประกาศเสียงตามสาย ป้ายโฆษณา การปฏิบัติคนของคนในชุมชนต่อผู้ติดเชื่อ
4.ขาดที่พึ่งทางใจ ทางกาย	4. ไม่มีพ่อแม่ให้ความรัก ความอบอุ่น ขาดที่ยึดเหนี่ยวทางจิตใจ ขาดความสัมพันธ์ใกล้ชิด	- กระตุ้นผู้ติดเชื่อมีการเข้าร่วมกิจกรรมบ่อยๆ
5.สังคม ชุมชนรังเกียจและคอยกีดกันเพื่อนรังเกียจ	5.1 สังคมขาดคุณธรรมและขาดความรู้ความเข้าใจอย่างแท้จริงจึงได้สำนึกคนทั่วไป “ กลัวคำว่าเอดส์”	- กระตุ้นให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบ โดยวิธีการ อุปถัมภ์ ค้าจุน
6.พฤติกรรมก้าวร้าวขาดความมั่นใจในตนเองประชดโดยการหันไปสนใจในทางไม่ดี	6.1 ขาดการอบรมสั่งสอน และถูกคอกย้าซ้ำเติมจากคนรอบข้าง ขาดความรัก ความสงสาร ขาดกำลังใจ	- ปลุกจิตสำนึกให้คนทั่วไป เข้าใจเห็นใจผู้ติดเชื่อโดยการจัดกิจกรรม จัดเวที ช่วยกัน บอกต่อ
		-ให้ความรักความอบอุ่นอบรมสั่งสอนโดยการสอดแทรกในการจัดกิจกรรมต่างๆ

ด้านจิตใจและสังคม บ้านดง

ปัญหา	สาเหตุ	วิธีการแก้ไข
1.เพื่อนรังเกียจ	1.1 มีแผลเป็นหวัด ไอ พ่อแม่ติดเชื่อผู้ปกครองกีดกันเพราะกลัว ไม่เข้าใจ	1.1 สร้างความสัมพันธ์ให้เด็กอยู่ร่วมกัน เมตตา สงสารเพื่อน จัดเวทีให้ความรู้การอยู่ร่วมกันให้กับพ่อแม่เด็ก
2.ขาดที่พึ่ง	2.1 ไม่มีที่ปรึกษาพ่อแม่เสียชีวิต ญาติไม่สนใจ	2.1 สร้างจิตสำนึกให้คนในชุมชนช่วยเหลือพึ่งพา เมตตา ให้คำปรึกษาจัดหาคนอุปถัมภ์
3.ซึมเศร้า	3.1 ขาดกำลังใจมีปมค้อยถูกซ้ำเติม	3.1 จัดทัศนศึกษาและค่าย เขาวงกน

	จากญาติสังคม	กับเด็ก 3.2 ให้เด็กเข้าใจเด็ก 3.3 คณะทำงานคอยส่งเสริมให้ กำลังใจเยี่ยมเยียน
4. ก้าวร้าว	4.1 ขาดการอบรมจากญาติขาด ความอบอุ่นขาดการดูแลถูกรังแก ไม่ได้ตั้งใจ เก็บกด	4.1 ให้นำศาสนา ครู บุคคล สำคัญอบรมกิริยา มารยาท ด้วยประเพณี วัฒนธรรม 4.2 คณะทำงานจัดกิจกรรมสร้าง ความเข้าใจในครอบครัวให้ ญาติ
5. ชุมชน สังคมรังเกียจ	5.1 สื่อไม่ดี 5.2 สังคมแล้ว ไม่ให้ออกหาเงิน เป็นใหญ่กว่าจิตใจ	5.1 รัฐต้องให้ความรู้เรื่องเอกลักษณ์ เงินสร้างจิตสำนึกคนในสังคม ให้เห็นคุณค่าของความมาเป็น คนมากกว่าวัตถุ 5.2 สร้างภาพ ความสำนึกให้กับ ชุมชนในภาพของความเมตตา เอื้ออาทรเช่น การจัดงานบุญ แสดงปัญหาของเด็กให้ชุมชน ได้รับรู้และเห็นปัญหาเกิด ความตระหนัก ด้วยเวทีเสวนา

ด้านสังคมและจิตใจ บ้านหนองเหนือ

ปัญหา	สาเหตุ	วิธีการแก้ไข
1. ชิมเศร้าเก็บตัวอยู่คนเดียว	1.1 ขาดคนส่งเสริมให้กำลังใจ 1.2 เด็กยอมรับไม่ได้ว่าพ่อแม่คิด เชื่อ 1.3 เด็กชิมเศร้าที่ต้องสูญเสียพ่อ แม่	- จัดงานแสดงของเด็กในวันสำคัญ ต่างๆเพื่อให้มีการแสดงออกมีกิจ กรรมลมเรื่องเศร้า - แข่งกีฬาพื้นบ้านทีมวิชัยหลัก 3 หมู่บ้าน
2. ก้าวร้าว	2.1 ขาดการอบรมจากผู้ดูแล 2.2 ถูกซ้ำเติมจากครอบครัว 2.3 ขาดความอบอุ่น	- เชิญชวนแกนนำผู้ใหญ่บ้าน อบต. ครู พระ ร่วมงานแสดงรางวัลเพื่อ เป็นเกียรติและแสดงความรัก ความ เข้าใจกับเด็ก - นิมนต์พระให้ความรู้ประเพณีวัฒนธรรม - ให้ครูแทรกเรื่องกิริยามารยาท - ทัศนศึกษา สวนสัตว์ให้รู้จักชีวิต สัตว์การอยู่ร่วมกับคนอื่นปีละครั้ง - เวทีสร้างความเข้าใจครอบครัว/ชุมชน
3. ขาดที่พึ่ง	3.1 ไม่มีที่ปรึกษา 3.2 ขาดที่ซัดเหนี่ยว 3.3 ไม่มีคนดูแล	- จัดทีมเยี่ยมเยียน - การสร้างความร่วมมือจากบุคคล แวดล้อมที่จะแสดงความจริงใจต่อ เด็ก

ด้านสิทธิการเลี้ยงดู บ้านป่าสักน้อย

ปัญหา	สาเหตุ	วิธีการแก้ไข
1. ผู้ดูแลขาดรายได้	1.1 ผู้ดูแลส่วนใหญ่เป็นคนแก่ชราไม่ สามารถทำงานหาเงินได้	- หาอาชีพเสริมให้กับผู้ดูแล - จัดหาทุนสนับสนุนจากภาครัฐ+ เอกชน
2. ผู้ดูแลหวังสิ่งตอบแทน ทรัพย์สินมรดกของเด็ก	2.1 เพราะเกิดค้นหา ความอยากได้	- สร้างจิตสำนึกให้กับผู้ดูแล - จัดกิจกรรมการเข้าค่ายทั้งเด็กและผู้ ดูแลเพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดี ระหว่างผู้ดูแลและเด็ก
3. สิทธิที่เด็กจะได้รับถูกเบียดบัง	3.1 เพราะญาติผู้ดูแลนำเงินหรือสิ่ง ของไปใช้ในทางที่ผิดวัตถุประสงค์	- คณะกรรมการออกเยี่ยมเยียนเพื่อ รับรู้ปัญหา และความต้องการของ ผู้ดูแลและเด็กเพื่อนำมาหาแนวทาง แก้ไขต่อไป
4. ผู้ดูแลไม่เข้าใจความต้องการของเด็ก เด็กไม่ค่อยเชื่อฟังผู้ดูแล	4. เพราะไม่มีความผูกพันกัน อย่างใกล้ชิด	
5. เด็กเป็นคนก้าวร้าว	5.1 เพราะถูกตามใจมาแต่เด็กและผู้ ดูแลหรือเพราะไม่ได้รับการดูแลเก็บ กต	

ด้านสิทธิการเลี้ยงดู บ้านคงขี้เหล็ก

ปัญหา	สาเหตุ	วิธีการแก้ไข
1.ขาดคนดูแล	1.1 พ่อแม่ตาย/ติดเชื้อมีมรดก มีมรดกแต่ไม่มีใครกล้าดูแลกลัวถูกกล่าวหาว่าหวังมรดกเด็ก	1. คณะทำงานสร้างความเข้าใจให้ญาติและใกล้ชิด ช่วยกันดูแลให้ชุมชนมีส่วนร่วม ผู้นำ พระ
2.ละเมิดสิทธิมรดก	2.1 ญาติแย่งมรดกและ ไม่สนใจคิดว่าเด็ก ยังไงต้องตาย โลก หนี้สิน ความห่างเหิน ขาดความสัมพันธ์	2. คณะทำงานเข้าไปดูแลด้านกฎหมาย ชุมชนลงโทษ อบรบด้านศีลธรรม คุณธรรมแกญาติๆ
3.ครอบครัวยากจน	3.1 ยากจนตระกูลไม่มีทรัพย์สิน พ่อแม่ไม่มีกํารั้ คัดการพนัน ขาดความสัมพันธ์ที่ดีกับญาติ	3.1 ช่วยเหลือดูแลส่งเสริมด้านอาชีพ ให้ความรู้ในการวางแผนด้านเศรษฐกิจ ให้ความรู้ช่วยเหลือตนเอง
4.หน่วยงานรัฐเอกชนไม่สนใจ	4.1 ห่างไกล 4.2 ปัญหาமாகอยู่แล้วไม่เห็นความสำคัญ 4.3 ชุมชนตัวใครตัวมัน (เอาหูไปนา เอาตาไว้)	4.1 คณะทำงานประสานรัฐ +เอกชน จัดเวที อบรมชี้ให้เห็นความสำคัญ ทำให้ชุมชนเข้มแข็ง
5.แย่งโอกาสเด็ก	5.1 ใช้เงินทุนของเด็กนอกประเทศัน ปักบ้ง ทำให้เด็กเสียสิทธิ	5.1 ตรวจสอบ ดูแลติดตาม 5.2 ตั้งคมช่วยเหลือดูแลเรื่องสิทธิ และคอยลงโทษถ้าถูกญาติปักบ้งกักกัน แย่งมรดก

ด้านสิทธิการเลี้ยงดู บ้านหนองเหนียว

ปัญหา	สาเหตุ	วิธีการแก้ไข
1.ญาติละเมิดสิทธิมรดก	1.1 ญาติยากจน 1.2 ความโลภ 1.3 มีหนี้สิน คัดการพนัน 1.4 เด็กไม่รู้ว่าถูกเอาเปรียบ	1.1 จัดอบรมสิทธิเด็กแก่ญาติ คนในชุมชน 1.2 คณะกรรมการจะเข้าไปพูดคุยชี้แจง / พิจารณาเข้าช่วยเหลือ (ตั้งสถานสงเคราะห์ หรือศูนย์สิทธิเด็ก) วางแผนช่วยเหลือ
2.ญาติไม่เลี้ยงดู	2.1 ความห่างของญาติ 2.2 ญาติรู้สึกเป็นภาระ	2.1 คณะกรรมการร่วมกันสร้างจิตสำนึกแก่ญาติ ผู้ใกล้ชิด
3.ขาดคนดูแล	3.1 ไม่มีใครกล้ายุ่งเพราะมีภาระหนักอยู่แล้ว ไม่ได้ผลประโยชน์ 3.2 ไม่มีระบบรายงานข้อมูลสิทธิต่อชุมชนและสังคม	3.1 จัดตั้งกรรมการเฝ้าการรับรองจากหน่วยงาน 3.2 จัดทีมเยี่ยมเยียน ตั้งเขต/พูดคุยดูปัญหากรรมการศูนย์สงเคราะห์ประจำหมู่บ้าน ผู้ใหญ่บ้านเริ่ม

	3.3ไม่มีองค์กร หน่วยงาน เกี่ยวกับสิทธิเด็กในชุมชน	ก่อน 3.3เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามา ร่วม
--	---	--

อ.อภิเดช ชัยราชา

ปิดประชุมและได้นัดกัน ในวันที่ 11 กรกฎาคม 2545 และคุณเป็นพิทย์ มีหัวข้อให้นักวิจัยร่วมกันคิดว่าเรียงลำดับจะทำอะไรกันก่อน เช่น

จะแก้เรื่องอะไร?	จะทำอะไร?	ทำอย่างไร?	ทำเมื่อไร?	ใครจะทำ?
จะทำให้เด็กหายซึมเศร้า/แยกตัว	ทำให้เด็กเรียนรู้การใช้ชีวิต / การอยู่ร่วมกับคนอื่น	1.พาเด็กทัศนศึกษาสวนสัตว์ร่วมกับเด็กจัดคนสอนโดยใช้ชีวิตสัตว์เป็นตัวอย่าง -คนสอนต้องมีประสบการณ์ -คนสอนต้องรู้วิธีการสอน	วันหยุด	ประธานเยาวชนและคณะกรรมการ

บันทึกการประชุม โดย สายฝน แก้วรากมูข

29 มิถุนายน 2545

สรุปประชุมพัฒนาทีมวิจัย

วันที่ 11 กรกฎาคม 2545 ณ โรงเรียนวัดคงขี้เหล็ก

ผู้เข้าร่วมประชุม

นักวิจัย ผู้ช่วยนักวิจัย ทีมวิจัยหลัก ทีมวิจัยร่วม รวม 14 คน

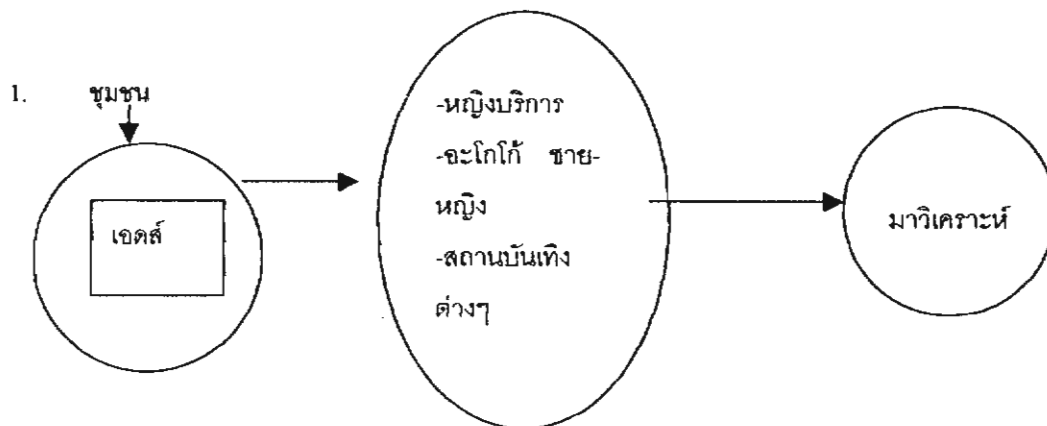
ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

08.30-09.00 น.	ลงทะเบียน
09.00-10.00 น.	วางแผน 6 เดือนหลัง
10.00-14.00 น.	แบ่งกลุ่มวางแผนแต่ละหมู่บ้าน
14.00-15.00 น.	นำเสนอ

เนื้อหาในการจัดกิจกรรม

อ.อภิเดช ชัยราชา (นักวิจัย)

6 เดือนแรกแต่ละหมู่บ้านได้แผนออกมาแล้วและจะได้วางแผนร่วมกันและนำเสนอแผนยัง สกว. และแผนมี 2 ระดับ แต่ละหมู่บ้านได้ประเด็นปัญหาหลัก คือ สังคมและจิตใจ สิทธิการเลี้ยงดู การศึกษา มี 3 เรื่องที่ทีมวิจัยจะร่วมกันแก้ไข เรื่องการศึกษาดูงาน คือไปดูวงจรของปัญหา และสาเหตุมาจากไหนเราประชุมกันมาทุกครั้งบางที่ปัญหาคงไม่ใช่แบบนี้ แต่เราต้องไปดูสภาพปัญหาของเด็กที่แท้จริง ดูวงจรที่มาของปัญหา เช่น

2. ชุมชนที่จัดการแก้ไขปัญหารูปแบบ ➡ อ.สุมาลี

บางที่เราแก้ไขไม่ได้หมดแต่เราคงจะแก้ไขบ้างเพราะเราต้องมาช่วยกัน แก้ไขปัญหาของเด็กในชุมชนเรา 3 หมู่บ้านจะแก้ประเด็นปัญหาโดยใช้ปัญหาด้านการศึกษา สิทธิการเลี้ยงดู สังคมและจิตใจ แผนของแต่ละหมู่บ้านมีดังนี้

ด้านการศึกษา บ้านป่าสักน้อย

กิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีการ	เวลา	ผู้รับผิดชอบ
1.เสริมทักษะ ครู+นักเรียน ที่รังเกียจ	1.1ให้ความรู้ความเข้าใจ กับเด็กและครูในการอยู่	1.1จัดเวทีพบปะระหว่างครูกับผู้ปกครองและเด็ก	เม.ย-พ.ค	คณะกรรมการเอดส์ทีมวิจัย

	ร่วมกัน	1.2ขอความร่วมมือจากครูผู้ปกครองของเด็กปกติช่วยให้กำลังใจแก่เด็กที่ติดเชื้อ		
2.ดูแลสุขภาพเด็ก	2.1ให้ความรู้ในการดูแลรักษาสุขภาพ 2.2ให้การดูแลในด้านอาหารและยา	2.1ออกเยี่ยมเยียนบ้านแจกยา อาหาร พร้อมกับการแนะนำในการดูแลสุขภาพตัวเอง	ตลอดปี	อสม. ทีมวิจัย
3.สร้างความเข้าใจให้กับผู้ดูแล	3.1ปลูกจิตสำนึกของคนในชุมชนและญาติพี่น้อง ให้เกิดการดูแลเด็ก	3.1จัดกิจกรรมเชื่อมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กและญาติพี่น้อง 3.2กระตุ้นให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการอุปถัมภ์ ค้ำจุน	ตลอดปี	คณะกรรมการทีมวิจัย (ทำร่วมกัน)
4.ระดมทุนในหมู่บ้าน	4.1จัดหาทุนการศึกษา ให้เด็ก	4.1ตั้งตู้บริจาค วัด ห้างร้าน บริษัท -ตั้งองค์ผ้าป่า -ขอเงินสนับสนุนจากภาครัฐเอกชน เครือข่ายพระ (วัด) อบค. ทั่วไป	มี.ค-เม.ย	คณะกรรมการทีมวิจัย (ร่วมกันทำแต่ละหมู่บ้าน)

ด้านการศึกษา บ้านดง

กิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีการ	เวลา	ผู้รับผิดชอบ
1.สร้างความเข้าใจให้กับครู+ผู้ปกครองเด็ก หรือสถานเลี้ยงเด็ก	1.1ทำให้เด็กอยู่ร่วมในสังคม 1.2สถานศึกษายอมรับและเพื่อนไม่ล้อเลียน	1.1จัดเวทีสร้างความเข้าใจกับครู+ผู้ปกครองเด็กในเรื่องสิทธิเด็กเรื่องเอคส์และการอยู่ร่วมกัน	วันเอดส์โลก ธ.ค	ทีมวิจัย คณะกรรมการเอดส์ผู้นำ (ทำร่วมกัน)
2.ระดมทุน	2.1หาเงินทุนเพื่อเป็นทุนการศึกษาและเบี้ยยังชีพผู้ติด	2.1ทอดผ้าป่า จัดงานบอลลี หางานพิเศษเพื่อมีรายได้	เม.ย-ธ.ค	คณะกรรมการผู้นำ ทีมวิจัย

	เชื้อ	ประจำให้กับผู้ดูแล เด็ก 2.2 ส่งเสริมอาชีพ ทำไข่เค็ม โดยมี วิทยากรมาสอน सानตระกร้า		
3.ดูแลสุขภาพ	3.1 ให้เด็กได้รับ อาหารและยารักษา มีหน่วยงานดูแลให้ กำลังใจโดยญาติ และคนรอบข้าง	3.1 พาไปโรง พยาบาลดูแลสุ ภาพ 3.2 หาทีมงานดูจาก การจัดเวทีดูจากคน มีภาระใจในชุมชน เพื่อดูแลสุขภาพ	ร.ค-ม.ค	คณะกรรมการ ทีมวิจัย

ด้านการศึกษา บ้านหนองเหนียว

กิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีการ	เวลา	ผู้รับผิดชอบ
1.สร้างความเข้าใจ ระหว่างครู+ผู้ปกครอง เด็ก	1.1 ทำให้ครูผู้ดูแล เข้าใจในเรื่องเอกสาร เรื่องเด็ก	1.1 จัดเวทีประชาคม การอยู่ร่วมกันเข้าใจ ความสัมพันธ์ระหว่าง เด็กปกติกับเด็กติด เชื้อ	วันหยุด	ทีมวิจัย คณะ กรรมการหมู่บ้าน (ทำร่วมกัน)
2.เสริมทักษะให้กับ ผู้ดูแล	2.1 ส่งเสริมให้ปู่ย่า ตายายและญาติสนใจ ดูแลเด็ก	2.1 เอบรมผู้สูงอายุ และญาติดูแลเด็ก หรือหาที่เลี้ยงใน การสอน พิเศษ	พ.ย ตอนเย็นวันหยุด	ทีมวิจัย พี่เลี้ยง สอนพิเศษ
3.ระดมทุน ส่ง เสริมอาชีพ	3.1 ทีมวิจัยและคณะ กรรมการเข้าไปช่วย เหลือ 3.2 ทำให้ผู้ดูแลเข้าใจ 3.3 ทำให้คนดูแล และคนชมรมทำงานทำ	3.1 ส่งเสริมอาชีพ หลายอย่างตาม ความถนัด(คนดูแล) 3.2 ส่งเสริมอาชีพหา รายได้พิเศษกับเด็ก โดยทำกล่อง กระดาษสา แป้ม 3.3 ระดมทุนทอดผ้า ป่าและจัดตั้งกอง ทุน โดยมีคณะ กรรมการเป็นผู้ดูแล	พ.ย-ธ.ค	ทีมวิจัย ผู้นำ คนในชุมชน

4.ดูแลสุขภาพ	4.1ให้คนดูแลนำเด็กไปรักษาหาหมออย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เด็กมีสุขภาพจิตดีขึ้น	4.1อบรมเด็กเรื่องการดูแลสุขภาพ 4.2อบรมผู้ดูแลเด็กเรื่องการรักษาพยาบาลทั้งร่างกายและจิตใจ	ช่วงปิดเทอม เวลาเจ็บป่วยทันที	ทีมวิจัย อสม. เจ้าหน้าที่อนามัย
--------------	--	---	----------------------------------	------------------------------------

แผนร่วม 3 หมู่บ้าน

กิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีการ	เวลา	ผู้รับผิดชอบ
1.ระดมทุนทอดผ้าป่า	1.1จัดให้มีทุนการศึกษา (กองทุน)	1.1ตั้งองค์ผ้าป่า	วันแคว่สัโลก	ทีมวิจัย ผู้นำ (ร่วมกันทำแต่ละหมู่บ้าน)
2.ค่าย (เด็ก) สร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกัน	2.1เพื่อให้เด็กอยู่ร่วมกันและเกิดความสัมพันธ์และความเข้าใจระหว่างเด็กดีและไม่ดีเชื่อและไม่เชื่อ	2.1 จัดค่าย 2 วัน 1 คืน	ปิดเทอม	คณะกรรมการ ทีมวิจัยร่วมกัน
3.ทัศนศึกษาสวนสัตว์	3.1ทำให้มีความสัมพันธ์ระหว่างเด็กและผู้ดูแลและเด็กได้เรียนรู้การอยู่ร่วมกัน	3.1 1 วัน	ปิดเทอม วันหยุด	คณะกรรมการ ทีมวิจัย

สิทธิการเลี้ยงดู

บ้านป่าสักน้อย

กิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีการ	เวลา	ผู้รับผิดชอบ
1.ดูแลสิทธิและมรดกเด็ก	1.1สร้างจิตสำนึกให้กับผู้ดูแล	1.1จัดกิจกรรมการเข้าค่ายทั้งเด็กและผู้ดูแลเพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดี 1.2จัดอบรมเกี่ยวกับกฎหมายด้วยสิทธิและมรดกของเด็ก	ธ.ค	ทีมวิจัย คณะกรรมการ
2.สร้างความเข้าใจของเด็กและผู้ดูแล	2.1ให้คนที่นับถือเป็นสื่อประสานงาน	2.กิจกรรมเกมเปิดใจ	ม.ค-ธ.ค	ทีมวิจัย คณะกรรมการ

	2.2เวทีเชื่อมความสัมพันธ์	วิธี เขียนข้อบกพร่องปัญหาระเบียบความรู้ดี 2.2อบรมเด็กด้านศีลธรรม		
3.ส่งเสริมอาชีพให้กับผู้ดูแล	3.1หาอาชีพเสริมให้กับผู้ดูแล	3.1จัดอบรมเกี่ยวกับอาชีพ จับคล้ายเส้น นวคแผนโบราณ	มี.ค	ทีมวิจัย คณะกรรมการ

สิทธิการเลี้ยงดู บ้านดง

กิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีการ	เวลา	ผู้รับผิดชอบ
1.ส่งเสริมครอบครัว ชากจน คนดูแล	1.1ส่งเสริมอาชีพครอบครัวดูแล(คนชรา) 1.2จัดหาที่เลี้ยงดูการดูแลจากเวทีสัมมนา	1.1จัดเวทีสัมมนาคนมีจิตภาระ 1.2จัดอบรมเทคนิคทักษะการดูแลให้ผู้อุปการะ	ก.พ	ทีมวิจัย คณะกรรมการ
2.ประสานภาครัฐ+เอกชน	2.1เพื่อให้เด็กได้รับการดูแลเอาใจใส่จากญาติและหน่วยงานของรัฐและเอกชน	2.1ให้หน่วยงานภาครัฐและเอกชนเห็นความสำคัญโดยประสานงานภาครัฐและเอกชน	มี.ค	ทีมวิจัย คณะกรรมการ
3.จัดหาผู้ดูแลสิทธิเด็ก	3.1ทำให้เด็กได้รับสิทธิในมรดกและโอกาสอย่างเต็มที่ 3.2ชากจน ดิการพนัน โลก หนี้สิน (ญาติหรือผู้ดูแล)	3.1จัดเวทีให้ญาติเห็นความสำคัญของชีวิตเด็กไม่แข่งทรัพย์สินของเด็ก 3.2คณะกรรมการเอดส์เข้าไปดูแลและให้ความเข้าใจถึงสิทธิโอกาสเด็ก	ก.พ	ทีมวิจัย คณะกรรมการเอดส์เชิงวิชาการจากภาครัฐให้ความรู้เรื่องสิทธิให้กับคนในชุมชน

สิทธิการเลี้ยงดู บ้านหนองเหนียว

กิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีการ	เวลา	ผู้รับผิดชอบ
1.จัดคณะกรรมการดูแลสิทธิเด็ก	1.1คณะกรรมการหมู่บ้านจะช่วยเหลือ	1.1จัดอบรมสิทธิเด็กแก่ญาติในชุมชน	วันหยุด	ทีมวิจัย คณะกรรมการหมู่บ้าน

	งานให้ญาติเด็กที่ดูแลเด็กมีงานทำเพื่อไม่ให้ญาติได้เอาเปรียบเด็กและหนีสังคมโลก	ชน 1.2คณะกรรมการจะเข้าไปดูแลช่วยเหลือส่งสถานสงเคราะห์ 1.3ทีมวิจัยค้นหาญาติที่มีใจกุศลรวมมาดูแลเด็ก		
2. ให้ความรู้แก่ญาติผู้ดูแล	2.1 ทีมวิจัยและผู้ใหญ่บ้านศูนย์สงเคราะห์ไปชี้แจงแก่ญาติ	2.1 ทีมวิจัยและผู้ใหญ่บ้านต้องนิมนต์พระมาให้การอบรมด้านคุณธรรมให้แก่ญาติ	วันหยุด	ทีมวิจัย ผู้ใหญ่บ้าน
3. จัดหาผู้ดูแลเด็ก	3.1 ทีมวิจัยและกรรมการเข้าไปดูปัญหาเกี่ยวกับกรรมการศูนย์สงเคราะห์หมู่บ้าน	3.1 ทีมวิจัยร่วมกับกรรมการศูนย์สงเคราะห์พร้อมผู้ใหญ่เข้าไปอุปการะเต็มๆ	เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นทันที	ทีมวิจัย ผู้นำ

แผนร่วม 3 หมู่บ้าน สหิการเลี้ยงดู

กิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีการ	เวลา	ผู้รับผิดชอบ
1. ส่งเสริมอาชีพจัดอบรมวางแผนโบราณ แก่คนชราและผู้ดูแลเด็ก	1.1 ส่งเสริมรายได้ให้กับผู้ดูแล 1.2 หางานให้กับคนชราและผู้ดูแลเพื่อมีงานทำ	1.1 จัดอบรม 5 วัน 1.2 บริการนวด	ต้น ธ.ค	กรรมการ ทีมวิจัย

สังคมและจิตใจ บ้านป่าสักน้อย

กิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีการ	เวลา	ผู้รับผิดชอบ
1. สร้างความสัมพันธ์และการอยู่ร่วมกัน	1.1 สร้างจิตสำนึกให้คนในชุมชนญาติและผู้ดูแลช่วยเหลือพึ่งพา เมตตา ให้คำปรึกษา	1.1 พาญาติพี่น้องผู้ดูแลไปศึกษาดูงานเกี่ยวกับการอุปถัมภ์เลี้ยงดูเด็ก	ส.ค-พ.ค	ทีมวิจัย กรรมการ
2. สร้างจิตสำนึกให้กับชุมชน	2.1 สร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างเด็ก	2.1 จัดเวทีช่วยกันบอกต่อให้กับคนใน	ธ.ค	ทีมวิจัย กรรมการ

	ผู้คิดซื้อกับเด็กปกติ	ชุมชนเกี่ยวกับผู้คิด เชื่อในเรื่องการดูแล เด็ก เสี่ยงตามสาย งานต่างๆ		
3. ทำให้เด็กหายซึม เศร้า ให้เด็กเข้ากับ ผู้อื่นได้	3.1 ทำให้เด็กเรียนรู้ การใช้ชีวิตอยู่ร่วม กับผู้อื่น	3.1 จัดกิจกรรมเพื่อ ให้เด็กได้แสดงออก และตอบสนอง ความต้องการในชุม ชนและโรงเรียน เช่น กิจกรรมวัน เด็ก ทัศนศึกษา สวนสัตว์	ม.ค - เม.ย	ทีมวิจัย กรรมการ

สังคมและจิตใจ บ้านดง

กิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีการ	เวลา	ผู้รับผิดชอบ
1. สร้างความเข้าใจ ให้กับเพื่อน	1.1 ทำให้เด็กได้อยู่ ร่วมกันอย่างมีความ สุขลดการรังเกียจ	1.1 เปรียบให้กับผู้ปก ครอง (สอดแทรก) เข้าใจปัญหาเด็ก เด็กติดเชื่อ 1.2 ผู้รู้ พระสอนถึง ค่านิยมธรรม	ก.พ	ทีมวิจัย กรรมการ
2. สร้างความ สัมพันธ์การอยู่ร่วม กัน	2.1 สร้างความ สัมพันธ์ให้เด็กมี ส่วนร่วมในกิจ กรรมชุมชน 2.2 สร้างจิตสำนึก ให้คนในชุมชนช่วย เหลือ พึ่งพากัน	2.1 คณะกรรมการ เยี่ยมชมบ้าน จัด ค่ายคุณธรรม สำหรับเด็กที่ขาดที่ พึ่ง 2.2 จัดเวที เสนอ ให้คนชุมชนเข้าใจ และช่วยเหลือเด็กที่ ได้รับผลกระทบ จากเอดส์	ส.ค-ธ.ค	ทีมวิจัย กรรมการ

สังคมและจิตใจ บ้านหนองเหนียว

กิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีการ	เวลา	ผู้รับผิดชอบ
1. ทำให้เด็กหายซึม เศร้า เก็บตัว	1.1 ทำให้เด็กเรียนรู้ ชีวิตการเป็นอยู่ร่วม	1.1 พาเด็กไปทัศน ศึกษาร่วมกับเด็กที่	ปิดเทอม วันหยุด	ทีมวิจัย กรรมการ

	กับคนอื่นทีมวิจัย และคณะกรรมการ เข้าไปส่งเสริมให้ กำลังใจเยี่ยมเยียน	ไม่คิดเชื่อ 1.2 จัดกีฬาหรือการ แสดงพื้นบ้านในวัน สำคัญ วันเด็ก ส่ง ท้ายปีเก่า ปีใหม่ เอคส์โลก		
2. ทำให้เด็กไม่เป็น คนก้าวร้าว	2.1 ให้คณะ กรรมการและทีม วิจัยเยี่ยมเยียนดูแล เพื่อรับรู้ปัญหาและ ความต้องการของ เด็กเพื่อนำมาหา แนวทางแก้ไขร่วม กัน	2.1 พาเด็กไปเข้าค่าย คุณธรรมแล จริยธรรม	วันหยุด	ทีมวิจัย กรรมการ

แผนร่วม 3 หมู่บ้าน

กิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีการ	เวลา	ผู้รับผิดชอบ
1. ค่ายคุณธรรม	1.1 จัดใจสงบหาย ซึมเศร้า	1.1 จัดค่ายอบรม	ปิดเทอม 2 วัน 1 คืน	ทีมวิจัย กรรมการ
2. ศึกษาดูงาน (ผู้ดูแล)	2.1 เพื่อให้ผู้ดูแลได้ เข้าใจในวิธีการดูแล เด็ก	2.1 พาศึกษาดูงาน -บ้านเวียงพิงค์ - อากาเป้	พ.ย	ทีมวิจัย กรรมการ

แผนกิจกรรมทีมวิจัย

กิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีการ	เวลา	ผู้รับผิดชอบ
1. พัฒนาทีมวิจัย ประชุมทีมงาน	1.1 แลกเปลี่ยน 1.2 วิธีการ ปรับ เปลี่ยน	1.1 จัดประชุม	ทุกเดือน	นักวิจัย
2. ศึกษาดูงาน	2.1 เพื่อให้ทีมวิจัยได้ เห็นปัญหาเด็กและ เชื่อมโยงกับการแก้ ปัญหา	2.1 ศึกษาดูงาน สถานบันเทิง 19.00-0.02 น. 2.2 ศึกษาชุมชนใน ชุมชนเชียงราย	ก.ค - คัน ส.ค 1 คืน 1 วัน	ทีมวิจัย

บันทึกการประชุมโดย สายฝน แก้ววราภุมุข

11 กรกฎาคม 2545

สรุปกิจกรรมการศึกษาฐานของทิมวิชัย
วันที่ 16 ตุลาคม 2545 ที่โครงการเยาวชนสัมพันธ์ป้องกันเอดส์
โรงเรียนบ้านปางลาว ต.แม่ข้าวต้ม อ.เมือง จ.เชียงราย

ในการศึกษาฐานในครั้งนี้ทางทิมวิชัยหลัก ได้เข้าร่วมเป็นผู้สังเกตการณ์การสัมมนาของนักเรียนที่มี บุตรหลานอยู่ชั้น ม.1 -ม.3 ของบ้านปางลาวในหัวข้อ “เลี้ยงลูกอย่างไรให้ปลอดภัยจากยาเสพติด” ซึ่งจัดโดย โครงการเยาวชนสัมพันธ์ป้องกันเอดส์ สนับสนุนโดย ปปส.ภาคเหนือ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.ผู้เข้าร่วมสัมมนาประกอบไปด้วย บุตร หลานและพ่อแม่ผู้ปกครองที่มีลูกอยู่ชั้น ม.1-ม.3

2.มีการแจกเอกสารประกอบการสัมมนาเรื่อง “เลี้ยงลูกอย่างไรให้ปลอดภัยจากยาเสพติด”

ซึ่งรวบรวมจากนิตยสารไลฟ์แอนด์ แฟมมีลี โดย กลุ่มออมทรัพย์ สวัสดิการชุมชนบ้านปางลาวและ กลุ่มสร้าง สรรค์เยาวชน เพื่อการพัฒนา เพื่อให้ผู้เข้าร่วมสัมมนาได้ศึกษาความรู้และเป็นแนวทางการแก้ปัญหาเกี่ยวกับลูกของ ตนเองต่อไป

3.กิจกรรมที่ทำในการสัมมนา จะเน้นการมีส่วนร่วมของผู้เข้าร่วมสัมมนา คือ

3.1 แบ่งกลุ่มผู้เข้าร่วมสัมมนาออกเป็น 5 กลุ่มๆละ ประมาณ 10 คน คือ กลุ่มเยาวชน 1 กลุ่ม กลุ่มผู้ปกครอง 4 กลุ่ม แล้วให้แต่ละกลุ่มวิเคราะห์ปัญหาร่วมกันดังนี้

- กลุ่มผู้ปกครอง 2 กลุ่มแรกให้ร่วมกันเขียน ความดีของการมีลูกวัยรุ่น
- กลุ่มผู้ปกครองอีก 2 กลุ่ม เขียนปัญหาของการมีลูกวัยรุ่น

พอมแต่ละกลุ่มเขียนเสร็จแล้วให้ร่วมกันจัดลำดับความสำคัญของ ความดีของการมีลูกวัยรุ่น และปัญหาของการมี ลูกวัยรุ่น โดยใช้ฝ้าน้ำอัดลมในการให้น้ำหนักของคะแนน ความดีหรือปัญหาใดที่คิดว่ามีมากที่สุดให้ใส่ฝ้าน้ำอัดลม ให้มากที่สุดแล้วช่วยกันเรียงลำดับความสำคัญ โดยนับจากจำนวนฝ้าน้ำอัดลม แล้วส่งตัวแทนนำเสนอ

-กลุ่มวัยรุ่น ให้ร่วมกันวิเคราะห์ดังนี้

1. เขียนบุคคลที่มีความสำคัญและสัมพันธ์กับตัววัยรุ่นว่ามีใครบ้างในกระดวยวงกลม ซึ่งมี 3 ขนาด คือ ใหญ่ กลางและเล็ก

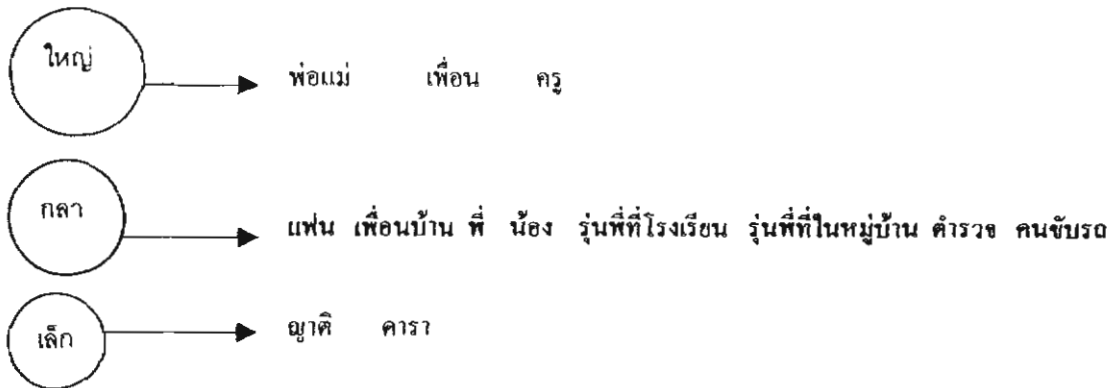
2. ให้นำแผ่นที่เขียนวัยรุ่น เป็นศูนย์กลาง และเรียงความสำคัญ ที่เขียนไว้ในกระดวยดำสำคัญมากให้ เขียนใส่ในวงกลมขนาดใหญ่ รองลงไปขนาดกลาง น้อยให้ใส่วงกลมขนาดเล็กแล้วเอาความสัมพันธ์ที่เขียนมา ติดดาวเรียงลำดับไปที่กระดวยรูป โดยให้บุคคลที่มีความสัมพันธ์มากที่สุดติดกับวัยรุ่น สัมพันธ์รองลงไปก็ติด ห่างออกไปเรื่อยๆ จนหมด

3. ใช้สีลากเส้นความสัมพันธ์ ซึ่งถ้าความสัมพันธ์กับวัยรุ่นมากก็จะลากเส้นได้สั้นถ้ามีความสัมพันธ์ น้อยก็จะลากเส้นได้ยาว

4.เขียนกิจกรรมที่บุคคลที่วัยรุ่นสัมพันธ์ด้วยในกระดวยแผ่นเล็ก เช่น เพื่อนทำอะไรกับวัยรุ่นมาก พ่อ แม่มีอะไรมา แล้วนำไปติดในวงกลมแต่ละความสัมพันธ์ที่เขียนมีอะไรบ้าง

5. ให้นำน้ำหนักของกิจกรรมที่เสี่ยงต่อการนำไปสู่การติดยาเสพติดโดยใช้ฝ้าน้ำอัดลม

จากกิจกรรมที่กลุ่มวัยรุ่นทำได้

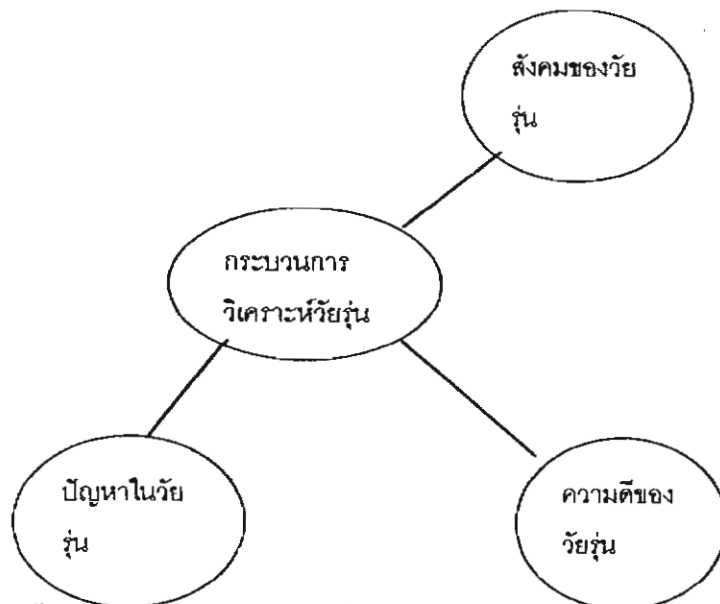

แล้วให้กลุ่มวัยรุ่นนำเสนอ

สรุปภาพความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับกลุ่มวัยรุ่นเรียงลำดับ คือ

1. เพื่อน
2. รุ่นพี่
3. พ่อแม่
4. แฟน
5. ครู
6. น้อง
7. ที่
8. ญาติ
9. รุ่นพี่ที่บ้าน
10. ตำรวจ
11. หมอ
12. คารา
13. คนขับรถ
14. เพื่อนบ้าน

3.2 พอแต่ละกลุ่มผู้นำการสนทนาได้ชี้ให้เห็นถึงกระบวนการวิเคราะห์ว่า เราจะเห็นว่าวัยรุ่นนั้นสังคมของเขามีใครบ้างที่เขาต้องสัมพันธ์ด้วย วัยรุ่นมีความสัมพันธ์ด้วย วัยรุ่นมีความคิดอย่างไร และปัญหาในวัยรุ่นมีอะไรบ้าง สรุปได้ดังนี้

3.3 วิชยากรได้นำประเด็นที่สำคัญใน แต่ละด้านมาให้ทุกคนได้ร่วมกันคิดวิเคราะห์ ให้เกิดความคิดในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับต่อวัยรุ่น และผู้ปกครองเพื่อเป็นแนวทาง ในการร่วมกันค้นหาแนวทางในการปัญหาต่อไป โดยให้แนวคิดที่ว่า

การมองความดีของลูกไม่ใช่มองที่ว่า สิ่งที่ถูกทำแล้วทำให้เราพอใจหรือเป็นไปตามหน้าที่ที่เราหวังตั้งไว้กับลูก คือ เพื่อตัวของเราเองเท่านั้น แต่การมองความดีของลูกให้ขยายมองออกไปให้กว้างทั้งต่อสังคม ตัวเราเอง ชุมชน สังคม และการเขียนปัญหาของลูก (ด้านลบ) ให้เราคิดให้ได้ว่าที่เราคิดว่าเป็นปัญหานั้น สาเหตุของปัญหานั้นมาจากอะไร ให้เราถามตัวเองว่าทำไมถึงเป็นแบบนี้

3.4 เมื่อได้ข้อมูลเกี่ยวกับตัววัยรุ่นแล้ววิชยากรได้แบ่งกลุ่มผู้เข้าร่วมสัมมนาผู้ปกครองออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีลูกเป็นผู้ชายและกลุ่มที่มีลูกเป็นผู้หญิง แล้วมีผู้ดำเนินการอภิปรายในแต่ละกลุ่มให้ร่วมกันวิเคราะห์ถึงปัญหาที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่น สาเหตุของปัญหาและแนวทางแก้ไข เพื่อที่จะได้นำไปร่วมกันปฏิบัติต่อไป

4. มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับกลุ่มออมทรัพย์สวัสดิการชุมชนบ้านปางลาว และกลุ่มสร้างสรรค์เยาวชนเพื่อการพัฒนา

4.1 กลุ่มออมทรัพย์สวัสดิการชุมชนบ้านปางลาว เริ่มต้นจากการออมทรัพย์ของเด็กนักเรียนในโรงเรียน ต่อจากนั้นได้ตั้งผู้ปกครองเด็กเข้าร่วมและจัดตั้งเป็นเครือข่ายออมทรัพย์ เป็นกลุ่มๆ ในชุมชน ซึ่งมีการออมทรัพย์กันเดือนละ 50 บาท ทำให้มีสมาชิกเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ปัจจุบันมีเงินทุนอยู่ 4 แสนกว่าบาท และมีการจัดสรรกำไรส่วนหนึ่งเป็นสวัสดิการให้กับสมาชิก คือ ค่ารักษาพยาบาลเดือนละ 800 บาท และทุนการศึกษาแก่เด็ก ทางกลุ่มมีระบบการติดตามโดยใช้ระบบการติดตามเพื่อเห็นแก่ประโยชน์ของกลุ่ม และได้นำระบบของกลุ่มออมทรัพย์มาใช้กับกองทุนเงินด้าน ทำให้การติดตามหนี้ได้ 100% นอกจากกลุ่มออมทรัพย์แล้วยังเกิดกลุ่ม อาชีพในชุมชนคือ การทอดผ้า การเลี้ยงวัว กลุ่มปุ๋ยชีวภาพ ร้านค้าในชุมชนโดยซื้อปุ๋ยจาก ธกส. ทาขายเชื่อให้กับสมาชิกในราคาถูก ในปีต่อไปจะสนับสนุนให้กลุ่มหันมาใช้ปุ๋ยชีวภาพที่กลุ่มผลิตเอง เพื่อเป็นตัวอย่าง แต่ก็มีปัญหาคือ ปุ๋ยชีวภาพผลิตไม่ทัน ค่าแรงการผลิตปุ๋ยน้อย ก็แก้ปัญหาคือ คึงสมาชิกที่สนใจ

4. คนลงทุนโดยใช้ทุนของตนเอง ทำวิธีอัดเม็ดปุ๋ยชีวภาพ ตอนนี้มีหมักปุ๋ยอยู่ 2 คน จากการดูงานไปดูงานที่ตงขลาได้แนวคิดว่าการที่จะทำให้ชุมชนเข้มแข็งต้องคัดเลือกจากผู้นำที่สนใจก่อน แล้วขยายไปสู่เครือข่าย ปัจจุบันมีกลุ่มออมทรัพย์ทั้งหมด 20 กลุ่มๆละ 20 คน รวมกันเป็นเครือข่ายมีทั้งกลุ่มสามัญ (นักเรียน) และกลุ่มสมทบ (พ่อแม่ เยาวชน) สมาชิกทุกคนจะนำเงินมาออมทรัพย์ที่หัวหน้ากลุ่มทุกวันที่ 5 ของเดือน เมื่อหัวหน้ากลุ่มมาพบกันก็จะนำปัญหาที่เกิดขึ้นในกลุ่มของตนเองมาเล่าสู่กันฟัง และช่วยกันหาทางแก้ปัญหาในด้านยาเสพติด ชุมชนได้ของบประมาณ ปปส. มาแก้ไขปัญหายา จนในที่สุดคนในหมู่บ้านที่ค้ายาเสพติด ก็มาขอรับและสัญญาว่าจะเลิกค้ายาเสพติดจำนวน 24 ครอบครัวและในชุมชนได้ร่วมกันหาวิธีช่วยเหลือครอบครัวเหล่านี้ 7 ครอบครัวก่อนโดยหาทางสื่อในการประกอบอาชีพตามแต่ละครอบครัวจะสนใจทำ เช่น เลี้ยงวัว ปลุกผัก เลี้ยงปลา ถ้าจะเลี้ยงวัวก็ให้ไปหาวัวมาเอง โดยราคาไม่เกิน 7,000 บาท/ตัว คณะกรรมการจะไปจ่ายเงินค่าวัวให้ และจะให้จับฉลากไปเลี้ยงครอบครัวละ 5 ตัว ถ้าเป็นไก่จะได้ 5 ตัว/ครอบครัว ซึ่งจะให้การช่วยเหลือเบื้องต้นคือ 1 ปีก่อนซึ่งวิธีการแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนนี้คือ

1. ตั้งกฎต่อต้านผู้ค้ายาเสพติด
2. นำปัญหาที่เกิดขึ้นมาให้ชาวบ้านวิเคราะห์และหาทางออกร่วมกันในการแก้ปัญหา

4.2 กลุ่มสร้างสรรค์เยาวชนเพื่อการพัฒนา เกิดขึ้นครั้งแรกจากการที่อาสาสมัคร 2-3 คนมาพูดคุยกันในหมู่บ้านและทำกิจกรรมร่วมกัน ซึ่งในช่วงแรกนั้นมีคนตายโรคเอดส์ 5-6 คน ในชุมชน และเกิดการรังเกียจผู้ติดเชื้อจึงได้ทำกิจกรรม โดยการรณรงค์ให้ความรู้เรื่องเอดส์จากการแสดงหุ่นมือ จากนั้นก็ขยายลงไปจัดตั้งกลุ่มเด็กเยาวชนในชุมชน กลุ่มแม่บ้าน โดยแบ่งเป็นกลุ่มในหมู่บ้านจัดค่ายโดยชักชวนเด็กและเยาวชนไปร่วมครั้งแรกก็มีไม่มากในเรื่องการทำละครหุ่นมีการนำเด็ก ไปแลกเปลี่ยนประสบการณ์จากกลุ่มอื่น เริ่มทำตั้งแต่ปี 2536 จากนั้นก็เริ่มขยายเครือข่ายไปในระดับตำบลในปี 2542 โดยคัดเลือกแกนนำเยาวชนแต่ละหมู่บ้าน หมู่บ้านละ 2 คน มาจัดตั้งเป็นสภาเด็กและเยาวชน (อบค. น้อย) ซึ่งการเลือกตั้งก็เหมือนกับการเลือกตั้งแล้วให้สภาเด็กและเยาวชนมาวางแผนงานร่วมกันในระดับตำบล เช่น ด้านกีฬา อาชีพ การรณรงค์ป้องกันเอดส์ เพศศึกษา ยาเสพติด การตั้งกลุ่มเด็กเยาวชนในหมู่บ้านจะคัดเลือกจากเยาวชนที่สนใจก่อนโดยการพูดคุยกัน ชักชวนคนที่มีความสนใจเข้าร่วมทำกิจกรรม แล้วนำแผนงานเสนอให้ อบค. เพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณหรือของบประมาณจากแหล่งทุนอื่น ได้ใช้วิธีการขยายกลุ่มโดยให้เยาวชนถ่ายทอดประสบการณ์จากรุ่นพี่สู่รุ่นน้อง ซึ่งน้องและพี่จะลงพื้นที่ในการทำงานเพื่อเรียนรู้ร่วมกัน เห็นปัญหาและนำมาพูดคุยกันเพื่อหาทางแก้ไขปัญหาลูกและเยาวชนจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมในชุมชน เช่น ถ้ามีกิจกรรมในชุมชนทางผู้ใหญ่จะถามกลุ่มเด็กและเยาวชนจะถามว่า จะมีส่วนร่วมช่วยเหลืองานนี้ในเรื่องใดบ้างแล้วให้ออกสแกนเด็กทำ เมื่อเกิดความผิดพลาดก็จะไม่ซ้ำเติมเด็ก

5. บริบทของหมู่บ้านที่ไปศึกษาดูงาน

ประชากรในหมู่บ้านจะมาจากภาคอีสานทุกจังหวัด มีประมาณ 300 กว่าหลังคาเรือน มีประชากรประมาณ 1,300 คน ทุกคนจะรักชุมชน มีความเป็นหนึ่งเดียวกันที่จะร่วมกัน อนุรักษ์ประเพณีทางภาคอีสานไว้ซึ่งบทเพลงของทางโรงเรียนจะเป็นการสร้างคนในชุมชนให้มีความรู้เท่ากันคนมีปัญหอะไรแล้วจะไม่กลัวจะสู้ มีปัญหอะไรจะถามจากหน่วยงานต่างๆ หรือคนที่รับผิดชอบจนเข้าใจ เช่น ไปถามทางอำเภอหรือจากผู้ว่าราชการจังหวัด การรวมกลุ่มกันในชุมชนจะถือ มติของกลุ่มเป็นสำคัญในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้น

สรุปสิ่งที่ได้จากการศึกษาดูงาน คือ การที่จะทำให้ชุมชนเข้มแข็งนั้นจะต้องเริ่มต้นจากคนที่สนใจในการทำงานแล้วจึงคนมาร่วมได้มากขึ้น ความซื่อสัตย์การทำงานให้ทุกคนมีโอกาสดูผลผลิตออก ถือว่าผลิตเป็นครู

เรียนรู้ซึ่งกันและกันเจอปัญหาแล้วไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค และอย่าซ้ำเติมกันเมื่อทำงานผิดพลาดไม่ประสบความสำเร็จ ดังคำพูดที่ว่า “ล้มช้างหน้าคึกกว่าเตะทำอยู่ที่เก่า” ข้อสังเกตที่ได้จากชุมชนบ้านปางลาว คือ คนในชุมชนนี้จะคุ้นเคยต่อกิจกรรมการวิเคราะห์ปัญหาและแสวงหาทางออกในการแก้ไขปัญหา โดยใช้วิธีการแบบมีส่วนร่วมแบบนี้อยู่ จึงทำให้การจัดกิจกรรมผู้นำไม่ต้องอธิบายขั้นตอนมากมายนัก และคนที่เข้าร่วมในการดำเนินกิจกรรมได้คือกลุ่มเยาวชน เข้ามามีส่วนร่วมในการเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมกลุ่มย่อยด้วย โดยได้มีการเตรียมงานและวางแผนร่วมกันมาเป็นอย่างดี บทบาทของผู้นำในชุมชน คือ ครู มีส่วนร่วมที่ช่วยสร้างชุมชนเข้มแข็งได้ดีขึ้น ถ้ามีการเรียนรู้ไปพร้อมๆ กับชาวบ้าน ถือว่าทุกคนสามารถเป็นครูให้แก่กันและกันได้

สายฝน แก้วรากมูข ผู้บันทึกการประชุม

16 ตุลาคม 2545

เวทีสัมมนาการดูแลสุขภาพจิต อารมณ์ สังคม

วันที่ 23 พฤศจิกายน 2545 ณ ศูนย์ราษฎรประจำหมู่บ้านหนองเหนียว

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างความรู้ ความตระหนักให้แก่กลุ่มเป้าหมายให้เห็นความสำคัญด้านการศึกษาแก่เด็กที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์และเกิดการสนับสนุนดูแลช่วยเหลือเด็กที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์

วิธีการ

1. จัดเวทีสัมมนาอบรมให้ความรู้ สร้างความตระหนักให้เห็นความสำคัญการดูแลสุขภาพจิต อารมณ์ สังคมและด้านการศึกษารองเด็กที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์ และแสวงหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาในแต่ละหมู่บ้าน

ผลที่ได้รับจากกิจกรรม

1. ครู, ผู้ดูแลเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็ก, ผู้ปกครองเด็ก, ผู้นำชุมชน เกิดความตระหนักในการช่วยเหลือเด็กด้านสุขภาพกาย ใจ อารมณ์สังคมและด้านการศึกษา
2. เด็กได้รับการดูแลสุขภาพกายและใจและด้านการศึกษาจากผู้ที่เกี่ยวข้อง

วิธีดำเนินการจัดกิจกรรม

08.30-09.00 น.	ลงทะเบียน
09.00-09.30 น.	เปิดประชุมโดยผู้ใหญ่บ้าน
09.30-10.30 น.	ชี้แจงวัตถุประสงค์ นำโดยวิทยากร
10.30-10.45 น.	รับประทานอาหารว่าง
10.45-12.00 น.	เข้าสู่กระบวนการและแบ่งกลุ่มย่อย
13.00-15.00 น.	สรุปกระบวนการทั้งหมดและปิดประชุม

ผู้เข้าร่วมประชุม 55 คน

ผู้ใหญ่บ้าน อบต. นักวิจัยหลัก ผู้ดูแลเด็กที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์

เนื้อหาจัดกิจกรรม

1. เปิดประชุมโดย ผู้ใหญ่บ้านหนองเหนียว
2. แนะนำวิทยากร และนักวิจัยหลักทั้ง 3 หมู่บ้าน
3. แบ่งกลุ่มย่อย แต่ละหมู่บ้านและกลุ่มเด็ก

กลุ่มผู้ใหญ่

- นิติ์ลูกหลานของแต่ละท่านเป็นคนอย่างไร?
- วิธีเลี้ยงลูกหลานท่านเป็นคนอย่างไร?

กลุ่มเด็กและเยาวชน

- การปฏิบัติของพ่อแม่ที่ทำให้เราพอใจเป็นอย่างไร?
- การปฏิบัติของพ่อแม่ที่ทำให้เราไม่พอใจเป็นอย่างไร?

4. นำเสนอของกลุ่มผู้ใหญ่ ทั้ง 3 หมู่บ้าน

วิธีการเลี้ยงดูเด็ก

- ดูแลให้ความรักที่ดี
- แบ่งงานให้ลูกในเวลาที่ได้รับผิดชอบ เข้า-เย็นและเวลาเรียน
- อยากให้ลูกมีความรู้ สอนให้มีความสามัคคีกัน
- คบใจลูกทุกอย่าง อยากได้อะไรซื้อให้หมด
- เวลาทำอะไรจะให้ลูกรับรู้
- ให้การสนับสนุนการเงินและการเรียน
- สอนให้เป็นคนดีไม่เอาเปรียบใคร
- สอนให้รับผิดชอบตนเอง
- สอนให้รู้คุณค่าของเงินที่ใช้จ่ายทุกวัน
- ลงโทษเมื่อทำผิด
- ให้กำลังใจเมื่อทำความดี ให้กล้าแสดงออก สอนให้มีคุณธรรมในใจ

นิสัยของลูกหลาน

- คือชอบแต่เอาใจตนเอง
- เชื่อเพื่อนมากกว่าพ่อแม่
- ชอบเรียนแบบ สื่อทางทีวี
- ชอบลองของและทำทาสังคม
- ไม่ค่อยเชื่อฟังผู้ใหญ่
- ไม่ช่วยงานบ้านตามที่พ่อแม่บอก
- ออกนอกบ้านกลับไม่ตรงเวลา
- พูดขอยืมผู้ใหญ่ แสดงความไม่พอใจ
- มีปัญหาไม่ค่อยให้ผู้ใหญ่รับรู้ ชิ่งอน เก็บกด ซึม
- ชอบทำตัวเกินวัย เกินรายได้ตนเอง (ร้านอาหาร ,คาราโอเกะ,มือถือ)
- เป็นคนดี เสริมกำลังใจตั้งใจเรียน ขี้น้อยไม่เคยชินการถูกดูถูก,ตำหนิ
- พุคน้อย ตั้งใจเรียน ขี้อาย ไม่กล้าเผชิญหน้ากับสิ่งต่างๆ

5. วิทยากรนำแบบแผนการเลี้ยงดูเด็กและพฤติกรรมในวัยผู้ใหญ่

สิ่งที่เติบโตขึ้นมากับ (เลี้ยงดูเด็กด้วย)	เมื่อเป็นผู้ใหญ่จะ (พฤติกรรมที่จะเกิดขึ้น)
- การวิพากษ์วิจารณ์	- ชอบประนามผู้อื่น
- ความเป็นศัตรู	- ชอบต่อสู้แข่งขัน
- การเข่นแค้นถากถาง	- ขี้อาย ขลาดกลัว
- การทำให้ละอายใจ	- รู้สึกละอาย
- การฝึกฝนความทนทาน	- เป็นคนอดทน
- การให้กำลังใจ	- มีความเชื่อมั่นในตนเอง

- การยกย่องชมเชย	- เห็นคุณค่าชีวิตตนเอง - ผู้อื่น
- ความตรงไปตรงมา	- มีความยุติธรรม
- ความหนักแน่นมั่นคง	- มีศรัทธา - เชื่อฟัง
- การยอมรับมิตรภาพ	- ชอบตนเอง - รักโลกที่เขาอยู่

6. แบ่งกลุ่มย่อย ช้อนกลับสมัยเป็นเด็ก “ เราต้องการอะไรจากพ่อแม่ “

สรุปรวมทั้ง 3 หมู่บ้าน ของผู้ใหญ่

- อยากได้สิ่งของ เช่น รถจักรยาน, วิทยุ ฟังกันเป็นกลุ่ม เสื้อผ้าสวยๆ
- อยากให้พ่อแม่ที่หย่าร้างกลับมาอยู่ด้วยกัน
- อยากได้ความรัก ความอบอุ่น เอาใจใส่ จากพ่อแม่ให้รักมากๆ
- ต้องการคำชมเชย/ ชื่นชม เมื่อทำความดี
- อยากเรียนหนังสือ (ไม่มีโรงเรียน/ โรงเรียนไกล)
- อยากให้ครอบครัวอยู่ครบทุกคน ในบ้านอย่างอบอุ่น
- อยากได้เงินจากพ่อแม่ไปโรงเรียน

วิทยาการสรุป “ ลูกต้องการอะไรจากพ่อแม่ “

- พยายามให้เห็นอย่างที่เราเห็น
- เป็นตัวอย่างที่ดีของลูกๆ
- ให้มีการมีส่วนร่วมตัดสินใจ
- สร้างเขาไม่ใช่กดเขาลง
- ช่วยลูกให้รู้สึกดีขึ้นและคู่ดี
- เข้าใจความรู้สึกเกี่ยวกับบทบาทของลูกๆ
- อย่างกลัวที่จะพูดว่าเสียใจ หรือ ขอโทษ
- ทำให้ลูกรู้สึกว่าเป็นคนพิเศษ
- อย่าเล่นบพระเจ้า
- สนุกกับการเป็นพ่อแม่

7. นำเสนอของเด็กเยาวชน “ การปฏิบัติของพ่อแม่ที่เราพอใจ “

- รับฟังความคิดเห็น
- เลี้ยงเป็นอย่างดี (ให้เงินอย่างเพียงพอ)
- เอาใจใส่ดูแล
- พูดจาไพเราะกับลูกหลาน
- ให้กำลังใจในการเรียน (ค่าเทอม)
- พูดคุยโดยใช้เหตุผล
- เข้าใจในปัญหาของลูกหลาน

การปฏิบัติของพ่อแม่ที่เราไม่พอใจ

- ใช้อำนาจ ไร้เหตุผล
- คุยแต่เมื่อทำผิด จำเดิมในความผิด

- ไม่รับฟังเหตุผล
- ไม่ไว้วางใจในตัวลูกหลาน
- ชอบออกคำสั่ง บังคับ โดยไม่สนใจความรู้สึกของลูกหลานทำให้ลูกหลานเก็บกด
- ห้ามในการคบเพื่อน
- ชอบทำให้เราทำตัวแบบล้าสมัย (การแต่งตัว)
- ชอบบังคับให้ทำงาน

การปฏิบัติของผู้ใหญ่ในสังคมที่ราพื่อ

- ชมเชยในความประพฤติ
- ไม่นินทาเด็ก
- ไม่มายุ่งเรื่องส่วนตัวของเด็ก
- ไม่มองเด็กในแง่ร้าย
- ยอมรับความจริง ว่าลูกตัวเองไม่ดี
- เป็นที่ปรึกษา แก้ไขปัญหาให้กับเรา

การปฏิบัติของผู้ใหญ่ในสังคมที่เราไม่พอใจ

- ชอบนินทาว่าร้ายลับหลัง
- ใส่ร้ายป้ายสี (ใส่ไข่)
- เวลาเห็นเด็กผู้ชาย-ผู้หญิง ไปมาหาสู่กัน ชอบแซวว่าเป็นแฟนกัน
- ชอบอวดลูกตัวเองมาข่มลูกคนอื่น
- เข้าข้างลูกตัวเองในทางที่ผิด
- ชอบยุ่งเรื่องส่วนตัว
- ชอบมองตัวเด็กในแง่ร้าย

8. สรุปกิจกรรมทั้งหมด จากวิทยากร

การอบรมเด็ก

- การใช้เหตุผล
- การใช้ทำที่หนักแน่นจริงจัง
- ให้สามารถ แสดงความรู้สึก / ความเห็น
- การให้รางวัล
- เลิกให้ความสนใจ
- การเป็นตัวอย่างที่ดี
- การลงโทษ ➡ คำว่า แยกเด็ก ดี ปรับประพฤติ

ความต้องการของเด็ก

- ด้านร่างกาย ➡ ปัจจัย 4
- ด้านจิตใจ
- ความรักความอบอุ่น
- ความรู้สึกมั่นคงปลอดภัย

- คำแนะนำ - สนับสนุนอารมณ์
- ความสม่ำเสมอและมีขอบเขต
- ให้โอกาสใช้พลังในทางสร้างสรรค์

แนวทางการสร้างพลังชีวิตให้เด็ก

1. เป็นรูปแบบที่ดี
2. ส่งเสริมพฤติกรรม
3. ไม่รับรู้อารมณ์ที่ไม่เหมาะสม
4. สอนให้ไม่เรียกร้องทุกเรื่อง
5. ช่วยให้เรียนรู้
6. ทำให้คิดค้นเอง
7. ทำให้รู้ไม่เห็นเรื่องการร้องไห้
8. สนับสนุนการชมเชย
9. อย่าทำให้เด็กรู้สึกตัวน้อย
10. หลีกเลี่ยงว่าเขาตี-เลว
11. ให้แสดงความรู้สึก - เคารพได้
12. ให้ขอในสิ่งที่ต้องการ
13. รับผิดชอบในสิ่งที่สร้างขึ้น
14. ให้โอกาสแก้ปัญหาเอง
15. พัฒนางานอดิเรก
16. ลดกลิ่นความพอใจระยะสั้น
17. ให้จัดการกับปัญหาเมื่อมีปัญหากับเพื่อนเอง
18. ใช้เหตุผลในการดำเนินชีวิต
19. ดูทีวี กับเด็กชี้ให้เห็น
20. อ่านหนังสือที่เด็กให้ฟัง
21. สอนให้กำลังใจตนเอง
22. ให้เรื่องอย่างมีเหตุผล
23. อดทนต่อการล้อเลียน
24. จินตนาการสร้างสรรค์
25. สนใจกับพลังของตนเอง
26. มองโลกอย่างแจ่มใส
27. ดำเนินชีวิตตามความใฝ่ฝัน
28. เรียนรู้ความสุขเล็ก-น้อย
29. ปฏิบัติตนด้วยความเคารพ
30. ปฏิบัติต่อคนอื่นเหมือนต่อเรา
31. เอาชนะความกลัว
32. คิดถึงทางเลือกที่เป็นไปไม่ได้

33. ให้หัวเราะกับตนเอง

34. ให้กำลังใจรับผิชอบต่อความผิด

35. สร้างความสุขให้กับชีวิต

ปิดการสัมมนา

บันทึกการประชุมโดย สายฝน แก้วรากมูข

24 พฤศจิกายน 2545

ประชุมทีมวิจัยหลัก
วันที่ 7 ธันวาคม 2545 ณ โรงเรียนวัดคงขี้เหล็ก

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้เกิดขบวนการการเรียนรู้ เชื่อมโยงสาเหตุ ผล ปัญหาประสบการณ์วางแผนงาน
การทำงานและนำมาวิเคราะห์ประยุกต์ปรับปรุงในการวางแผนในชุมชนของตนเอง
2. เพื่อให้ทีมวิจัยเห็นวงจรชีวิตของเอดส์อย่างไม่จบสิ้น เพื่อมาป้องกันและดูแลเด็กในชุมชน
ของตนเอง

วิธีการ

1. จัดการศึกษาดูงานขบวนการ สาเหตุ ปัญหาของเด็กที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์ และเชื่อมโยง
ปัญหา สาเหตุ ผลปัญหา จากสถานการณ์จริง จากการดูผลงาน สถานะจริงในเชียงใหม่
บ้านเวียงพิงค์ บ้านอากาเป๋ เชียงใหม่
2. จัดการศึกษาดูงาน ชุมชนที่มีขบวนการจัดการปัญหาเด็กที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์ จังหวัดเชียงราย
3. สรุปบทเรียนจากการศึกษาดูงานและนำเสนอปรับปรุงแผนงานกิจกรรมให้สอดคล้องกับปัญหา

ผลที่ได้รับจากกิจกรรม

1. ทีมวิจัยและแกนนำในชุมชนมีความรู้ ความเข้าใจขบวนการปัญหาและการแก้ไขโดยชุมชน
2. เกิดการปรับเปลี่ยนและปรับปรุงวางแผนงาน ประยุกต์ความรู้จากการศึกษาดูงานมาใช้ในชุมชน

วาระการประชุม

1.สรุปประเมินผลการศึกษาดูงาน

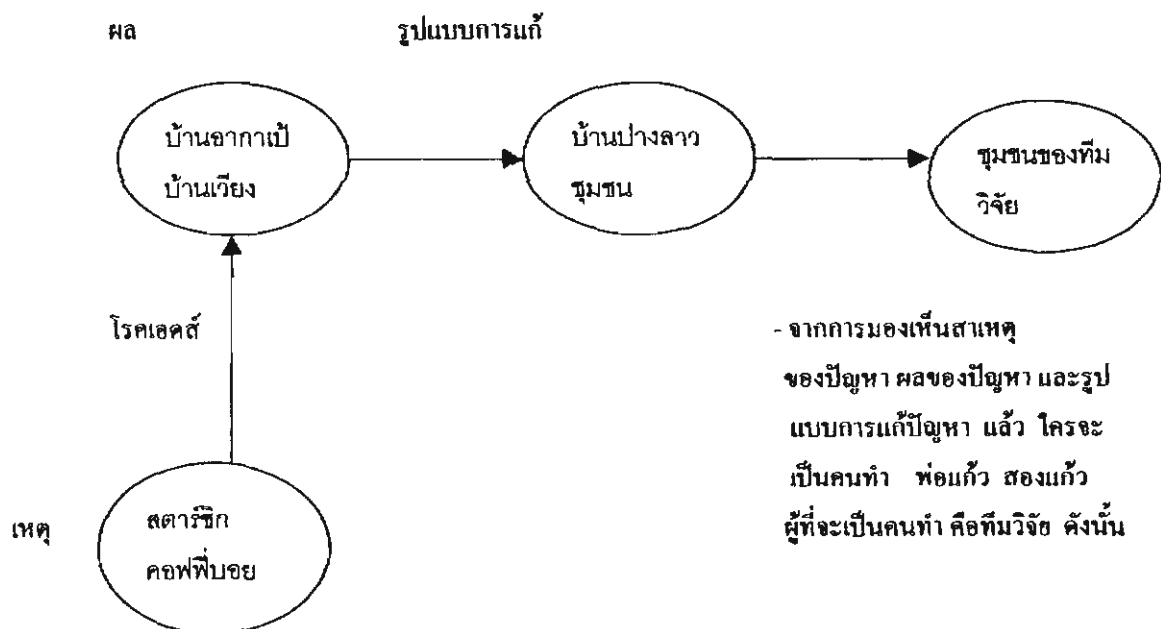
วัน/เดือน/ปี	สถานที่	สิ่งที่ได้ (บทเรียน)	นำมาใช้ในชุมชน (แก้ไข)
3 ต.ค 45	1.บ้านเวียงพิงค์ 2.บ้านอากาเป๋	1.เป็นสถานที่ที่พึงพิงสำหรับคนที่ มีปัญหาในครอบครัวและปัญหาเด็ก 2. การดูแลเด็กซึ่งมีสภาพแออัด คุ แอลไม่ทั่วถึง 3. สภาพจิตใจของเด็กที่แสวงหา ความรัก ความอบอุ่น การสัมผัส ด้วยความรัก	1.ให้ความอบอุ่นแก่เด็กที่ขาดคน ดูแล 2. ไม่ควรนำเด็กไปไว้สถาน สงเคราะห์เด็ก เมื่อเด็กมีปัญหา ในชุมชนทั้งครอบครัวและชุม ชนควรช่วยกันดูแลทั้งร่างกาย และจิตใจ

		4.เด็กที่ผ่านการเลี้ยงดูจากบ้านเด็กอ่อนวัยเพียงไม่กี่ปี 18 ปีขึ้นไป สามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมในการประกอบอาชีพได้น้อย 5. เด็กขาดความอบอุ่นด้านจิตใจ เพราะผู้ดูแลมีน้อย 6.ผู้ดูแลสามารถด้านความเป็นอยู่ อาหารการกินได้แต่ด้านจิตใจของเด็กแล้วไม่สามารถดูแลได้ เหมือนกับเด็กที่อยู่ที่บ้าน 7. คนที่รักสนุกหรือห้องนอก สมรสเมื่อคลอดเด็กแล้ว นำเด็กไปทิ้งไว้เพราะมีที่หวังว่าอย่างน้อยเด็กยังมีสถานที่ดูแลอยู่	3.การดูแลเด็กที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์ควรเน้นเรื่องความสะอาด และจิตใจให้เหมือนกับเป็นบ้านของเด็ก 4.อยากให้ชุมชนร่วมมือกันในการดูแลเด็กกำพร้าแทนที่จะเอาไปฝากสถานเลี้ยงเด็ก 5. ชุมชนควรจัดวางแผนในการดูแลผู้ที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์ โดยเฉพาะเด็ก
3 ต.ค 45	3.ศจารย์ชึก 4.คอฟฟี่บอย	1.เป็นจุดแพร่ระบาดของโรคเอดส์ 2.เป็นสถานที่เด็กวัยรุ่นหารายได้พิเศษเพื่อใช้จ่าย (เที่ยว-ซื้อของ) 3.หาเงินง่าย 4. ขาดการศึกษา 5.เกิดการมั่วสุม, ตั้งเพศผิด 6.ความไร้ยางอายของคน, อนุชา 7. ไม่มีความสำนึกในวัฒนธรรมไทย 8.ความต้องการใช้เงิน ค่านิยมของวัยรุ่นผิดๆ	1.ควรสร้างความตระหนักในชุมชนในการป้องกันโรคเอดส์ 2. ควรสร้างค่านิยมให้เด็กใช้จ่ายอย่างประหยัด ไม่ควรตามเพื่อนมากเกินไป 3. ควรให้เด็กไปศึกษาสูงๆ 4. ครอบครัวควรให้ความดูแลบุตรหลานอย่างทั่วถึงตลอดการอบรมสั่งสอนด้านจริยธรรม ประเพณีอันดีงามของคนไทย การใช้เงินอย่างรู้คุณค่า 5. ชุมชนควรมีจัดกิจกรรมที่เน้นกลุ่มวัยรุ่นเพื่อการป้องกันค่านิยมที่ผิดๆ
16 ต.ค 45	1. กลุ่มเยาวชนบ้านปางลาว	1.ความเป็นชุมชนที่เป็นคนอีสานด้วยกันมีความรักพวกพ้องมีจารีตวัฒนธรรมประเพณีที่เหมือนกัน 2. มีกฎเกณฑ์โดยตั้งขึ้นจากกลุ่มและถือปฏิบัติตามอย่างจริงจัง 3. มีผู้นำชุมชนที่คอยชี้แนะสร้างความเข้มแข็งในชุมชน เปิด	1. เมื่อมีการตั้งกฎระเบียบต่างๆ ในชุมชนขึ้นมาควรยึดถือปฏิบัติร่วมกันอย่างเคร่งครัด 2.เมื่อมีปัญหาในชุมชนควรให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ปัญหา หาสาเหตุ และหาทางออกในการแก้ไขปัญหาที่จะ

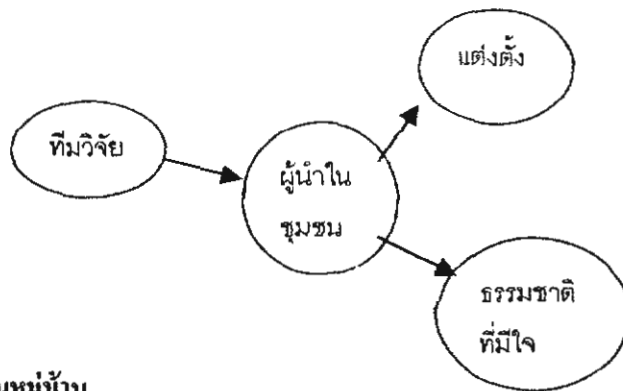
		โอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหามีการลงมือลงถูกจนประสบผลสำเร็จ 4. มีความเค็ดขาดในชุมชน 5. ความเข้มแข็งในชุมชน 6. กระบวนการทำงานร่วมกับชุมชน 7. เขวชนมีความสำนึกรักในหมู่บ้านเมื่อจบมาก็มาพัฒนาหมู่บ้าน 8. ภาวะการเป็นผู้นำชุมชนสูง	ปัญหา 3. การแก้ไขปัญหาควรเริ่มจากจุดเล็กๆ ก็มาจากคนในชุมชนที่มีใจร่วมกันก่อน แล้วค่อยขยายแนวคิดการทำงานไปยังคนอื่นในชุมชนให้เข้าร่วมต่อไป 4. เลือกผู้นำชุมชนที่มีใจรักในการทำงานกับชุมชนต้องเป็นผู้เสียสละ 5. จัดกระบวนการการทำงานอย่างเป็นระบบโดยอาศัยแบบอย่างจากบ้านปางลาวมาปรับให้เข้ากันสภาพหมู่บ้าน 6. ปลุกจิตสำนึกให้มีความรักในหมู่บ้าน ชุมชน
--	--	--	---

อ.อภิเดช ชัยราชา ได้พูดถึงการวิจัยว่า เป็นหน้าที่ของทีมวิจัยที่จะต้องสานต่อในการร่วมกันแก้ไขปัญหา

อ.อภิเดช เป็นผู้เริ่มจุดประกายให้กับทุกคนเท่านั้น จากการศึกษาดูงานจะเห็นได้ว่าวงจรปัญหาค้างนี้

วิธีการขับเคลื่อนคือ

2. การระดมทุน / กิจกรรมในหมู่บ้าน

บ้านหนองเหนือ

- การแก้ไขปัญหาควรเริ่มจากทีมวิจัยให้เข้มแข็ง แล้วให้ผู้นำเป็นที่ปรึกษา มีการจัดตั้งกองทุนเอดส์ โดยการจัดผ้าป่า ในเดือนยี่เป็งที่ผ่านมา

บ้านดงขี้เหล็ก

- ทีมวิจัยทุกคนเห็นว่า การแก้ไขปัญหาด้านเอดส์ต้องช่วยกันแก้ต่อไป โดยคิดวิธีการแก้ปัญหาแล้ว นำปรึกษาผู้ใหญ่บ้านว่าจะทำอะไรบ้าง ไม่ควรที่จะให้ผู้นำเป็นผู้มาหาเรา จึงมีแผนงานคือ
- นัดประชุมทีมวิจัยกับกรรมการเอดส์ในหมู่บ้าน

บ้านป่าสักน้อย

- มีแผนงานเหมือนบ้านดงขี้เหล็กคือ นัดประชุมทีมวิจัยกับกรรมการเอดส์ในหมู่บ้าน

3. เช็กและครอบครัวยุติ จัดที่วังธารคำยี่สิบ วันที่ 9-10 ธันวาคม 2545

กลุ่มเป้าหมาย เด็ก + ผู้ปกครอง หมู่บ้านละ 15 คน

ทีมวิจัยหมู่บ้านละ 2 คน

เนื้อหา / กิจกรรม เพื่อลดช่องว่างระหว่างวัย ดินความรัก ความอบอุ่น ให้เด็ก ทีมวิจัยที่จะไป

1. บ้านป่าสักน้อย 1.
2. บ้านดงขี้เหล็ก 1. ไสว 2. วิไลวรรณ
3. บ้านหนองเหนือ 1. พ่อทุน 2. พองคำ

4. โครงการวิจัยในระดับหมู่บ้านตำบล

อ.อภิเดช ปิงจ้อย เงื่อนไข

หนองเหนือ → ทีมวิจัยมีฐานในการทำงาน

ป่าสักน้อย →

ดงขี้เหล็ก → สภาพการเมือง การบ้านไม่เอื้ออำนวย มีข้อแข็งคือ มีคณะกรรมการเอดส์ในหมู่บ้านมีข้ออ่อนคือไม่สามารถไปเคลื่อนไหวในระดับตำบลเหมือนเมื่อก่อน

* ทีมวิจัย ในแต่ละหมู่บ้านจะเข้าไปเคลื่อนไหวในระดับตำบลอย่างไร ทีมวิจัยอยากจะดำเนินงานวิจัยต่อไปหรือไม่

- ในการดำเนินการวิจัยเพื่อขยายผลต่อไปในระดับตำบล เป็นสิ่งที่ทำได้ยากอยากให้ทีมวิจัยได้นำกระบวนการ

การที่ได้จากการวิจัยไปใช้ในหมู่บ้าน

5. แผนผลงานของทีมน้อง

บ้านหนองเหนียว สถานที่ โรงเรียนบ้านกอสะเรียม

กิจกรรม	ผลที่ได้	ปัญหาอุปสรรค	ข้อเสนอแนะ
1.สอนการบ้านให้เด็กที่ไม่เข้าใจเมื่อครูสอน	1.เด็กบางส่วนตั้งใจเรียนดี	1.เด็กบางส่วนไม่ค่อยตั้งใจเรียนชอบเล่นมากเกินไป	1. อยากได้งบประมาณในการจัดกิจกรรมให้กับเด็กๆ
2.นำเด็กร้องเพลง เล่นเกมส์ก่อนเรียน	2.เด็กๆร่วมมือในการทำกิจกรรมดี	2.คุณครูไม่ค่อยทั่วถึง	2. อยากให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก
3. นำเด็กเล่นกีฬา ออกกำลังกายเป็นบางครั้ง	3. ทำให้เด็กเกิดความสุขในการเรียน	เพราะอาสาไม่มาช่วยอีก 1 คน	3. อยากให้ผู้ปกครองช่วยกระตุ้นเด็กได้มาร่วมกิจกรรมกับทางเรา
4.สอนเด็กให้ความรู้เพิ่มเติมเด็กในหนังสือเรียน	4. เด็กสามารถอ่านออกนอกในการทำกิจกรรมได้โดยไม่เงินอา	3. เด็กไม่ค่อยมีสมาธิเรียน เพราะระยะทางไกลนิดหนึ่ง	
	5.เด็กไม่ค่อยมีสมาธิเรียน เพราะระยะไกลนิดหนึ่ง		

บ้านดงขี้เหล็ก

กิจกรรม	ผลที่ได้รับ	ปัญหาอุปสรรค	ข้อเสนอแนะ
1.สอนการเขียน มีเพลงเกมให้เด็กได้เล่นและเป็นแรงจูงใจให้เด็กได้มาเรียน สอนเพลง	1.เด็กสามารถเข้าใจบทเรียนที่เรียนอยู่ได้	1.เด็กบางคนไม่ค่อยตั้งใจเรียน	1. ให้พ่อแม่ช่วยบอกให้ลูกมาเรียน
2.ช่วยสอนการบ้านที่ได้จากครู	2.เด็กมีงานส่งครู	2.การเดินทางมาเรียน	2. อยากให้มียกย่อง
3.สอนโจทย์ปัญหาคณิต	3.ทำให้เด็กไม่เกิดความเหงา	3. ขาดงบประมาณในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ	สนับสนุนดำเนินกิจกรรม
4. เสริมจากการเรียนให้เด็กได้เล่นตามอัธยาศัยให้เด็กได้กินของว่างขนม	4.เด็กได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	4. เด็กคิดทวิเลยไม่สนใจการเรียน	3. ให้พ่อแม่เด็กมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมเช่นมารับมาส่งเด็ก
	5. ได้รู้จักการวิเคราะห์โจทย์ปัญหาต่างๆ	5. ไม่ค่อยมีเครื่องมือในการสอนและสถานที่	

บ้านป่าสักน้อย+บ้านปงป่าเอื้อง

กิจกรรม	ผลที่ได้รับ	ปัญหาอุปสรรค	ข้อเสนอแนะ
1.เล่นเกมส่นันทนาการ	1. ทำให้น้องได้รับความรู้	1.เด็กไม่มีสมาธิเรียน	1. พ่อแม่ช่วยบอกลูก

ร้องเพลง	เพิ่มเติม	2. เด็กไม่ค่อยตั้งใจเท่าไร	พลงมาเรียน
2. สอนหนังสือตามบทเรียน	2. ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	3. อุปสรรคการเรียนรู้ไม่ค่อยพร้อม เช่น บางคนลืมเอาดินสอ ปากกามาบ้างและบางทีก็ไม่เอาอุปกรณ์มาเลย	2. ไม่ มีทุนในการดำเนินกิจกรรม
3. สอนการบ้าน	3. ทำให้เด็กเข้าใจในเนื้อหาบทเรียนมากขึ้น	4. สถานที่การเรียนการสอนห่างไกลจากหมู่บ้าน	3. อยากให้ผู้ปกครองได้มาร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนด้วย
4. วาดรูปตามจินตนาการ	4. เด็กๆ ได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน		
5. ต่อกาบบ้าน			

สายฝน แก้วรากมขผู้บันทึกการประชุม

7 ธันวาคม 2546

สรุปค่ายฟื้นฟูความรัก ความเข้าใจสู่ครอบครัว
วันที่ 9-10 ธันวาคม 2545 ณ วังธารวิสูตร

วัตถุประสงค์

1. เพื่อฟื้นฟูความรัก ความเข้าใจในครอบครัวเด็กที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์
2. เพื่อสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันและมีความรัก ความผูกพันกันมากขึ้น

วิธีการ

1. จัดค่าย 2 วัน 1 คืน
2. จัดกิจกรรมฟื้นฟูความรัก ความเข้าใจ ในการอยู่ร่วมกันของเด็กและผู้ดูแลเด็ก

ผลที่ได้รับจากกิจกรรม

1. เด็กและครอบครัวมีความเข้าใจซึ่งกันและกันในการอยู่ร่วมกัน
2. เด็กได้กล้าแสดงความคิดเห็น และกล้าแสดงออก ทำให้เด็กได้รู้แรงเข้มใจ

วิธีดำเนินการ / เนื้อหา

วันที่ 9 ธันวาคม 2545

เวลา 17.30 น.	เดินทางออกจากบ้านเพื่อมาเข้าค่ายฟื้นฟูความรัก
เวลา 18.30 น.	รับประทานอาหารร่วมกัน
เวลา 19.30 น.	ทำกิจกรรมร่วมกัน - เล่นเกมส์เพื่อย่อยอาหาร เกมส์ ลูก-นัง - ร้องเพลงสวัสดีเพื่อทำความรู้จักกัน - แต่ละคนแนะนำชื่อของตัวเองและมาจากที่ไหน ให้ทุกคนรู้จัก - เล่นเกมส์ สมเพ-สมพิศ - ให้คุณชายและคุณลุงออกมาเล่น เพื่อให้เด็กๆ มีความสุขกัน
เวลา 20.30 น.	เจ้าหน้าที่แนะนำห้องนอน เพื่อเก็บของเข้าห้องเพื่อนอนตามกลุ่มที่จัดไว้
เวลา 21.00 น.	เข้านอนตามห้องที่จัดไว้

ธันวาคม 2545

เวลา 07.00 น.	ตื่นนอน ทำธุระส่วนตัว
เวลา 07.30 น.	พาเด็กวิ่งออกกำลังกาย เพื่อให้มีความสดชื่นในตอนเช้า ร่างกายพลานามัยแข็งแรง - วิ่ง บริหารร่างกาย - เล่นเกมส์หอย - เล่นเกมส์นกแตกรัง - ทุกคนเข้าห้องประชุม - ร้องเพลงร่วมกัน เพื่อสร้างสัมพันธ์ไมตรีต่อกัน - แลกป้ายชื่อ เพื่อให้ทุกคนได้รู้จักกันและเกิดความสุขสนุกสนาน

เวลา 08.00 น.	รับประทานอาหารร่วมกัน
เวลา 09.00 น.	เข้าห้องประชุมทำกิจกรรมร่วมกัน
	- ร้องเพลงเส้นชัย เพื่อให้ทุกคนร้องเพลงร่วมกัน
	- เล่นเกมสั โยนลูกบอลตามเพลงที่กำหนดให้
	- เล่นเกมส้วางแผนเพื่อให้ทุกคนมีความสามารถอยู่ร่วมกันได้ ในกระต่ายผ่านเดียว และสร้างความสามัคคี และความกล้าหาญของตนในการอยู่ร่วมกัน
เวลา 09.30 น.	ทำกิจกรรมร่วมกันทั้งผู้ใหญ่และเด็ก เรื่อง สิ่งที่เด็กต้องการจากผู้ใหญ่ และเด็กไม่ต้องการในสิ่งที่ผู้ใหญ่ปฏิบัติ เพื่อให้เด็กแสดงความคิดเห็นว่าความคิดจะตรงกับผู้ใหญ่ ว่าจะมีความคิดตรงกันหรือไม่
	- แบ่งคำถามกลุ่มสี่
	- แจกกระดาษเพื่อให้เด็กๆแสดงความคิดและพูดของแต่ละคน
	- ให้เด็กวาดรูปตามความฝันของตนเอง
เวลา 10.30 น.	พักรับประทานอาหารว่าง
เวลา 10.45 น.	ร้องเพลงเส้นชัย+พระคุณแม่ เพื่อให้ทุกคนร้องได้และคิดถึงพระคุณแม่ที่เลี้ยงเรามา
	- ให้แม่และลูกโอดออกมาแสดงความรักของแม่ที่มีต่อลูก
	- ฟังเพลงความรักความอบอุ่นในครอบครัว
เวลา 11.00 น.	ให้แต่ละกลุ่มออกมานำเสนอที่ได้ระดมความคิด
	สรุป ของกลุ่มเด็ก “สิ่งที่เราขอให้ผู้ใหญ่ปฏิบัติต่อเรา “
	1. ขอบให้ทำอาหารที่เราขอบให้ทาน
	2. ขอบให้ส่งไปเรียนหนังสือ
	3. ขอบให้พาเราไปเที่ยว
	4. ขอบให้ซื้อของเล่นให้
	5. ให้เงินไปซื้ขนม
	6. ซื้ออุปกรณ์การเรียน- การกีฬาครบถ้วน
	7. สละเวลาให้เรา-มีเวลาให้
	8. ไม่ดุคำ พูจจาดีๆด้วย
	9. ให้อิสระแก่ลูก
	10. สอนให้ลูกทำความดี
	11. อยากให้พ่อแม่ให้กำลังใจ
	12. อยากให้พ่อแม่อยู่กับเรานานๆ
	13. อยากให้พ่อแม่เป็นคนดีไม่ให้ใคร มองพ่อแม่ในแง่ร้าย
	14. รับฟังความคิดเห็นของลูกเมื่อมีปัญหา
	15. ให้ในสิ่งที่ต้องการ(ตามความเหมาะสม)
	16. ไม่ซ้ำเติมในความผิดของลูก
	17. เอาใจใส่ดูแล
	18. ส่งเสริมทำในสิ่งที่ดี เช่น เล่นกีฬา ร้องเพลง

9. อยากรู้เป็นครู / อาจารย์

สรุปของกลุ่มผู้ใหญ่ “สิ่งที่พ่อแม่ชอบให้ลูกทำงานและหลานทำงาน”

1. ชอบให้ตั้งใจเรียนหนังสือ เป็นเด็กฟังพ่อแม่กล้าคิดกล้าทำ
2. ชอบให้ลูกหลานช่วยแบ่งเบา ภาระงานบ้านที่จะเป็น ซึ่งเป็นงานที่เบา
3. อยากรู้ให้ลูกพูดจาไพเราะกับผู้ใหญ่ มีกิริยามารยาทดี เช่น สวัสดีค่ะ-ครับก่อน
ก่อนไปโรงเรียนและหลังเลิกเรียน
4. อยากรู้ให้ลูกคบเพื่อนที่ดี
5. อยากรู้ให้ลูกหลานรู้สึกรักถึงคุณพ่อแม่และปู่ย่าตายาย
6. อยากรู้ให้ลูกรู้จักช่วยเหลือสังคม ช่วยผู้ใหญ่ทำกิจกรรม เป็นงานโรงเรียน งาน
วัด งานชุมชนบ้านใหม่
7. อยากรู้ให้ลูกอยู่พร้อมหน้าพร้อมตา พ่อแม่และครอบครัว เวลากินข้าว ไม่ต้องการ
ให้เที่ยว หลังเลิกเรียน
8. อยากรู้ให้ลูกออกกำลังกาย เช่น กีฬาในร่ม ละครรื้อ ฟุตบอล
9. อยากรู้ให้ลูกหลานเล่นดนตรี
10. อยากรู้ให้ลูกเก็บออมรู้คุณค่าของเงิน อย่างประหยัด

“สิ่งที่พ่อแม่อยากให้ลูกหลานทำ”

1. ไม่ต้องการให้ไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดทั้งต้น
2. ไม่ต้องการให้ไปเที่ยวตอนกลางคืน
3. ไม่ชอบให้พูดจาโกหก
4. ไม่ชอบให้ขโมยเงินไม่ใช่สิ่งจำเป็น
5. ไม่อยากให้ลูกหลานลักเล็กขโมยน้อย
6. ไม่อยากให้ลูกหลานคบเพื่อนที่ไม่ดี เช่น กินเหล้า สูบบุหรี่
7. ไม่อยากให้ลูกหลานได้แย่ง ปู่ย่า ตายาย พ่อแม่ หรือพูดแทรกเวลาผู้ใหญ่พูด
กัน
8. ไม่อยากให้ลูกหลานมีแฟนก่อนวัยอันสมควรเพราะจะเรียนไม่จบ
9. ไม่อยากให้คบแก๊งค์ ซามูไร หรือแก๊งค์ยาบ้า
10. ไม่อยากให้แค่ตัวขยันขันแข็ง หรือขยันสวดมนต์, สวดมนต์

เวลา 11.45 น.

ทำกิจกรรมประเมินอารมณ์ใบหน้าของแต่ละคน

เวลา 12.00 น.

พักรับประทานอาหารกลางวัน

เวลา 13.00 น.

เข้าห้องประชุม

- เล่นเกมสติก-นึ่ง เพื่อสร้างความกระฉับกระเฉง ร้องไว

- เล่นเกมสี่ จี๋เอ๋ เพื่อให้ทุกคนได้หัวเราะ

เวลา 13.20 น.

ให้ทุกคนทำการ์ด วันคริสมาสต์และวันปีใหม่ เพื่อให้ทุกคนมีความคิดสร้างสรรค์
และมีความหมาย สร้างสัมพันธ์ความรักที่มีต่อกัน

เวลา 14.00 น.	รับประทานอาหารว่าง
เวลา 14.00 น.	ร้องเพลงค่าน้ำนม เพื่อสร้างสัมพันธ์ไมตรี ความรักประทับใจ
	- รักไม่เห็นแก่ตัว
	- รักซึ่งกันและกัน
	- รักไม่อิจฉา
เวลา 14.30 น.	นำการ์ดที่เด็กๆทำนำมาเล่าสู่กันฟัง ปูย่าตายาย แม่ ออกแสดงความรักต่อกัน
เวลา 15.00 น.	จับของขวัญ
เวลา 15.20 น.	ไปเล่นน้ำที่สระว่ายนํ้า
เวลา 17.00 น.	เดินทางกลับบ้าน

บันทึกการประชุมโดย สายฝน แก้วรากมุก

10 ธันวาคม 2545

สัมมนาเวทีสิทธิเด็ก

วันที่ 24 มกราคม 2546 ณ อาคารชุมชนรักษา

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้เกิดความตระหนักในการดูแล ปกป้องคุ้มครองสิทธิเด็ก
2. เพื่อให้ก่อให้เกิดการวางแผนงาน ทิศทางในการดูแลสิทธิเด็กในชุมชนและเกิดการปฏิบัติ

วิธีดำเนินการ

1. เปิดประชุมโดย นายศรีทน กัมมะโน (นักวิจัยหลัก)

2. นำขบวนการโดย ศุภพิสิฐ พูลพิพัฒน์

- พูดถึงสถานการณ์ของปัญหาเด็กในปัจจุบัน และได้มีรูปเด็กถูกกระทำและเด็กอยู่กับครอบครัว หรือผู้สูงอายุ

ขบวนการที่ 1

1. ให้ทุกคนนับ 1-8
2. แจกกระดาษคนละ 1 แผ่นและปากกาคนละ 1 ค้าม
3. ให้ทุกคนดูรูปภาพที่คุณพิสิฐ ได้นำมา
4. ให้ทุกคนดูรูปภาพแล้วเขียนความรู้สึกแล้วนำไปคิดที่รูปภาพ
5. คุณ พิสิฐ ได้อธิบายในรูปภาพของสภาพปัญหาเด็ก

สรุปจากรูปภาพที่ทุกคนเขียน

รูปภาพที่ 1 เด็กอยู่กับครอบครัวและได้รับการดูแล / ได้รับความดูแลจากแม่ สงสาร น่ารัก ไร้เดียงสาต้องเอาใจใส่เป็นพิเศษ

รูปภาพที่ 2 เด็กถูกใช้แรงงาน / ใช้แรงงานเด็กเกินขอบเขต ใช้แรงงานเด็กหนักเกินไป

รูปภาพที่ 3 เด็กขึ้นร้องไห้ / เ็นดูสงสาร

รูปภาพที่ 4 เด็กไปประกอบอาชีพคือขายบริการทางเพศ / เสียวใจ เวทนา เห็นใจลูกผู้หญิง

รูปภาพที่ 5 เด็กอยู่กับคนชรา / เวทนาสงสาร อยากให้ความช่วยเหลือเท่าที่ทำได้ อยู่กับคนชราอยากใหหน่วยงานช่วย

รูปภาพที่ 6 เด็กเร่ร่อนขอทานนอนข้างถนน / สงสารเสียใจมาก

รูปภาพที่ 7 เด็กถูกทำร้ายร่างกายจนเสียชีวิต / เวทนาสงสาร

รูปภาพที่ 8 เด็กได้รับการศึกษา / เด็กได้รับการศึกษาคือ เด็กคืออนาคตของชาติ การศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในตัวเด็ก

ขบวนการที่ 2 ทำอนุสัญญา รูปมือ

1. เด็กต้องได้รับความคุ้มครองและดูแล เช่น ทางเพศ ถูกทำร้ายร่างกาย ควรได้รับความดูแล
2. ได้รับความศึกษาต้องได้เรียนหนังสือ
3. การพักผ่อน กิจกรรมกับเพื่อน เช่น วาดรูป ทัศนศึกษา หรือกิจกรรมในหมู่บ้าน
4. ให้สิทธิเสรีภาพของเด็กและความสามารถ
5. การรับผิดชอบของผู้ปกครองที่ดูแลเด็ก

ทำอนุสัญญา รูปต้นไม้ มี 4 ด้าน

1. การมีชีวิตอยู่รอด คือ การคลอดที่มีความปลอดภัย และรับวัคซีนครบและการดูแลที่ดี
2. การคุ้มครอง คือ เขาต้องใช้แรงงาน หรือไปเร่ร่อนอยู่ข้างถนนและทำร้ายร่างกายหรือให้เด็กขายพวงมาลัยตามแยกไฟแดงหรือร้านอาหารถึง ตี 1-2 ไม่ควรให้ทำอย่างนั้น คุ้มครองให้พ้นจากยาเสพติด ฯ
3. การพัฒนา คือ ควรให้โอกาสกับเด็กและได้รับการพัฒนา และเตรียมความพร้อมให้กับเด็ก คือ ต้องได้รับการศึกษาและเข้าสู่สังคมและ กล้าแสดงออกและแสดงความคิดเห็นของเด็ก
4. การมีส่วนร่วม คือ อยากทำอะไรผู้ปกครองควรจะให้เด็กมีในการตัดสินใจร่วมกับผู้ปกครอง และไม่ควรตามใจมากเกินไปก็ไม่ดี ไม่ให้เลยก็ไม่ดี

ขบวนการที่ 3 ให้ทุกคนอ่านกลอนสิทธิของเด็ก

1.

ขบวนการที่ 4 ให้ทุกคนเล่าตอนตัวเองเป็นเด็ก

ขบวนการที่ 5 เรียงร้อยดวงใจมอบให้เด็ก

เป็นการบอกตัวเราเอง และสารภาพความคิดที่เราได้ทำ

1. แจกรูปหัวใจสีคำให้คนละ 1 ดวง และปากกา
2. มีกล่องหัวใจสีคำให้
3. กำหนดเวลาให้ 10 นาที
4. ให้เราทบทวนที่เราทำสิ่งไม่ดี หรือ ขอโทษเขาและให้เขียนลงในหัวใจสีคำ
5. เขียนเสร็จแล้วนำไปใส่ในกล่องกระดาษสีคำ
6. แล้วนำไปเผาไฟ

อยากทำอะไรให้เด็กๆ

1. แจกรูปหัวใจสีชมพู-ปากกา
 2. มีกล่องหัวใจสีแดงให้
 3. กำหนดเวลาให้ 10 นาที
 4. ให้เขียนในสิ่งที่จะทำให้เด็กๆมีความสุขหรือทำอะไรให้กับเด็ก
 5. เขียนเสร็จแล้วนำไปติดเรียงร้อยดวงใจมอบให้เด็กน้อย มีดังนี้คือ
- จะเลี้ยงดูและมีการศึกษาที่ดีมีความรับผิดชอบ
 - สอนเขาให้เขาเป็นผู้นำที่ดี
 - อยากให้เด็กมีความรู้เรียนหนังสือจบชั้นสูงสุด
 - หาเงินให้เป็นทุนการศึกษาและให้โอกาสคิด
 - อยากจะให้ลูกหลานทุกคนเป็นคนดีพร้อมทั้งด้านร่างกายและจิตใจ อยู่ในสังคมดี
 - จะเป็นตัวอย่างคนแบบให้ลูกให้ดีที่สุด และทำในสิ่งที่มีประโยชน์มากที่สุด
 - ให้ความรัก ให้ความรู้ ให้มีคุณธรรม และให้ความอบอุ่น
 - จะทำในสิ่งที่เขาชอบ
 - ให้โอกาสเด็กที่เท่าเทียมกัน

อ.อภิเดช ชัยราชา

ชี้ให้เห็นปัญหาจากรูปภาพ เช่นเด็กถูกระทำรุนแรงเด็กเลยไปกระทำความรุนแรงให้คนอื่นหรือ เด็กเรียนแบบจากผู้ใหญ่ ทบทวนด้วยว่าความต้องการของเด็กว่าเขาอยากจะได้อะไรจากผู้ใหญ่ แบ่งกลุ่มตามหมู่บ้านที่ทำได้จริง

1. กิจกรรมที่ทำได้จะทำอะไร ?
2. จะหาแหล่งสนับสนุนได้อย่างไร และทรัพยากรจากที่ไหน ?
3. ใครจะเป็นคนประสานงานและดำเนินการต่อเนื่อง ?

นำเสนอแต่ละหมู่บ้าน

บ้านคงขี้เหล็ก

กิจกรรม	งบประมาณ/ทรัพยากร	ผู้ประสานตัวหลักในหมู่บ้าน
1. แก้ไขเขาวงกตในหมู่บ้าน - อบรมเขาวงกต+ผู้ปกครองเรื่องยาเสพติด-กีฬา 2. พี่สอนน้อง - สอนการบ้าน 3. ทุนการศึกษาเด็กที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์	- งบประมาณจาก อบต. หรือ สสจ. - จัดผ้าป่าในหมู่บ้าน - กองทุนในหมู่บ้านทุกอย่าง	1. นางไสว ลินธิ์ 880944 2. นายคงแก้ว สองแก้ว 880137 3. นายรัฐกิจ ไชยแสง 4. น.ส วิไลวรรณ ไชยวรรณ 880820 5. นายนิเวศ มากำ 880201

บ้านป่าสักน้อย

กิจกรรม	งบประมาณ / ทรัพยากร	ผู้ประสานตัวหลักในหมู่บ้าน
1. จัดเข้าค่ายอบรม คุณธรรมจริยธรรม	- ระดมทุนในหมู่บ้านและขอ บางส่วนจาก อบต. และในการ จัดหาวิทยากรในการอบรมจะ ขอความร่วมมือจาก ผู้นำชุม ชน,พระ,ครู,อาจารย์	1. นายศรีทน กำมะ โน09-9509162 2. นายสมอวิล พูจันทร์ 390649 3. นายทนต์ บุญรัตน์ 4. นางศรีบุตร อุดมใหม่ 5. พรพิมล คำมามอ

บ้านหนองเหนียว

กิจกรรม	งบประมาณ / ทรัพยากร	ผู้ประสานตัวหลักในหมู่บ้าน
1. กิจกรรมต่อเนื่องโครงการพี่สอนน้อง	- จากในชุมชนหมู่บ้านและชุมชน	1. นายวราพงษ์ โตนคทอง 446282 2. นางวาสนา ปาลีตา 446445 3. นางฟองคำ มูลเพ็ช 4. นางวนิดา ปาลี 446329 5. นายทุน ปัญเจริญ

บันทึกการประชุมโดย สายฝน แก้วรากมูข

24 มกราคม 2546

**การสรุปบทเรียนการวิจัย “ชุมชนกับการจัดการแก้ไขปัญหาลูกกอล์ฟรื้อเฮคส์
ณ อาคารชุมชนรักษา วันที่ 31 มกราคม 2546 สนับสนุนโดย สทว.**

กิจกรรม

การสรุปบทเรียน เขียนรายงานนำเสนอผลงานการวิจัยเชิงนโยบายและเชิงปฏิบัติในการช่วยเหลือเด็กที่ได้รับผลกระทบจากเฮคส์ในระดับต่อไปอย่างต่อเนื่องคือในเรื่องของ Community based และในระดับตำบลต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสรุปการพัฒนาการวิจัยแบบมีส่วนร่วม
2. เพื่อวางแผนปรับเปลี่ยน ปรับปรุงขบวนการวิจัยให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ของชุมชน
3. เพื่อนำข้อมูลเชิงวิชาการและแนวทางในการปฏิบัติแก้ไขปัญหาลูกกอล์ฟ ผลักดันเชิงนโยบายให้มีการปฏิบัติการในพื้นที่ต่อไป

วิธีการ

1. นำข้อมูลทั้งหมดมาสรุป วิเคราะห์เชื่อมโยงให้เห็นขบวนการในการพัฒนา และเขียนบทสรุปเชิงวิจัย
2. นำเสนอผลงานการวิจัยต่อองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อผลักดันให้เกิดการบรรจุในการวางแผนในการแก้ไขปัญหาลูกกอล์ฟที่ได้รับผลกระทบจากเฮคส์

ขั้นตอนการดำเนินงานกิจกรรม

อ.อภิเดช ชัยราชา ได้แจกตารางสรุปกิจกรรมโครงการวิจัยชุมชนกับการจัดการแก้ไขปัญหาลูกกอล์ฟรื้อเฮคส์ กรณีศึกษา: หมู่ 4 ต.เข้ร้าง, หมู่ 13 ต.บวัก้าง, หมู่ 3 ต.ปุกา

อ.สันกำแพง จ.เชียงใหม่ ให้กับทีมวิจัยทุกคนอ่านและร่วมกันวิเคราะห์แบบมีส่วนร่วมโดยแบ่งทีมวิจัยตามหมู่บ้านเป็น 3 หมู่บ้าน โดยวิเคราะห์ในประเด็นดังต่อไปนี้

1. ทีมวิจัยได้ทำอะไรบ้าง (ก่อนเข้าร่วม/ หลังเข้าร่วม) พัฒนาอย่างไร
3. เด็กได้รับอะไรบ้าง
4. ชุมชนได้รับอะไรบ้าง
5. ปัญหาอุปสรรค
6. ข้อเสนอแนะ
7. จะทำอะไรต่อไป

ซึ่งแต่ละหมู่บ้านได้ร่วมกันวิเคราะห์ข้อมูลแล้วสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

หมู่บ้าน	ทีมวิจัยทำอะไร พัฒนา อย่างไร	เด็กได้รับอะไรบ้าง	ชุมชนได้รับอะไรบ้าง	ปัญหาอุปสรรค	ข้อเสนอแนะ	จะทำอะไรต่อไป
บ้านหนองเหนือ	ก่อนเข้าร่วม - ยังไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับ ผู้ติดเชื้อและเด็กที่ได้รับผลกระทบจากเอคเอดส์ชัดเจนแน่นอน หลังเข้าร่วม - ได้ทราบถึงปัญหาของเด็กที่ได้รับผลกระทบจากเอคเอดส์ที่ชัดเจน มีการพัฒนาตัวเองในด้านความคิดวิเคราะห์ แลกเปลี่ยนรวบรวมปัญหา ประสานงานที่กว้างขึ้น	เด็กได้รับความเข้าใจ ความรักจากชุมชนมากขึ้นจากการที่เด็กไม่เคยได้รับเลย ซึ่งวัดจากการที่เด็กได้รับการช่วยเหลือ มีกองทุนในหมู่บ้าน เด็กมีความสัมพันธ์กับชุมชน มีพื้นที่สามารถสนทนากับเรื่องของการบ้าน และชุมชนเกิดความสนใจในเด็กที่ได้รับผลกระทบจากเอคเอดส์มากขึ้น	ชุมชนได้รับทราบถึงปัญหาของเด็กที่ได้รับผลกระทบจากเอคเอดส์และปัญหาของเด็กที่พ่อแม่แยกทางกัน สามารถเชื่อมโยงปัญหาได้เชื่อมโยงความเข้าใจในปัญหา	ชุมชนยังไม่ค่อยให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่ โดยเฉพาะผู้นำยังไม่เห็นความสำคัญเพราะอ้างว่าพ่อแม่เด็กเป็นผู้ที่นำโรค ร้ายมาใส่ตัวเองทั้งๆ ที่รู้เกี่ยวกับโรคเอคเอดส์เป็นอย่างดีว่าเป็นอย่างไร	ให้ทีมวิจัยทั้งหมดที่อยู่ในชุมชนเป็นแกนนำช่วยกันแก้ปัญหาโดยทีมวิจัยไปพบปะพูดคุยกับผู้นำในชุมชนแบบตัวต่อตัวเกี่ยวกับปัญหาของเด็กที่ได้รับผลกระทบจากเอคเอดส์ที่จะเกิดขึ้นในชุมชน นำเรื่องปัญหาของเด็กที่ได้รับผลกระทบจากเอคเอดส์ในการประชุมของหมู่บ้านต่อไป	จะสานต่อโครงการที่สอนน้องให้ต่อเนื่องและจะติดตามขยายผลงานของเด็กจะให้การสนับสนุนกองทุนช่วยเหลือเด็กให้เพิ่มมากขึ้นโดยทีมวิจัย 6 คนและเยาวชนที่เป็นพี่สอนน้อง เข้าร่วมเป็นกรรมการจัดทำโครงการเสนอต่ออบต.เพื่อของบประมาณสนับสนุนกิจกรรมนี้ต่อไป
หมู่บ้าน	ทีมวิจัยทำอะไร พัฒนา อย่างไร	เด็กได้รับอะไรบ้าง	ชุมชนได้รับอะไรบ้าง	ปัญหาอุปสรรค	ข้อเสนอแนะ	จะทำอะไรต่อไป
บ้านดงขี้เหล็ก	ก่อนเข้าร่วม	1.ความรัก ความอบอุ่น	1.คนในชุมชนมีส่วน	1.ขาดการเสียดูจาก	1.จัดอบรมเยาวชน+ผู้	

	1. ไม่กล้าแสดงออก ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น 2. อยากจะช่วยเหลือผู้อื่นให้เกิดความเข้าใจในเรื่องของเด็กที่ได้รับผลกระทบจากเอคส์ 3. มีความคิดที่จะสร้างสรรค์ให้มีการอยู่ร่วมกันได้อย่างมีสันติ 4. อยากได้กระบวนการเรียนรู้และกระบวนการเรียนรู้ในการทำวิจัย 5. อยากลอง	จากครอบครัวที่ดูแลมากขึ้น 2. ได้รับการดูแลจากชุมชนและนักวิจัยมากขึ้น 3. ได้รับความรู้การสอนการบ้านจากพี่สอนน้อง 4. เด็กได้รับการช่วยเหลือด้านทุนการศึกษา จากชุมชนโดยการระดมทุนในชุมชน 5. เด็กมีความกล้าแสดงออกมากขึ้น กล้าพูดกล้าแสดง	ร่วมในการวิเคราะห์ปัญหาและแสดงความคิดเห็น 2. มีกองทุนช่วยเหลือเด็กในชุมชน 3. มีความเข้าใจในเรื่องเด็กและมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมในชุมชนมากขึ้น	คนในชุมชนในการร่วมกิจกรรม 2. ขาดงบประมาณสนับสนุนกิจกรรมในชุมชน ผู้นำชุมชนบางคนไม่ให้ความสำคัญกับสนับสนุน	ปกครองด้านกีฬา ยาเสพติดและเอดส์ 2. จัดระดมทุนในชุมชนและแจกทุนการศึกษาเด็ก 3. สนับสนุนกิจกรรมที่สอนน้อง 4. มีทีมเยี่ยมเยียนเด็กและผู้ติดเชื้อมาในชุมชนเพื่อให้กำลังใจ	
หมู่บ้าน	ทีมวิจัยได้อะไร พัฒนาอย่างไร	เด็กได้รับอะไรบ้าง	ชุมชนได้รับอะไรบ้าง	ปัญหาอุปสรรค	ข้อเสนอแนะ	จะทำอะไรต่อไป
บ้านดงขี้เหล็ก(ต่อ)	หลังเข้าร่วม 1. ได้ความรู้และกระบวนการเรียนรู้ต่างๆ โดยเฉพาะกระบวนการวิเคราะห์จากการร่วมทำกิจกรรม	ความคิดเห็น เพราะคนในชุมชนมีความเข้าใจมากขึ้น				

	8. ชุมชน ผู้นำในชุมชนมี ส่วนร่วมในการแก้ไข ปัญหาเด็กมากขึ้น	เด็กได้รับอะไรบ้าง	ชุมชนได้รับอะไรบ้าง	ปัญหาอุปสรรค	ข้อเสนอแนะ	จะทำอะไรต่อไป
หมู่บ้าน บ้านป่าสักน้อย	ทีมวิจัยได้ขอไว้ พัฒนา อย่างไร ก่อนเข้าร่วม นักวิจัยยังไม่ทราบข้อ มูลเกี่ยวกับปัญหาของ เด็กที่ได้รับผลกระทบ จากเอกสารอย่างชัดเจน และเที่ยงตรง อีกทั้งยัง ไม่เข้าใจในวิธีการหาข้อ มูล หลังเข้าร่วม 1. ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาของเด็ก ที่ได้รับผลกระทบจาก เอกสารและปัญหาของโรค เอดส์ 2. ได้วิธีการและเทคนิค ในการที่จะจัดประชาคม	1. ได้รับความรู้ ความเข้าใจในการใช้ชีวิตในสังคม, ชุมชน เช่น เด็กที่มาร่วมกิจกรรมได้มีโอกาสในการแสดงออก 2. เด็กได้รับความรัก ความอบอุ่นจากคนรอบข้างมากขึ้น 3. เด็กได้รับการช่วยเหลือ สนับสนุนในด้านทุนการศึกษา 4. เด็กมีโอกาสในการแสดงออกในการจัดค่าย และเด็กมีเพื่อนมากขึ้น 5. เด็กมีโอกาสบอก	1. คนในชุมชนได้รู้วิถีชีวิตในการช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์ 2. คนในชุมชนรู้วิธีการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับผู้ติดเชื้อและผู้ที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์อย่างจริงจัง ไม่เหยียดหยาม 3. ชุมชนมีความเข้าใจในการดูแลตัวเองและครอบครัว ทำให้ลดปัญหาเอดส์และปัญหาเด็กกำพร้า	1. เวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักวิจัยมักจะตรงกับงานส่วนตัว 2. การจัดกระบวนการวิเคราะห์ นักวิจัยบางคนไม่มีความถนัดในการดำเนินกิจกรรม 3. การจัดโครงการที่สอนน้อง ไม่มีผู้ใหญ่น้อยกำกับดูแลและในอนาคตไม่มีงบประมาณในการสนับสนุนต่อ	1. นักวิจัยควรจะต้องฝึกการปฏิบัติกระบวนการในการจัดกิจกรรมให้มีการคล่องแคล่วทุกคน 2. นักวิจัยต้องจัดสรรเวลาให้ได้เพื่อเข้าร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง	

หมู่บ้าน	ชาวบ้าน	เด็กได้รับอะไรบ้าง	ชุมชนได้รับอะไรบ้าง	ปัญหาอุปสรรค	ข้อเสนอแนะ	จะทำอะไรต่อไป
บ้านป่าสักน้อย(ต่อ)	อย่างมีส่วนร่วม 3.ได้ปฏิบัติงานที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ได้รับผลกระทบจากโรคเอดส์ โดยได้ฝึกปฏิบัติงานจริง 4.ได้กลายามีตร เพื่อนร่วมงานร่วมอุดมการณ์ที่สามารถแลกเปลี่ยนประสบการณ์กันได้ 5.ได้รับประสบการณ์จากการศึกษาดูงานมาปรับใช้กับชุมชนได้โดยเฉพาะในเรื่องของการออมทรัพย์	ความต้องการของตนเองที่มีต่อผู้ประกอบการอย่างแท้จริง	4.ชุมชนได้รับความสามัคคีจากฝ่ายต่างๆและพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือมากขึ้นในด้านต่างๆ ด้วย		3.ควรจะหาผู้รับผิดชอบร่วมกับเด็ก ำในโครงการที่ตนเอง	กันอย่างแท้จริง สิ่งที่ทำให้การเป็นทีมวิจัยดำเนินมาได้เป็นอย่างดีเนื่องมาจากใจที่เสียสละของทีมนักวิจัยที่มา ร่วมกันทำงานอย่างแท้จริง

- อ.อภิเดช เสริมโคสให้ข้อสังเกตว่า จากการที่ทีมวิจัยทั้ง 3 หมู่บ้านได้นำเสนอมาจะเห็นได้ว่า ก่อนการนำเสนอได้มีการวางแผนการทำงานกันโดยแบ่งหน้าที่รับผิดชอบกันในทีม โดยแบ่งตามความสามารถและความถนัดของแต่ละคน การวิจัยในครั้งนี้เหมือนกับ “การเอาวิธีการจับปลา ให้กับทีมวิจัยทุกคน ไม่ใช่เอาปลาให้” ใน การมองปัญหาที่แท้จริงนั้นจะต้องมีการเชื่อมโยงปัญหาโดยมีการเชื่อมโยงปัญหาจากเหตุ ไปหาผลของปัญหา แล้ว ร่วมกันวิเคราะห์หาทางออกในการแก้ไขปัญหามิใช่มองปัญหาแล้วตัดสินใจเลยทันที ซึ่งทีมป่าสักน้อยนั้นมีทุน ดำรงในการดำเนินกิจกรรมอยู่บ้างแล้วในการทำกิจกรรมจากเอดส์เน็ต จำนวน 40,000 บาท จึงสามารถนำวิธีการที่ได้รับไปใช้ในการฝึกปฏิบัติในการจัดกิจกรรม ส่วนของบ้านคางซีเหล็กนั้น มีทั้งความอ่อนแอและแข็ง ความ แข็งคือมีคณะกรรมการเพิ่มขึ้นมาและสานต่อ ส่วนความอ่อน คือขอ. ผู้นำเช่นอบต.ฐานต่อยากมาก ปัญหา การดำเนินการแก้ไขปัญหาลูกที่ได้รับความกระทบจากเอดส์ ในหมู่บ้านคางซีเหล็กแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม แต่ยังคงแก้ไขของอบต. โดยทางทีมวิจัยจะต้องเข้าไปของบประมาณจากอบต. สิ่งที่จะต่อ 3 หมู่บ้านให้เดินต่อเหมือนกันดังคำพูดทุกคนต้องมีใจและ ทุนคน จะต้องมีกิจกรรมและแผนที่จะทำต่อ ขาคกลไกที่จะเข้าไปประสาน เพราะมันไม่มีน้ำมันหล่อลื่นซึ่งมีคนที่จะต้องประสานต่อ งานวิจัยเราสามารถที่จะนำกระบวนการที่ได้รับไปใช้ในการดำเนินการในการการแก้ไขปัญหาดัง ๆ ได้ทุกปัญหาในชุมชนและเชื่อว่าทุกคนที่เป็นทีมวิจัยมีศักยภาพที่จะทำ

-การสะท้อนความรู้สึกรของทีมวิจัยแต่ละคน

พ่อคางแก้ว

-รู้สึกดีใจที่เข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์การทำงานช่วยเหลือผู้อื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กที่ได้รับ

ผลกระทบจากเอดส์

คุณรัฐกิจ

-1 ปีที่ผ่านมารู้สึกดีใจที่ได้มาร่วมงาน ซึ่งตนเองได้ขโมยเวลาที่มีอยู่เพื่อส่วนรวม เป้าหมายของเรา คือการแก้ไขปัญหาลูก เด็กสมัยนี้ทำอะไรไม่ค่อยเป็น พ่อแม่ทำให้เกินไปทำให้ทำอะไรเพราะความรำคาญ หวังว่าสัปดาห์หน้าจะได้มาร่วมงานกันอีกครั้งหนึ่งกับทีมทางป่าสักน้อย มะหนองหนิง

คุณจันทน์นัท

-ส่วนหนึ่งคือและภูมิใจในคนรุ่นพ่อจะต้องมาใช้สมองให้กับลูกหลาน และได้เห็นความอีกที่จะมา ทำงานและคิดถึงพ่อ ดีใจ ที่ทุกคนให้ความอบอุ่นเป็นกันเองส่วนหนึ่งได้แนวทางในการทำงานหรือ เรียนต่อไป

คุณศรีทน กำนะโน

-น่าจะมีการสานต่อ เพราะเหมือนกับว่าเวลาไม่นาน ในส่วนของคนแก่บางคนพูดออกจากใจจริง หึงแค้นว่าซึ่งใจ วัตถุประสงค์ความจริงใจของเขา จากเมื่อก่อน ทุกคนมีความสนิทสนมกัน ไม่แบ่งชั้นกัน ไม่แบ่งศาสนากัน แต่คิดร่วมกันว่าจะแก้ปัญหายังไง

ประวัติทีมวิจัยโดยย่อ

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	อายุ	ระดับการศึกษา	อาชีพ	ตำแหน่งในชุมชน	ทีมหลัก/ร่วม
1	นายดวงแก้ว สONGแก้ว	71 ปี	ป. 4	รับจ้าง	ผู้ปกครองในคริสตจักร	วิจัยหลัก
2	นายรัฐกิจ ไชยแสง	35 ปี	ปริญญาตรี	เกษตรกร	อดีตประธาน อบต. ประธานคณะกรรมการเอคส์หมู่บ้าน	วิจัยหลัก
3	นางสาว สินธุย์	39 ปี	ป.4	รับจ้าง	ประธาน อสม.	วิจัยหลัก
4	นางยุพิน ชัยราชา	33 ปี	ปริญญาโท	ครู	เลขานุการคณะกรรมการคริสตจักร	วิจัยหลัก
5	น.ส วิไลวรรณ ไชยนวล	29 ปี	ม.6	รับจ้าง	กรรมการกองทุนหมู่บ้าน อสม.	วิจัยร่วม
6	นางอัมพร อินทะวงศ์	49 ปี	ป.4	รับจ้าง	กรรมการแม่บ้าน	วิจัยร่วม
7	นางสังวาลย์ สONGแก้ว	40 ปี	ป.4	รับจ้าง	ประชาสัมพันธ์แม่บ้าน	วิจัยร่วม
8	นายแก้ว ปัญญาเจริญ	71	ป.4	เกษตรกร	อดีตสมาชิก อบต. คณะกรรมการเอคส์ตำบล	วิจัยหลัก
9	นายทุน ปัญเจริญ	70 ปี	ป.4	รับจ้าง	กรรมการหมู่บ้าน	วิจัยร่วม
10	นายอินสม เมืองแก้ว	71 ปี	ป.4	เกษตรกร	ประชาสัมพันธ์หมู่บ้าน	วิจัยหลัก
11	นางฟองคำ มูลเพย	45 ปี	ป.4	รับจ้าง	คณะกรรมการเงินสงเคราะห์ศพหมู่บ้าน	วิจัยร่วม
12	นางฟองคำ สมสร้อย	42 ปี	ป.4	รับจ้าง	กรรมการแม่บ้าน	นักวิจัยร่วม
13	นางนิมิตา คำโอง	43 ปี	ป.4	รับจ้าง	กรรมการแม่บ้าน	วิจัยร่วม
14	นายศรיתน กำมะโน	45 ปี	ม.6	ผู้นำชุมชน	ประธาน สภาอบต. ตำบลปูลา ,อสม. กลุ่มออมทรัพย์เครดิตยูเนียน, กลุ่มธนาคารวัว	นักวิจัยหลัก

15	นางรัตนา วงศ์นาง	52 ปี	ป.ตรี	ครู	เหรียญกกลุ่มออมทรัพย์เครดิตยูเนียน	นักวิจัยหลัก
16	นางชฎนันท์ อูปลำ	33 ปี	ป.ตรี	บัณฑิตอาสา	บัณฑิตอาสากองทุนหมู่บ้าน	นักวิจัยหลัก
17	นางสุธรรม ไชยวงศ์	49 ปี	ป.4	รับจ้าง	กรรมการแม่บ้าน	นักวิจัยร่วม
18	นางอินแก้ว สักเสน	48 ปี	ป.4	รับจ้าง	กรรมการแม่บ้าน	นักวิจัยร่วม
19	นางศรีรัตน์ ยี่เรือง	43 ปี	ป.4	รับจ้าง	ประธานแม่บ้าน	นักวิจัยร่วม
20	นางสายฝน แก้วรากมูข	27 ปี	ม.6	เจ้าหน้าที่เครือข่ายชุมชนรักษา	สมาชิกอสม.	ผู้ช่วยนักวิจัย
21	นายอภิเดช ชัยราชา	35 ปี	ปริญญาโท	ผู้ประสานงานเครือข่ายชุมชนรักษา,	ครูสอนศาสนาคริสต์ นิกายโปรเตสแตนต์ ประจำคริสตจักร รุ่งเรืองธรรม สภาคริสตจักรในประเทศไทย	นักวิจัยโครงการ